।। श्री स्वामी समर्थ ।।

अनुक्रमणिका

अ. क्र.	विषय	पान नं.
१.	दिनचर्या व आरत्या	१ ते ८
२.	मंत्र विभाग (सेवामार्गातील सर्व मंत्र)	८ ते १२
३.	गणपती सेवा - अथर्वशिर्ष, स्तोत्र, प्रज्ञाविवर्धन स्तोत्र	१२ ते १५
४.	नवग्रहस्तोत्र	१६
५.	श्री सुर्य देवता सेवा - आदित्य हृदय स्तोत्र, सूर्यकवच, सूर्याष्टक, सूर्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् चक्षुः स्तोत्र	१६ ते २१
६.	श्री शंकराची सेवा - मराठीरूद्र, शिवमहिम्नस्तोत्र, कालभैरवाष्टकम् श्रीशिवकवचम्, शिवनामावली	२१ ते ४४
७.	सेवा कुलदेवतेची ध्यानमंत्र, सरस्वती स्तोत्र महाकालीस्तोत्र, ललिता पंचक स्तोत्रम् (मराठी व संस्कृत), दुर्गासुक्त, श्रीसूक्तम् (मराठी व संस्कृत), भू-सूक्त, पार्वति स्तोत्र, सिध्दकुंजिकास्तोत्रम्, रात्रीसूक्तम्	४४ ते ५९
८.	श्रीमारुतीची सेवा - श्री मारुती स्तोत्र, पंचमुखी हनुमान कवच, रामरक्षा (संस्कृत)	५९ ते ६५
९.	श्रीस्वामी समर्थ महाराजांची सेवा पुरूषसूक्तम् - (मराठी व संस्कृत), श्री व्यंकटेश स्तोत्र व लक्ष्मीनृसिंह स्तोत्रम्, श्रीगुरूचरित्रव स्वामीचरित्र अवतरणिका	६६ ते ७७
१०.	इतर देवतांच्या सेवा पर्जन्यसूक्त, वाढदिवस, पंचमहायज्ञ, विवाहसमस्या, त्रिसुपर्ण (मराठी), श्रीसत्यनारायण पूजा, श्रीवरूण पूजा विधि, गजेंद्रमोक्ष स्तोत्र, श्रीमद्भगवद्गीता १५ वा अध्याय, ध्यानमंत्र व गीतेची अठरा, नावे, श्री तुकारामाचा अभंग, पसायदान, इष्ट पतिप्राप्तीसुक्त, विवाहकामना सूक्त, पती-पत्नी प्रेमवृध्दी सूक्त	७७ ते ९५

॥ श्री स्वामी समर्थ ॥

सामुदायिक प्रार्थना

मुहूर्त : सकाळी ६.०० वा (ब्रह्ममुहूर्त)
सायंकाळी ७.३० वा. (गोरज मुहूर्त)

ॐ भूर्भव: स्व: तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो
देवस्य धीमहि धियो योन: प्रचोदयात्। -ऋग्वेद -३/६२/१०

हे ईश्वरा! सर्वश्रेष्ठ तेज स्वरूपा ! आम्ही सर्व तुझे ध्यान करतो ! आम्हा सर्वांच्या बुध्दीस सन्मार्ग व शुभकार्यासाठी प्रज्वलीत कर !

ॐ गुरूर्ब्रह्मा गुरूर्विष्णु : गुरूर्देवो महेश्वर : ।
गुरु:साक्षात् परब्रह्म तस्मै श्री गुरवे नम: ॥ -गुरूगीता

हे इश्वरा ! विश्वाच्या सर्व दु:खावर विजयाचा मार्ग दाखविणारा गुरूच ब्रह्मा होय; तो विश्व व्यापक, सर्वज्ञ विष्णु व महादेव होय; परमसत्याचा मार्ग दाखविणारा गुरू साक्षात परब्रह्म होय । तुला आम्ही नमन करतो ।

ॐ नम: शिवाय ! ॐ नम: शिवाय !! ॐ नम: शिवाय !!!

हे ईश्वर ! आम्ही तुला प्रणाम करतो ।

हे इश्वरा ! आमचे विचार, तन-मन शुध्द असू दे । अध्यात्माचे विचार प्रेरणाशक्ती सतत आमचे मनात तेवत राहू दे । आत्मा अमर आहे हे सर्वोच्च सत्य आहे याची जाणीव निर्माण कर । सुख दु:ख, जय-परांजय, यश-अपयशातही आमचे मनाला स्थैर्य, स्थितप्रज्ञता लाभू दे ।

हे गुरूदेव ! हम सब को सद्बुध्दि दें ।
सत्कर्तव्य करने की प्रवृत्ति दें ।
सच बोलने का अभ्यास दें ।
सत्स्वरूप का ज्ञान दें ।

हे इश्वरा! आम्हा सर्वांस सद्बुध्दी दे । सत्कार्य करण्याची प्रेरणा दे ॥ खरे बोलण्याचा अभ्यास दे । तुझ्या सत्य स्वरूपाचे ज्ञान दे ॥

ॐ नम: शिवाय ! ॐ नम: शिवाय !! ॐ नम: शिवाय !!!

हे ईश्वरा ! आम्ही तुला प्रणाम करतो !

ॐ त्वमेव माता च पिता त्वमेव,
त्वमेव बंधुश्च सखा त्वमेव १
त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव,

त्वमेव सर्ं मम देवदेव ॥

हे इश्वरा! तूच आमची माता व पिता आहेस। तूच बंधू व मित्रही आहेस। तूच आमची विद्या व धन आहेस। तूच आमचे सर्वस्व आहेस।

है प्रार्थना गुरूदेव से यह स्वर्गसम संसार हो,
अति उच्चतम जीवन बने, परमार्थमय व्यवहार हो।
ना हम रहें अपने लिए, हमको सभी से गर्ज है,
गुरूदेव यह आशीष दें, जो सोचने का फर्ज है ॥

हे ईश्वर ! हे विश्व स्वर्गासारखे होवो, आम्हा सर्वांचे जीवन सर्वोत्तम होवो आणि आपापसातील व्यवहार हा ईश्वरी व्यवहार ठरो, व आम्ही निस्वार्थी व परोपकारी बनो असा आशीर्वाद दे।

हम हों पुजारी तत्व के, गुरूदेव के आदेश के,
सच प्रेम के नित नेम के, सध्दर्म के सत्कर्म के।
हों चींड झूठी राह की, अन्याय की अभिमान की,
सेवा करन को दास की, परवाह नहीं हो जान की ॥

हे ईश्वरा : आम्हा सर्वांचे जीवन प्रेम, सचोटी, सत्कार्य, सध्दर्माने प्रेरीत कर। आमचे मनात अन्याय – अहंकारविषयी तिरस्कार निर्माण कर, व त्यापासून परावृत्त कर। आमचे जीवन उज्वल होऊ दे अन् उपेक्षितांची सेवा घडू दे।

छोटे न हों हम बुध्दि से, हो विश्वमय से ईशमय,
हो राममय और कृष्णमय, जगदेवमय जगदीशमय।
हर इंद्रियों पर ताब कर, हम वीर हों अतिधीर हैं,
उज्ज्वल रहे सर से सदा, निजधर्मरत खंबीर हो ॥

हे ईश्वरा ! आमची बुध्दी व विचार हे संकुचित नसू दे। आमचे विचार आचारात विशालता येऊ दे। स्वैर मन – इंद्रियांवर नियंत्रणासाठी शक्ती आम्हास दे। आम्हा सर्वात वीरता परंतु धिरता येवू दे। आमचे जीवन सर्वांचे बनू दे, अन् सत्याचे व धर्माचे रक्षण करण्याचे सामर्थ्य दे।

अतिशुध्द हों आचार से, तन–मन हमारा सर्वदा,
अध्यात्म की शक्ति हमें पल भी नही कर दे जुदा।
इस अमर आत्मा का हमें, हर श्वासभर में गम रहे,
गर मौत भी आ गयी, सुख–दु:ख हमसे सम रहे ॥

ॐ पूर्णमद: पूर्णामिदं पूर्णात् पूर्णमुदच्यते पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते

ॐ शान्ति ; शान्ति: शान्ति:

हे ईश्वरा! तू अनंत आहेस। विश्वही अनंत आहे। अनंतातून अनंत विश्व, निर्माण झाले आहे। अनंतातून अनंत वजा झाले असले तरी तू अनंतच आहेस: हे ईश्वरा! सर्वत्र शान्ति असू दे।

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु।
सह वीर्यं करवावहै।
तेजस्वि नावधीतमस्तु। मा विघ्दिषावहै।
ॐ शान्ति: शान्ति: शान्ति :

हे ईश्वरा। आम्हा सर्वांचे रक्षर कर : आम्हा सर्वांचे जीवन सुखमय व आनंदमय होवो ! आम्हा सर्वांचे श्रम सत्मार्गाने राहो ! आम्हा सर्वांचे ज्ञान अत्युत्तम होवो ! आम्ही द्वेषमुक्त होवो !

हे ईश्वरा ! सर्वत्र शान्ति असू दे :

ॐ सर्वेत्र सुखिन: सर्बे सन्तु निरामया:।
सर्वे भद्राणि पश्यन्तु मा कश्चिद्दु:खमाप्नुयात् ॥ ॐ शान्ति: शान्ति: शान्ति:

हे इश्वरा ! सर्व जीवश्रृष्टी सुखी राहो ! सर्वांचे जीवन रोगमुक्त राहो ! आम्हा सर्वांना कुशलता दे ! सर्व दु:खमुक्त राहोत !

हे ईश्वरा ! सर्वत्र शान्ति असू दे :

ॐ असतो मा सद्‌गमय ! तमसो मा ज्योतिर्गमय। मृत्योर्माऽमृतंगमय।
ॐ शान्ति शान्ति शान्ति – बृहदारण्यक् उपनिषद् १/३/२७

हे ईश्वरा! आम्हास असत्याकडून सत्याकडे ने, अज्ञानाच्या अंध:कारातून हे ईश्वरा ! सर्वत्र शान्ति असू दे !

ॐ ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्रौ ब्रह्मणा हुतम्। ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिना॥
ॐ शान्ति: शान्ति: शान्ति : –गीता अध्याय ४ श्लोक २४

हे इश्वरा ! जीनव यज्ञ आहे। आम्ही सर्व कर्मांची ब्रह्मग्नी मध्ये आहुत्ती देतो। आम्ही आमचे सर्वस्व तुला अर्पण करतो। त्याचा स्विकार होवो :

हे ईश्वरा ! सर्वत्र शान्ति असू दे !

ॐ नम: शिवाय ! ॐ नम:शिवय !! ॐ नम: शिवाय !!!

हे ईश्वरा! आम्ही सर्व तुला प्रणाम करतो।

॥ श्री स्वामी समर्थ ॥

दिनचर्या

सकाळी सूर्योदयापर्यंत केव्हाही स्नान करणे. श्रीमन्महागणाधिपतये नमः।
श्री कुलदेवताभ्यो नमः । श्री गुरूभ्यो नमः । (आपल्या सदगुरूंचे स्मरण करून भूपाळी म्हणावी .)

॥ गोपीजन वल्लभचरणान् शरणं प्रपद्ये ॥

भूपाळी

(आरती हातांत धरून भूपाळी म्हणणें)

जागृत होई आत्मयारामा अनामा सचित् सुखधनधामा । गुरू: साक्षात् परब्रह्म । अखिल व्यापुनी उरलासी ॥ धृ ॥ ओंकारे तुज सत् ओळखती । दीप्तिरूप अससी गायत्री । अनंत नारायण यदुपति । जन उद्धरती या नामे ॥ १ ॥ जगत् अनादि खेळ सुरु झाला । अंहज्ञान जीवभ्रम झाला विसरूनी गेला स्व-स्वरूपाला । षड्रिपुसंगे सुखदु:खी ॥ २ ॥ हीं अहंनशा उतराया लीना । ज्ञानामृत पाजाया । विधि हरिहरा ऐक्य पावुनिंया । दंत्तात्रेया अवतरशी ॥ ३ ॥ पाहुंनिया दुर्मन दुर्बल जना । कळवळूनि ये प्रेमाचा पान्हा । स्वामी समर्थ सदगुरूराणा । माया आम्हा हृदयी धरिसी ॥४॥ माये प्रेमें जागृत केले । क्षुधेने लेकरू व्याकुळ झाले । पान्हा चोरिसी तुज न भले । भ्रांति द्वैत विस्मृति नाशी ॥५॥

ध्यान व स्मरण

पूजा करण्यापूर्वी श्री गुरूंचे ध्यान करून पुढील प्रमाणे नामोच्चार करावा.

१. ब्रम्हांनदं परमसुखदं केवलं ज्ञानमूर्तिम् । द्वंद्वातीतं गगनसदृशं तत्त्वमस्यादि लक्ष्यम् । एकं नित्यं विमलमचलं सर्वधीसाक्षिभूतं । भावातीतं त्रिगुणरहितं सदगुरूं तं नमामि ॥

२. गुरूर्ब्रह्मा गुरूर्विष्णु : गुरूर्देवो महेश्वर : । गुरु:साक्षात् परब्रह्म तस्मै

श्री गुरवे नमः ॥

३. श्री मन्महागणाधीपतये नमः श्री कुलदेवतायै नमः: । श्री गुरवे नमः। श्री स्वामी समर्थ महाराजाय नमः । (ह्या नंतर श्री गुरूमंत्राचा जप करीत पुढलि प्रमाणे पूजा करावी.)

सकाळच्या आरत्या

(१) श्री गणपतीची आरती
(२) श्री स्वामी समर्थांची आरती (३) श्री दत्त महाराजांची आरती

श्री गणपतीची आरती

ओवाळू आरती श्री गणपति ओंकारा । औटमात्रा कोटीसूर्यसम प्रभाकर ॥ धृ ॥ बिंदुरूपे अचल अभय निर्गुण निराकारा । योगमाया अर्धमात्रा विचरी भवपसारा ॥ १ ॥ पीतवर्ण अकारमात्रा ब्रह्मसृजकारा । उकार जीमृतवर्ण रक्षसी अखिल चराचर ॥२॥ लीन करिसी रक्तवर्ण तू सकल जगमकारा । अनन्यशरणांगत या दासा तव पदी दे थारा ॥ ३ ॥

श्री स्वामी समर्थांची आरती

जय जय सद्गुरु स्वामी समर्था आरती करू गुरुवर्या रे । अगाध महिमा तव चरणांचा वर्णाया मति देया रे ॥ धृ ॥ अक्कलकोटी वास करूनिया दाविली अघटीत चर्या रे । लीला पाशे बध्द करूनिया, तोडीले भवभया रे ॥१॥ यवने पुशिले स्वामि कहाँ है । अक्कलकोटी पहा रे । समाधिसुख ते भोगुनी बोले, धन्य स्वामीवर्या रे ॥ २ ॥ जाणसि मनिचे सर्व समर्था विनवू किती भवहरा रे । इतके देई दीन दयाळा नच तव पद अंतरा रे ॥ ३ ॥

(टीप- सकाळी १०-३० ची नैवेद्य आरती - श्री स्वामी समर्थांची फक्त)

श्री दत्तात्रेयांची आरती

जय अनुसूयात्मज श्री दत्तात्रेय आरती अवधूता । सिद्ध मुकुटमणि

ब्रह्मज्ञानी सुरनरभ्रमहर्ता ॥ धृ ० ॥ मदनमनोहर ध्यान दिगंबर शमवी मम चित्ता । चरणि पादुका कटी मेखला जटामुकुट माथा ॥ १ ॥ पुराण पुरूषोत्तम, त्वा धरिलेअगणित अवतारा । श्रीपाद श्रीवल्लभ नृसिंहसरस्वती दातारा ॥२॥ मूढमति अति पतिन दीन परि आलो शरण तुला । कृपामृते निज स्वरूपी रमवुनी उध्दरी दासाला ॥ ३ ॥ आरत्या (१) संध्याकाळी श्री गणपतीची आरती (सकाळ प्रमाणे व खालील आरती)

२. श्री स्वामी समर्थांची आरती

आरती ओवाळू श्री सदगुरू स्वामी समर्था । स्वरूप दिगंबर अजानूबाहू भव्यकाय नाथा - दिव्यकाय नाथा । धृ० ॥ हृदय निरांजनी शुद्व प्रेमघृती, भावांच्या वाती । भजनानंदे प्रकाश देउनी उजळल्या ज्योती ॥ १ ॥ सर्वस्वार्पण नैवेद्याशी ठेविलेचि पुढती । सन्मति, सद्धृति सत्कृति, सद्गति प्रसाद द्या हाती ॥ २ ॥

३. श्री दत्तात्रेयांची आरती

आरंती ओवाळू श्री गुरूसी । ब्रह्मा विष्णु महेशासी ॥ धृ ॥ दिधले आत्मज्ञान जगती । म्हणवुनि श्री दत्त तुज म्हणती । ब्रम्हारूपे जग सृजसी । विष्णु तूचि प्रतिपाळिसी । हर हरिसी भार उतरविसी । पार देऊनि आत्मज्ञान प्रणति । किती तव स्मरणे जगी तरती ॥ १ ॥ आरती ओवाळू श्री गुरूसी ॥ निर्गुण चिदघन वस्तुसी । अत्रिअनुसूयात्मज म्हणती । लीला दावूनी उध्दरसी । मानवदेहा जरी धरिसी । परि नससि देह, हाचि संदेह । हृदयी असून ही मुर्ति । जाणीव लोपली अंधमती ॥ २ ॥ आरती ओवाळू श्री गुरूसी ।

४. आरती श्री नारायणाची

ओवाळू नारायण ।शुद्व ज्योति पंचप्राण ॥ धृ ० ॥ श्यामलांग वत्सलांच्छन । शंख पद्म करी जाण । वैजंयती पीतवसन । गदा शोभे सुदर्शन ॥ १ ॥

मुकुट कौस्तुभरत्न । मकराकृत कुंडल शुभ्र कर्ण । हृदय सिंहासनी । विराजला जगज्जीवन ॥२ ॥ हरपवी देहभान । नित्य घडो तव चिंतन । दास तव चरणी लीन । दावी याच देही ध्यान ॥ ३ ॥

५. आरती श्री गायत्री मातोश्रीची

जय देवी जय देवी गायत्री माते । सद्भावे ओवाळू जय प्रणवातीते ॥धृ०॥ अनादि अनंत अतर्क्य माये तव लीला । स्वेच्छने उपजविले विधी हरि शुंभला । विधी सृजी जग हरि पोषी हर संहाराला । प्रेरिसी योगमाये न कळे कवणाला ॥ १ ॥ पांचामुखी पंचतत्त्वे निर्मियली । पंचीकरणे विविध सृष्टी रचियेली । अहंभावे तया स्फुरवूनि कृति केली । माते तुज न स्तविती त्यांची मति भ्रमली ॥२ ॥ गाता तुज तरति म्हणूनि गायत्री नांव । भुक्ति मुक्ति साधती न भवभया ठाव । सत्त्वातीता ब्रह्मरूपिणी हा भाव । धरिति जे ज्ञाने त्या नच दु:ख वाव ॥ ३ ॥ आदिमाये तूते विसरले लोक । धर्महानि होईल पडला हा धाक । ग्रासुनि दैन्ये भ्रमुनि नुरला विवेक । स्मरता तुजला अनुदिनी सकलही हो पाक ॥४ ॥ त्रिनेत्र पंचशिरे चंद्रकला मुगुटाते । वरदाभय चक्र गदा कपाल शंखाते । द्वीपद्म अंकुश कश करि कमलासनस्थिते । मोह निवारून माते उध्दरी आंम्हांते ॥ ५ ॥

श्री शंकराची आरती
(दर सोमवारी व विशेष प्रसंगी)

जय शिव ॐकारा, प्रभु हर शिव ॐकारा । ब्रह्मा, विष्णु सदाशिव, ब्रह्मा, विष्णु सदाशिव । अर्धांगी दारा, ॐ हर हर हर महादेव ॥ १ ॥ एकानन, चतुरानन, पंचानन, राजे, शिव, पंचानन, राजे, हंसासन, गरूडासन, हंसासन गरूडासन, वृषवाहन साजे, ॐ हर हर हर महादेव ॥ २ ॥ दोयभुज, चार चतुर्भज, दशभुज ते सो है, शिव दशभुज ते सो है तीनोरूप निरखता, तीनो रूप निरखता, त्रिभुवनजन

मोहे, ॐ हर हर हर महादेव ॥ ३ ॥ अक्षमाला, वनमाला, रूंडमाला धारी, शिव रूंडमालाधारी, चंदनमृगमदचंदा, चंदनमृगमदचंदा, भाले शुभकारी, ॐ हर हर हर महादेव ॥४॥ श्वेतांबर, पीतांबर, व्याघ्रांबर अंगे । शिव व्याघ्रांबर अंगे । सनकादिक, प्रभुतादिक, सनकादिक, प्रभुतादिक, भूतादिक संगे, ॐ हर हर हर महादेव ॥ ५ ॥ लक्ष्मीवर, उमियावर, सावित्री संगे, शिव सावित्री संगे, पारबती, अर्धांगे पारबती अर्धांगे शिरी जटा गंगे, ॐ हर हर हर महादेव ॥ ६ ॥ करमा एक कमंडलु, चक्रत्रिशुलधर्ता, शिव चक्रत्रिशुलधर्ता, जगकर्ता जगभर्ता जगकर्ता जगभर्ता । जगपालन कर्ता । ॐ हर हर हर महादेव ॥ ७ ॥ काशी में विश्वनाथ विराजे, नंदो ब्रह्मचारी, शिवनंदो, ब्रह्मचारी, नितप्रति भोग लगावत, नितप्रति भोग लगावत, महिमा, अतिभारी, ॐ हर हर हर महादेव ॥ ८ ॥ ब्रह्मा, विष्णु, सदाशिव, जानत अविवेका । शिव जानत अविवेका । प्रणवाक्षर ॐ मध्ये, प्रणवाक्षर ॐ मध्ये ये तीनो एका । ॐ हर हर हर महादेव ॥ ९ ॥ त्रिगुणाजिकी आरती, जो कोई नर गावे । शिव जो कोई नर गावे । कहे शिवानंद स्वामी, कहे शिवानंद स्वामी, सुख संपत्ती पावे । ॐ हर हर महादेव ॥ १० ॥

आरत्यानंतर मंघपुष्पाजंली म्हणणे

पूर्ण ब्रह्मा सनातनां विभुवेरा निर्गुण सर्वेश्वरा ओंकाराकारा परात्परा गुरो आम्हा तुझा आसरा । मूलाधार जगत्प्रभु तुझी लीला न जाणे कुणी । देवा विघ्न हरी आम्हावरि करी, आडो न माया गुणी ॥ १ ॥ आनंदकंद विमला ज्ञानस्वरूपा । साक्षी सदैव 'हृदयस्थ' ही मायबापा । 'स्वामी समर्थ' गुरू तू हरी सर्व तापा । दावि स्वरूप मज लावूनि ज्ञानदीपा ॥२॥ धर्मग्लानि, कराल काल, कली हा, शास्ता नुरे या मही । तत्वाचा लव मागमूस न दिसे धुंडूनि सत्वातहि । भक्ता न्याय, प्रमत्त दंड करण्या येई विजयदत्त हा

होई लीन अनन्यभावे चरणी वंदी सदा दास हा ॥ ३ ॥ विधिहरिहर हे एकरूपे मिळाले । परमगुरूस्वरूपे देखता नेत्र धाले । अनुपम तव प्रीति लीन होताती भक्त । तवपद झणि देशी धन्य तूं एक दत्त ॥ ४ ॥ परमात्मा पुरूषोत्तमा गुणतिये 'नारायणा' श्रीधरा । लीलाविग्रही सूत्रधार हृदयी राहुनिया आचरा । ज्ञाते भाव सरो सदैव विसरो हा जीव तो दुसरा । अर्पितसे सुमनांजलि तव पदा प्रेमे जगतगुरूवरा ॥ ५ ॥ ब्रह्मा इंद्र सुरासुर प्रतिदिनी प्रर्थिते तुझिया पदा । ओंकारस्वरूपा तू वेद जननी दुखी न आम्हा कदा । भावे ज्या भजता भिऊनी पळती दैन्यादि सर्वादा । 'गायत्री' सुमने नमू करि कृपा आम्हावरी सर्वदा ॥ ६ ॥

जयजयकार

ॐ श्री सदगुरू अक्कलकोटनिवासी राजाधिराज योगीराज श्री स्वामी समर्थ महाराज की जय । अनंतकोटी ब्रह्मांडनायक भक्तवत्सल, भक्तभिमानी । श्रीपाद श्रीवल्लभ विजयदत्त गुरूदेव दत्त समर्थ । अवधूतचिंतन श्री गुरूदेव दत्त ।

ॐ श्री गायत्रीमाता की जय । ॐ श्री गुरूमहाराज की जय ।

प्रार्थना

सद्गुरूनाथा, हात जोडितो अंत नको पाहू । उकलुनि मनिचे हितगुज सारे वद कवणा दावू ॥ धृ० ॥ निशिदिनी श्रमसि मम हितार्थ तूं किती तुज शिण देऊ । हृदयी वससि परि नच दिससी, कैसे तुज पाहू ॥ १ ॥ उत्तीर्ण नव्हे तव उपकारा जरि तनु तुज वाहू । बोधुनि दाविसी इहपर नश्वर मनि उठला बाऊ ॥ २ ॥ कोण कुठिल मी कवण कार्य मम जनी कैसा राहू । करि मज ऐसा निर्भय निश्चल सम सकला पाहू ॥ ३ ॥ अजाण इतबल भ्रमित मनिची तळमळ कशी साहू । निरसुनि माया दावी अनुभव प्रचिती नको पाहू ॥ ४ ॥

विशेष प्रसगी करावयाची श्रीदेवीची आरती

दुर्गे दुर्घट भारी तुजविण संसारी । अनाथनाथे अंबे करूणा विस्तारी । वारी वारी जन्ममरणांते वारी । हारी पडलो आता संकट निवारी ॥ १॥ जय देवी जय देवी जय महिषासुरमर्दिनी । सुरवरईश्वरवरदे तारक संजीवनी ॥ धृ० ॥ त्रिभुवनी पाहता तुज ऐसी नाही । चारी श्रमले परंतु न बोलवे कांही । साही विवाद करिता पडले प्रवाही । ते तूं भक्तालागी पावसि लवलाही । जय देवी ... ॥२ ॥ प्रसन्नवदने प्रसन्न होसी निजदासा । क्लेशांपासुनि सोडी तोडी भवपाशा । अंबे तुजवाचून कोण पुरवील आशा । नरहरि तल्लीन झालो पदपंकजलेशा । जय देवी ... ॥३ ॥

औदुंबराच्या प्रदक्षिण

दिगंबर दिगंबर श्रीपाद वल्लभ दिगंबरा (३ वेळा म्हणावे) । धन्य धन्य हो प्रदक्षिणा सदगुरू रायाची । झाली त्वरा सुरवरा विमान उतरायाची ॥ धृ० ॥ पदोपदी अपार झाल्या पुण्यांच्या राशी । सर्वही तीर्थे घडली आम्हा आदी करूनि काशि ॥ १ ॥ मृंदुग टाळ घोष भक्त भावार्थे गाती । नामसंकीर्तनें नित्यानंदे नाचती ॥ २ ॥ कोटी ब्रह्महत्या हरती करिता दंडवत । लोटांगण घालिता मोक्ष लोळे पायांत ॥३ ॥ गुरूभजनाचा महिमा न कळे अगमा निगमासी । अनुभवाते जाणती जे गुरूपदीचे रहिवासी ॥ ४ ॥ प्रदक्षिणा करूनी देह भावें वाहिला । श्रीरंगात्मज विठ्ठल पुढे उभा राहिला ॥५ ॥ धन्य धन्य हो प्रदक्षिणा सदगुरू रायाची । झाली त्वरासुरवरा विमान उतरायची ॥ ६ ॥

मंत्र विभाग

गायत्री मंत्र : ॐ तत्सवितुर्वरेण्यम् । भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो न : प्रचोदयात् ॥ विष्णु गा. : ॐ नारायणाय विद्महे । वासुदेवाय

धीमहि । तन्नो विष्णु : प्रचोदयात् ॥ **लक्ष्मी गा.** : ॐ महालक्ष्म्यै च विद्महे । विष्णुपत्न्यैच धीमहि । तन्नो लक्ष्मी : प्रचोदयात् ॥ **शिव गा.**: ॐ तत्पुरूषाय विद्महे । महादेवाय धीमहि । तन्नो रूद्र प्रचोदयात् ॥ **सरस्वती गा.** : ॐ सरस्वत्यै च विद्महे । विघ्नराजाय धीमहि । तन्नो वाणी प्रचोदयात् ॥ **गणेश गा.** : ॐ एकदंताय विद्महे । वक्रतुण्डाय धीमहि । तन्नो दंती : प्रचोदयात् ॥ **सूर्य गा.** : ॐ भास्कराय विद्महे । दिवाकराय धीमहि ॥ तन्नो आदित्य प्रचोदयात । **दत्त गा.** ॐ अत्रिसुताय विद्महे । अनुसूया सुताय धीमही । तन्नो दत्त प्रचोदयात् ॥ **दत्त गा.** : ॐ त्रिगुणत्मकाय विद्महे । अत्रिसुताय धीमहि । तन्नो दत्त: प्रचोदयात् ॥

सीता-गायत्री : ॐ जानकीच विद्महे । रामपत्नीच धीमहिं । तन्नो सीता प्रचोदयात **पृथ्वी गायत्री मंत्र** - ॐ धर्नुरधराय विद्महे, सर्व सिध्दैच् धिमही । तन्नो धरा प्रजोदयात ।

नवार्णमंत्र : ओम् ऐं ऱ्ही क्ली. चामुंडायै विच्चै ।

परब्रह्माचा मंत्र : ॐ ऱ्हीं परब्रह्मणे नम : ।

दत्त महाराजांचा मंत्र : ॐ द्रां चिरंजीविने नम : ।

नवनाथांचा मंत्र : ॐ गोरक्ष जालंदर चर्पटाश्च । अङ्भंग कानीफ मच्छिंद्राद्या । चौरंगी रेवाणक भर्त्रिसंज्ञा । भूम्यां बभूवु : नवनाथसिद्धा : ॥ **श्री विष्णूंचा मंत्र :** श्री वत्स धारयं । वक्षे मुक्तामाला षडाक्षरम् ॥ **श्ररूद्र नवार्ण मंत्र :** ॐ ऐं ऱ्हीं क्लीं रूद्राय हुँ फट स्वाहा । कॅन्सरवरील मंत्र : ॐ ऐं ऱ्हां ऱ्हां ऱ्हुं ऱ्हुं फट स्वाहा महा रूद्राय नम : । **संरक्षण मंत्र :** ॐ अं. छ: आं छ: इं छ: अ: छ:

षोडशी मंत्र : ऱ्हीं क एईल ऱ्हीं हसकहल ऱ्हीं सकल ऱ्हीं

॥ श्री धन्वन्तरीस्तवनम् ॥

शंङ्खं चक्रं जलौकां दधतममृतघटं चारूदोर्भिश्चतुर्भि : ।
सूक्ष्मस्वच्छातिहृद्यांशुकपरि विलसन्मौलिमभोजनेत्रम् ॥

कालाम्मोदाज्वलाङ्ग कटितटिविलसच्चारूपीताम्बराढ्यम्। वन्दे धन्वन्तरीम् तम् निखिलगदवन प्रौढदावाग्निनीलम्।
मंत्र : १) ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय धन्वंतरये अमृतकलशहस्ताय सर्वामय विनाशाय त्रैयलोक्यनाथाय महाविष्णवे स्वाहा।
२) ॥ ॐ धं धनवन्तरये नम : ॥

संजीवनी मंत्र

अस्य श्री संजीवनी मंत्रस्य प्रजापतित्रऋषिः प्रकृतिः छंद : आयुष्याऽदयो देवता आयुष्याभिवृद्वये जपे विनियोग : ।
ॐ आयुर्यज्ञेन कल्पता कुँ स्वाहा। ॐ प्राणो यज्ञेन कल्पता कुँ स्वाहा।
ॐ अपानो यज्ञेन कल्पता कुँ स्वाहा। ॐ व्यानो यज्ञेन कल्पता कुँ स्वाहा।
ॐ उदानो यज्ञेन कल्पता कुँ स्वाहा। ॐ समानो यज्ञेन कल्पता कुँ स्वाहा ॥
ॐ चक्षुर्यज्ञनेन कल्पता कुँ स्वाहा। ॐ श्रोत्रं यज्ञेन कल्पता कुँ स्वाहा।
ॐ वाग्यज्ञेन कल्पता कुँ स्वाहा। ॐ मनो यज्ञेन कल्पता कुँ स्वाहा।
ॐ आत्मा यज्ञेन कल्पता कुँ स्वाहा। ॐ ब्रह्मा यज्ञेन कल्पता कुँ स्वाहा।
ॐ जोतियज्ञेन कल्पता कुँ स्वाहा। ॐ स्वर्यज्ञेन कल्पता कुँ स्वाह ॥
ॐ पृष्ठं यज्ञेन कल्पता कुँ स्वाहा। ॐ यज्ञो यज्ञेन कल्पता कुँ स्वाहा ॥

अमृत संजीवनी मंत्र

ॐ तत्सवितुर्वरेण्यम्। त्र्यंबकं यजामहे सुंगधिं पुष्टिवर्धनम्। भर्गो देवस्य धीमहि। उर्वारूकमिव बंधनान्। धियो यो न : प्रचोदयात्। मृत्योर्मुक्षीय मामृतात्।

महामृत्युंजय मंत्र (एक प्रणव) : ॐ त्र्यंबकं यजामहे। सुगंधि पुष्टिवर्धनम्। उर्वारूकमिव बंधनान्। मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॥
पंचप्रणवयुक्त : ॐ हौ. जुं स : । ॐ भूः भुवः स्वा : । ॐ त्र्यंबकं यजामहे। सुगंधिम् पुष्टिवर्धनम्। उर्वारूकमिव बंधनान्। मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् स्व : भुव : भूः ॐ। स : जूं हौं ॐ ॥

मंत्र - ॐअघोरेभ्योथ घोरेभ्यो घोर घोरतरेभ्य : ।
सर्वेभ्यः सर्वे शर्वेभ्यो नमस्ते अस्तु रूद्ररूपेभ्य : ॥
महामृत्युंजय जपानंतर खालील प्रार्थना एकदां म्हणावी
गुह्यातिगुह्यगोप्ता त्वं गृहाणास्मत्कृतं जपम्। सिद्धिर्भवतु मे देव त्वत्प्रसादान्महेश्वर। मृत्युंजय महारूद्र त्राहि मां शरणागतम् जन्ममृत्युर्जरारोगै पीडित कर्मबंधनै : ॥
शाबरी मंत्र : ॐ श्री चैतन्य गोरक्षाय नमः।
हृद्रोगाचा मंत्र : उद्यनद्य मित्रमहं आरोहन्नुत्तरां दिवम्। हृद्रोगं मम सूर्य हरिमाणं च नाशय ॥
कावीळ व पंडुरोगाचा मंत्र : शुकेषु मे हरिमाणं रोपणाकासू दध्मसि। अथो हरिद्रवेषु मे हरिमाणं नि दध्मसि ॥
शत्रु-नाश-मंत्र : उदगादयमादित्यो विश्वेन सहसा सह। द्विषन्त मह्यं रन्धयन्मो अहं द्विषतेरधम् ॥
हरवलेली वस्तु सापडण्याचा मंत्र : कार्तवीर्यार्जुन नाम राजा बाहु सहस्त्रवान्। तस्य स्मरण मात्रेण गतं नष्ट च लभ्यते ॥
संतान गोपाळ मंत्र : ॐ देवकीसुतं गोविद वासुदेव जगतपते। देहिमे तनय कृष्ण त्वामहं शरणं गत : ॥
मंत्र - ॥ श्री स्वामी समर्थ ॥
सरस्वती मंत्र : ॐ ऐं अम्बितमें नदीतमें देवीतमें सरस्वती। अप्रशस्ता इव स्मसि प्रशस्तिमम्ब नस्कृधी ॥
सुर्य मंत्र : ॐ ऱ्हीं घृणि : सूर्य अदित्य श्रीं ॥

मधुमति मंत्र : ॐ म्रीं मधुमति स्थावर जंगमाकर्षिणि ठ : ठ : स्वाहा ।

कुबेर मंत्र : ॐ वैश्रवणाय स्वाहा । ॐ श्री, ॐ ऱ्हीं, श्रीं ऱ्ही, क्लीं श्रीं क्ली श्रीं वित्तेश्वराय नम : ॥

विवाह मंत्र : ॐ दुं दुर्गे मम विवाह सत्वर कुरू - कुरू स्वाहा ॥

अन्नपूर्णा मंत्र : ॐ श्रीं ऱ्हीं कलीं नमो भगवति । अन्नपूर्णे ममाभिलषितमन्नं देहि देहि स्वाहा । दर्शनसिध्दिर्भवति ॥

श्री हनुमान मंत्र : १) ॐ हुँ हनुमते रूद्रात्मकाय हुँ फट स्वाहा ।
२) ॐ अंजनीसुताय विद्महे वायुपुत्राय धीमहि ।
तन्नो मारूती प्रचोदयात ।

विष्णु सहस्रनामाचा मंत्र : ॐ नमोस्त्वनंताय सहस्रमूर्तये सहस्र पादाक्षिशिरोरूबाहवे
सहस्त्रनाम्ने पुरूषाय शाश्वते सहस्त्र कोटी युगधारिणे नम : ।

श्री कुलदैवत प्रार्थना व ध्यानमंत्र

मुनींना सप्तकोटीनाम वरद भक्त वत्सलां ।
दुष्ट मर्दन देवेश वंदेहं म्हाळसापति ॥

ध्यान - स्फुरत मकर तश्यमं मंद स्मित मुखामबुजम् । विचित्रा भरणो पेतं मुकुटेन विराजितं ।
चित्रा लंकार वसनं स्त्रग्वि लेपनं भूषणं । सहस्त्र सूर्य संकाशं तरूणारूण लोचनं ।
तस्य मध्ये समासिनां पितस्त्राशुचि स्मितां । तरूणा करूणा पुरणा शरव्यामं भक्त वत्सलाम ।

मंत्र : १) ॐ ऱ्हीं थ्रूं त्रूं स्त्रूं ऱ्हं ध्रूं स्त्रूं श्रींयाणानंद महालक्ष्मयै नम : ।
२) श्री गंगा म्हाळसा सहिताय मणि मल्लहराय नम : ।
३) ॐ नमो मार्तंड भैरवाय ।

गणपतीची सेवा

ध्यान मंत्र : वक्रतुंड महाकाय सूर्य कोटी समप्रभ
निर्विघ्नं कुरू मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा ।

मंत्र : ॐ एकदन्ताय विद्महे वक्रतुण्डाय धिमहि । तन्नो दन्ति: प्रचोदयात ।

श्री गणपति अथर्वशीर्ष

शान्तिमंत्र : ॐ भद्रं कर्णेभि : शृणुयाम देवा : भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्रा : । स्थिरै : अंगै ; तुष्टुवांस : तनूभि : व्यशेम : देवहितं यदायु : ॥ ॐ ॥ स्वस्ति न इंद्रो वृध्दश्रवां:स्वस्ति न: पूषा विश्वदेवा: ॥ स्वस्तिनस्तार्क्षो: अरिष्टनेमि: स्वस्तिनो बृहस्पितिर्दधातु ॥ ॐ शान्ति: शान्ति: शान्ति: ॥

मूलमंत्र : हरि ॐ नमस्ते गणपतये । त्वमेव प्रत्यक्षं तत्वमसि । त्वमेव केवलं कर्तासि । त्वमेव केवलं धर्तासि । त्वमेव केवलं हर्तासि । त्वमेव सर्वं खल्विदं ब्रह्मासि । त्वं साक्षादात्मासि नित्यम ॥ १ ॥ ऋतं वच्मि । सत्यं वच्मि ॥ २ ॥ अव त्वं माम् । अव वक्तारम् । अव श्रोतारम् । अव दातारं । अव धातारं । अवानूचा नमव शिष्यम् । अव पश्चातात । अव पुरस्तात् अवोत्तरात्तात् । अव दक्षिणात्तात् । अव चोर्ध्वात्तात् । अवाधरात्तात् । सर्वतो मां पाहि पाहि समंतात् ॥३ ॥ त्वं वाड्मयस्त्वं चिन्मय : । त्वं आनंदमयस्त्वं ब्रह्ममय : । त्वं साचिदानंदा द्वितीयोडसि । त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि । त्वं ज्ञानमयो विज्ञानमयोसि ॥४ ॥ सर्वं जगदिदं त्वत्तो जायते । सर्वं जगदिदं त्वतस्तिष्ठति । सर्व जगदिदं त्वयि लयमेष्यती । सर्व जगदिदं त्वयि प्रत्येति । त्वं भूमिरापोनलोऽनिलो नभ: । त्वं चत्वारि वाक्पदानि ॥ ५ ॥ त्वं गुणत्रयातीत : । त्वं देहत्रयातीत : । त्वं कालत्रयातीत : । त्वं मूलाधारस्थिोऽसिनित्यं । त्वं शक्तित्रयात्मक : । त्वां योगिनो ध्यायन्ति नित्यम् । त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुत्स्वं । रूद्रस्त्वंमिंद्रस्त्वमग्निस्त्वं वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं चंद्रमास्त्वं ब्रह्माभूर्मुव : स्वरोम् ॥६ ॥ गणादिं पूर्वमुच्चोर्य वर्णादिं तदनंतरम् । अनुस्वार : परतर : अर्धेंदुलसितं । तारेण ऋध्दं । एतत्तवमनुस्वरूपम् । गकार : पूर्वरूपम् ।

अकारो मध्यमरूपम् । अनुस्वारश्चान्त्यरूपम् । बिंदुरुत्तरूपम । नाद : संधानम् । सँहिता संधि : । सैषा गणेशविद्या । गणक ऋषि: । निचृद्गायत्रीच्छंद : । गणपतिर्देवता । ॐ गं गणपतये नम : ॥ ७ ॥ एकदंताय विद्महे वक्रतुंडाय धीमहि । तन्नो दंती : प्रचोदयात । एकदंत चतुर्हस्तं पाशमंकुशधारिणम् । रदं च वरदं हस्तैर्बिभ्राण मूषकध्वजाम् । रक्त लंबोदरम् शूर्पकर्णकम् रक्तवाससम् । रक्तगंधानुलिप्तांगं रक्तपुष्पै; सुपूजितम् । भक्तानुकंपिनं देवं । जगत्कारणमच्युतम् । आविर्भूतं च सृष्टयादौ प्रकृते : पुरूषात्परम् । एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी योगिनां वर : ॥ ९ ॥ नमो व्रातपतये । नमो गणपतये । नम : प्रमथपतये । नमस्ते अस्तु लंबोदरायैकदंताय विघ्ननाशिने शिवसुताय श्री वरदमूर्तये नमो नम: ॥ १० ॥

फलश्रुती : एतदथर्वशीर्ष योऽधीते । स ब्रह्माभूयाय कल्पते । स सर्वत : सुखमेधते । स सर्वविघ्नैर्न बाध्यते । संपचमहापापात्प्रमुच्यते । सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति । प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति । सायं प्रात : प्रयुंजानो अपापो भवति । सर्वत्रधीयानोऽपविघ्नो भवति । धर्मअर्थ काम मोक्षं च विंदति । इदमथर्वशीर्षम् अशिष्याय न देयम् । यो यदि मोहोद्दास्यति स पापीयान् भवति । सहस्त्रावर्तनात् । यं यं काममधीते तं तमनेन साधयेत् । अनेन गणपतिं अभिषिंचति । स वाग्मी भवति । चतुर्थ्यां मनश्रन् जपति स विद्यावान् भवति । इत्यथर्वणवाक्यम् । ब्रह्माद्यावरणं विद्यात् । न बिभेति कदाचनेति । यो दुर्वांकुरै : र्यजाति स वैश्रवणोपमो भवति । यो लाजैर्यजति स यशोवान्मवति । स मेधावान्भवति । यो मोदकसहस्रेणे यजति स वांछितफलमवान्पोति । य: साज्यसमिद्भिर्यजीत स सर्व लभते । स सर्वंच लभते । अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग् ग्राहयित्वा सूर्यवर्चस्वी भवति । सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमा संनिधौ वा जप्त्वा सिध्दमंत्रो भवति । महविघ्नात प्रमुच्यते । महादोषात् प्रमुच्यते । महापापात प्रमुच्यते । स सर्वविद् भवति स सर्वविद् भवति य एवं वेद । इत्युपनिषत् ॥

शान्तिमंत्र - ॐ भंद्र कर्णोभि : शृणुयाम देवा : भद्रं पश्येमाक्षाभिर्यजत्रा : । स्थिरै : अंगै तुष्टुवांस : तनूभि : व्यशेम देवहितं यदायु : ॥ॐ ॥ स्वस्ति न इंद्रो वृध्दश्रवां : स्वस्ति न : पूषा विश्ववेदा : ॥ स्वस्तिनस्तार्क्षो : अरिष्टनेमि : स्वस्तिनो बृहस्पिपतिर्धधातु ॥ ॐ सहनाववतु । सहनौ भुनक्तु । सहवीर्य करवावहै । तेजस्विना वधीतमस्तु । मा विद्विषावहै । ॐ शान्ति: शान्ति: शान्ति : ॥

॥ श्री गणपति स्तोत्र ॥

॥ श्री गणेशाय नम : ॥

॥ नारद उवाच ॥ प्रणम्य शिरसा देवं गौरीपुत्रं विनायकम् । भक्तावासं स्मरेन्नित्यमायु: कामार्थसिद्धये ॥ १ ॥ प्रथमं वक्रतुंड च एकदंतं द्वितीयकम् । तृतीय कृष्णपिंगाक्षं गजवक्त्रं चतुर्थकम् ॥ २ ॥ लंबोदरं पंचमं च षष्ठं विकटमेव च । सप्तम विघ्नराजेन्द्रं धूम्रवर्ण तथाष्टकम ॥३ ॥ नवमं भालचंद्र च दशमं तु विनायकम् । एकादशं गणपतिं द्वादशं तु गजाननम् ॥ ४ । द्वादशैतानि नामानि त्रिसंध्यं य: पठेन्नर : । न च विघ्नभयं तस्य सर्वसिद्धिकरं प्रभो ॥ ५ ॥ विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी लभते धनम् । पुत्रार्थी लभते पुत्रान् माक्षोर्थी लभते गतिम् ॥६ ॥ जपेद्गणपतिस्तोत्रं षड्भि : र्मासै : फल लभेत् । संवत्सरणे सिध्दिं च लभते नात्र संशय: ॥ ७ ॥ अष्टभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च लिखित्वा य : समर्पयेत् । तस्य विद्या भवेत्सर्वा श्रीगणेशस्य प्रसादत : ॥ ८ ॥ इति श्री नारदपुराणे संकटनाशन नाम श्रीगणेशस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

या कुन्देन्दुतुषारहारधवला या शुभ्रवस्त्रावृता। या वीणावरदण्डमण्डितकरा या श्वेतपद्मासना। या ब्रह्माच्युतशंकरप्रभुतिभिर्देवै : सदा वन्दिता । सा मां पातु सरस्वती भगवती नि: शेषजाड्यापहा ॥

प्रज्ञाविवधेन स्तोत्र

श्री स्कंद अुवाच
योगश्वरो महासेन : कार्तिकेयोऽग्निनंदन : ।
स्कंद : कुमार सेनानी : स्वामी शंकर संभव ॥ १ ॥
गांगेयस्ताम्रचूडश्च ब्रह्मचारी शिखिध्वज :
तारकारिरूमापुत्र : क्रौचारिश्च षडानन ॥२ ११
शब्दब्रह्मसमुद्रश्च सिद्ध सारस्वतो गुरू :
सनत्कुमारो भगवान् भोगमोक्ष फलप्रद : ॥ ३ ॥
शरजन्मा गणाधिशपूर्वजो मुक्तिमार्गकृत् :
सर्वागमप्रणेताच वांछितार्थ प्रदर्शन : ॥ ४ ॥
अष्टविशति नमानि मदियानीति य : पठेत ।
प्रत्युषं : श्रद्धयायुक्तो मूको वाचस्पतिर्भवेत ॥ ५ ॥
महांमंत्रमयानींति मम नामानुकिर्तनम् ।
महाप्रज्ञामवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ ६ ॥
(हे स्तोत्र पहाटे श्रद्धेनें म्हणावे)

नवग्रहस्तोत्र

जपाकुसुमसंकाशं काश्यपेयं महद्युतिम् । तमोऽरिं सर्वपापघ्नं प्रणतोऽस्मि दिवाकरम् ॥१ ॥ दधिशङ्खतुषाराभं क्षीरोदार्णवसंभवम् । नमामि शशिनं सोमं शम्भोर्मुकुटभूषणम् ॥ २ ॥ धरणीगर्भसंभूतं विद्युत्कान्तिसमप्रभम् । कुमारं शक्तिहस्तं च मङ्गलं प्रणमाम्यहम् ॥३ ॥ प्रियङ्गुकलिकाश्यामं रूपेणाप्रतिमं बुधम् । सौम्यं सौम्य गुणोपेतं तं बुधं प्रणमाम्यहम् ॥ ४ ॥ देवानां च ऋषीणां च गुरूं कांचनसन्निधम् । बुध्दिभूतं त्रिलोकेशं तं नमामि बृहस्पतिम् ॥ ५ ॥ हिमकुन्दमृणालाभं दैत्यानां परमं गुरूम् । सर्वशास्त्रप्रवक्तार भार्गवं प्रणमाम्यहम् ॥ ६ ॥ नीलांजनसमाभासं रविपुत्रं यमाग्रजम् । छायामार्तण्डसंभूतं तं नमामि शनैश्चरम् ॥ ७ ॥ अर्धकायं महावीर्यं चंद्रादित्यविमर्दनम् । सिंहितागर्भसंभूतं तं राहुं

प्रणमाम्यहम् ॥ ८ ॥ पलाशपुष्पसंकाशं तारकाग्रहमस्तकम् । रौद्र रौद्रात्मकं घोरं तं केतुं प्रणमाम्यहम् ॥९ ॥ इति व्यासमुखोद्गीतं य: पठेत्सुसमाहित : । दिवा वा यदि वा रात्रौ विघ्नशांतिर्भविष्यति ॥ १० ॥ नरनारीपनृपाणां च भवेत् दु:स्वप्ननाशनम् । ऐश्वर्यमतुलं तेषामारोग्यं पुष्टिवर्धनम् ॥११॥ ग्रहनक्षत्रजा: पीडास्तस्कराग्निसमुद्भवा: । ता: सर्वा: प्रशमं यान्ति व्यसोब्रूते न संशय : ॥ १२ ॥ इति श्रीव्यासविरचितं नवग्रहस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

सुर्या ची बारानावे

अदित्य, भास्कर, सूर्य अर्क, भानू, दिवाकर, सुवणरिता, मित्र , पूषा, त्वष्टा, स्वयंभू, व तिमिराश

सूर्य मंत्र : ॐ न्ही घृणि: सूर्य आदित्य श्रीं ।

अगस्त्योक्त आदित्यहृदयम्

श्रीगणेशाय नम: ॥ ततो युध्दपरिश्रांतं समरें चिंतया स्थितम् ॥ रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युध्दाय समुपस्थितम् ॥ १ ॥ दैवतैश्च समागम्य द्रष्टुमभ्यागतो रणम् ॥ उपगम्यब्रवीद्राममगस्तयो भगवांस्तदा ॥ २ ॥ राम राम महाबाहो श्रृणु गुह्यं सनातनम् ॥ येन सर्वानरीन्वत्स समरे विजयिष्यसे ॥ ३ ॥ आदित्यहृदयं पुण्यं सर्वशत्रुविनाशनम् ॥ जयावहं जपेन्नित्यमक्षयं परमं शिवमं ॥४॥ सर्वमंगलमांगल्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ चिंताशोकप्रशमनमायुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ५ ॥ रश्मिमंतं समुद्यंतं देवासुरनमस्कृतम् ॥ पूजयस्व विवस्वन्तं भास्करं भुवनेश्वरम् ॥ ६ ॥ सर्वदेवात्मको ह्येष तेजस्वी रश्मिभावन : ॥ एष देव: सुरगणाँल्लोकान् पातु गभस्तिभि: ॥७ ॥ एष ब्रह्मा च विष्णुश्च शिव: स्कंद: प्रजापति: ॥ महेंद्रो धनद: कालो यम: सोमो ह्यपांपति: ॥ ८ ॥ पितरोवसव: साध्या अश्विनौ मरूतो मनु: ॥ वायुर्वन्हि: प्रजा प्राणा ऋतुकर्ता प्रभाकर: ॥ ९ ॥ आदित्य; सवितांसूर्य: रवग पूषा गभस्तिमान् ॥ सुर्वणासदृशो भानुर्हिरण्यरेवा दिवाकर:

॥ १० ॥ हरिदश्व : सहस्त्रार्चिः सप्तसप्तिर्मरीचिमान् ॥ तिमिरोन्मथनः शंभुस्तवष्टा मार्तंडकोंऽशुभान ॥ ११ ॥ हिरण्यगर्भः शिशिरस्तपनो भास्करो रविः ॥ अग्निगर्भोऽदितेः पुत्रः शङ्ख शिशिननाशनः ॥१२॥ व्योमनाथस्तमोभेदी ऋग्यजुः सामपारगः ॥ धनुर्वृष्टिरपां मित्रो विन्ध्यवीथीप्लवङ्गमः ॥ १३ ॥ आतपी मंडली मृत्यु : पिङ्गलः सर्वतापनः ॥ कविर्विश्वो महातेजा रक्त सर्वभवोद्भवः ॥ १४ ॥ नक्षत्रग्रहताराणामधिपो विश्वभावनः॥ तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मन्नमोऽस्तु ते ॥ १५ ॥ नमः पूर्वाय गिरये पश्चिमायाद्रये नमः ॥ ज्योतिर्गणानां पतये दिनाधिपतये नमः ॥१६॥ जयाय जय-भद्राय हर्यश्वाय नमो नमः ॥ नमो नमः सहस्त्रांशो आदित्याय नमो नमः ॥१७॥ नम उग्राय वीराय सारंगाय नमो नमः ॥ नमः पद्मप्रबोधाय प्रचंडाय नमोऽस्तु ते ॥१८॥ ब्रह्मेशानाच्युतेशाय-सुरायादित्यवर्चसे ॥ भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः ॥ १९॥ तमोघ्नाय हिमघ्नाय शत्रुघ्नायामितात्मने ॥ कृतघ्नघ्नाय देवाय ज्योतिषां पतये नमः ॥ २०॥ तप्तचामीकराभाय हरये विश्वकर्मणे ॥ नमस्तमोऽभिनिघ्नाय रूचये लोकसाक्षिणे ॥ २१ ॥ नाशयत्येष वै भूतं तदेव। सृजाते प्रभुः ॥ पायत्येष तपव्येष वर्षत्येष गभस्तिभिः ॥२२॥ एष सुप्तेषु जागर्ति भुतेषु परिनिष्ठितः ॥ एष चैवाग्निहोत्रं च फलं चैवग्निहोत्रिणाम् ॥ २३ ॥ देवाश्च ऋतवश्चैव ऋतूनां फलमेव च ॥ यानि कृत्यांनि लोकेषु सर्वेषु परमप्रभुः ॥ २४ ॥ एनमापस्तु कृच्छ्रेषु कांतारेषु भयेषु च ॥ कीर्तयन्पुरूष : कश्चिन्नावसीदति राघव ॥ २५॥ पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगप्ततिम् ॥ एतत्रिगुणितं जप्त्वा युद्वेषू विजायिष्यसि ॥ २६ ॥ आस्मिन्क्षणे महाबाहो रावणं त्वं जयिष्यसि॥ एवमुक्तवा ततोऽगस्त्यो जगाम स यथागतम् ॥ २७ ॥ एतच्छुत्वा महातेजा नष्टशोकोऽभक्तदा ॥ धारयामास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान् ॥ २८॥ आदित्यं प्रेक्ष्य जावेदं परं - हर्षमवाप्तवान् त्रिराचम्य शुचिर्भुत्वा धनुरादाय वीर्यवान् ॥ २९ ॥ रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा युध्दार्थ समुपागतम् सर्वयत्नेन महता वधे तस्य धृतोऽभवत् ॥ ३० ॥ अथ रविरवदन्निरीक्ष्य रामं मुदितमनाः परमं प्रहृष्यमानः ॥ निशिचरपतिसंक्षय विदित्वा सुरगणमध्यगतो वचस्त्वरेति ॥ ३९ ॥

॥ इति वाल्मीकीयरामायणेऽगस्त्यप्रोक्तमादित्यहृदयस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

सूर्यकवच स्तोत्रम्

श्रीगणेशाय नमः याज्ञवल्कय उवाच ॥ श्रृणुष्व मुनिशार्दूल सूर्यस्य कवचं शुभम् । शरीरारोग्यदं दिव्यं सर्वसौभाग्यदायकम् ॥ १ ॥ दैदीप्यमानमुकुटं स्फुरन्मकरकुंडलम् । ध्यात्वा सहस्त्रकिरणं स्तोत्रमेतदुदीयेत् ॥ २ ॥ शिरे मे भास्करः पातु ललाटं मेऽमितद्युतिः। नेत्रे दिनमणिः पातु श्रवणे वासरेश्वरः ॥ ३ ॥ घ्राण घर्मघृणिः पातु वदनं वेदवाहनः । जिव्हां मे मानदः पातु कंठं मे सुरवंदितः ॥ ४ ॥ स्कंधौ प्रभाकरः पातु वक्षः पातु जनप्रियः । पातु पादौ द्वादशात्मा सर्वांग सकलेश्वरः ॥ ५॥ सूर्यरक्षात्मकं स्तोत्रं लिखित्वा भूर्जपत्रके। दधाति यः करे तस्य वशगाः सर्वसिद्धयः ॥ ६॥ सुस्नातो यो जेपेत्सम्यग्योऽधीते स्वस्थमानसः । स रोगमुक्तो दीर्घायुः सुखं पुष्टिं च विंदति ॥७॥ इति श्रीमद्याज्ञवक्लयमुनिविरचितं सूर्यकवचस्तोत्रं संपूर्णम्॥

॥ श्री सूर्याष्टकस्तोत्रम् ॥

श्रीगणेशाय नमः । साम्ब उवाच । आदिदेव नमस्तुभ्यं प्रसीद मम भास्कर । दिवाकर नमस्तुभ्यं प्रभाकर नमोऽस्तुते ॥ १ ॥ सप्ताश्वरथमारूढं प्रचण्डं कश्यपात्मजम् । श्वेतपद्मधरं देवं तं सूर्य प्रणमाम्यहम् ॥२॥ लोहित रथमारूढं सर्वलोकपितामहम् । महापापहरं देवं तं. ॥३ ॥ त्रैगुण्यं च महाशुरं ब्रह्मविष्णुमहेश्वरम् । महापापहरं देवं तं ॥ ४ ॥ बृंहितं तेजःपुंजं च वायुआकाशमेव च । प्रभुंच सर्वलोकांनां तं. ॥ ५ ॥ बन्धूकपुष्पसंकाशं हारकुण्डलभूषितम् एकचक्रधरं देवं तं. ॥ ६ ॥ तं सूर्य जगत्कर्तारं महातेजः प्रदीपनम् । महापापहरं देवं तं ॥ ७ ॥ तं सूर्य जगतां नाथं ज्ञानविज्ञानमोक्षदम् । महापापहरं देवं तं ॥ ८॥ सूर्याष्टकं पठेन्नित्यं ग्रहपीडाप्रणाशनम् । अपुत्रो लभते पुत्रं दरिद्रो धनवान्भवेत् ॥ ९ ॥ आमिषं मधुपानं च यः करोति रवेर्दिने । सप्तजन्म भवेद्रोगी प्रतिजन्मदरिद्रता ॥ १० ॥ स्त्रीतैलमधुमांसानि यः त्यजेत रवेर्दिने । न व्याधिशोकदारिद्यं सूर्यलोकं स गच्छति ॥ ११ ॥

सूर्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ।

श्रीगणेशाय नमः ॥ वैशंपायन उवाच । श्रृणुष्वावहितो राजन् शुचिर्भूत्वा समाहितः । क्षणं च कुरू राजेंद्र गुह्यं वक्ष्यामि ते हितम् ॥१ ॥ धौम्येन तु यथा प्रोक्तं पार्थाय सुमहात्मने । नाम्नामष्टोत्तरं पुण्य शतं तच्छृणु भूपते ॥ २ ॥ सूर्योऽर्यमा भगस्त्वष्टा पूषार्कः सविता रविः । गभस्तिमानजः कालो मृत्युर्धाता प्रभाकरः ॥ ३ ॥ पृथिव्यापश्च तेजश्च खं वायुश्च परायणम् । सोमो बृहस्पतिः शुक्रो बुधोऽङ्गरक एव च ॥ ४ ॥ इंद्रो विवस्वान् दीप्तांशुः शुचिः शौरिः शनैश्वरः । ब्रह्मा विष्णुश्च रूद्रश्च स्कंदो वैश्रवणो यमः ॥ ५ ॥ वैद्युतो जाठर -श्चाग्निरैंधनस्तेजसांपत्तिः । धर्मध्वजो वेदकर्ता वेदाङ्गो वेदवाहन; ॥ ६ ॥ कृतं त्रेता द्वापरश्च कलिः सर्वामराश्रयः । कला काष्ठा मुहूर्तश्च क्षपा यमास्तथा क्षणः ॥७॥ संवत्सरकरोऽश्वत्थ : कालचक्रो विभावसुः । पुरूषः शाश्वतो योगी व्यक्ताव्यक्तः सनातनः ॥ ८॥ कालाध्यक्ष : प्रजाध्यक्षो विश्वकर्मा तमोनुदः । वरूणः सागरोंशश्च जीमूतो जीवनोऽरिहा ॥९॥ भूताश्रयो भूतपतिः सर्वलोकनमस्कृतः स्त्रष्टा संवर्तको वहिनः सर्वस्यादिरलोलुपः ॥ १०॥ अनंतः कपिलो भानुः कामदः सर्वतोमुखः शयो विशालो वरदः सर्वधातुनिषेचिता ॥ ११ ॥ मनः सुपर्णो भूतादि. शीघ्रगः प्राणधारकः । धन्वंतरिर्धूमकेतुरादिवेवोऽदिते सुतः ॥ १२ ॥ द्वादशात्मारविन्दाक्षः पिता माता पितामहः । स्वर्गद्वारं प्रजाद्वारं मोक्षद्वारं त्रिविष्टपम् ॥ १३ ॥ देहकर्ता प्रशांतात्मा विश्वात्मा विश्वतोमुखः । चराचरात्मा सूक्ष्मात्मा मैत्रेण वपुषान्वितः ॥ १४ ॥ एतद्वै कीर्तनीयस्य सूर्यस्यामिततेजसः । नाम्नामष्टशतं पुण्य प्रोक्तमेतत्स्वयंभुवा ॥१५॥ सुरगणपितृयक्षसेवितं ह्यसुरनिशाचरसिध्दवंदितम् वरकनकहुताशनप्रभं प्रणिपतिऽस्मि हिताय भास्करम् ॥ १६ ॥ सूर्योदये यः सुसमाहितः पठेत्स पुत्रदारान् धनरत्नसंचयान् । लभेत जातिस्मरतां नरः सदा धृतिं च मेधां च स विंदते पुमान ॥ १७ ॥ इमं स्तवं देवरस्य यो नरः प्रकीर्तयेच्छचिसुमना : समाहितः । विमुच्यते शोकदवाग्निसागराल्लभेत कामान्मनसा यथोप्सितान् ॥१८॥ इति श्रीमहाभरते सूर्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

दृष्टीदोषावरील मत्र

ॐ चक्षुः चक्षुः चक्षुः तेजः स्थिरो भव। मां पाहि पाहि । त्वरितं चक्षुरोगान् शमय शमय । ममजातरूपं तेजो दर्शय दर्शय । यथा अहम् अन्धो न स्यां । तथा कल्पय कल्पय । कल्याणं कुरू कुरू । यानि मम पूर्व जन्मोपार्जितानि चक्षुः प्रतिरोधक दुष्कृतानि सर्वाणि निर्मुलय निर्मुलय । ॐ नमः चक्षुस्तेजोदात्रे दिव्याय भास्काराय । ॐ नमः कल्याण कराय अमृताय । ॐ नमः सूर्याय । ॐ नमो भगवते सूर्यायाक्षितेजसे नमः । खेचराय नमः । महते नमः । रजसे नमः । तमसे नमः । असतो मा सद्गमय । तमसो मा ज्योतिर्गमय । मृत्योर्मा अमृतं गमय । उष्णो भगवान्छुचिरूपः । हंसो भगवान शुचि प्रतिरूप : । य इमां चाक्षुष्मती विद्यां ब्रह्मणो नित्यमधीते । न तस्याक्षि रोगो भवति । न तस्य कुले अन्धोभवति । अष्टौ ब्रह्माणानू ग्राहयित्वा सिध्दिः भवति । ॐ नमो भगवते आदित्याय ॥

टीप - हा मंत्र भांड्यात पाणी घेवून पूर्वेकडे (शक्यतो उगवत्य सूर्याकडे) तोंड करून १२ वेळा म्हणावा. ते तीर्थ घ्यावे. डोळ्यास लावावे.

श्री शंकराची सेवा (श्री कुलदैवत)
शिवशंकरध्यान

घ्योयेनित्यं महेशं रजतगिरिनिभं चारूचंद्रावतंसं । रत्नाकल्पोज्ज्वलांग परशुमृगवराभीतिहस्तं प्रसन्नम् ॥ पद्मासीन संमतात् स्तुतममरगणै : व्याघ्रकृर्ति वसानं । विश्ववद्यं विश्वाद्यं निखिलभयहरं पंचवक्त्रं त्रिनेत्रम् ॥ अकरा वेळेला महामृत्युजय मंत्र म्हणावा, श्री सूक्त म्हणून रामरक्षेतील पहिले १ ते १० श्लोक म्हणावे.

रूद्राध्याय मराठी

शांती मंत्र

हरी ओम् ..

इडा आवाहानि देवा । मनु ने यज्ञाप्रत ।

बृहस्पती प्रशंसी जी। यज्ञप्राप्ती ती सुखें।
उत्कृष्ट स्तुती स्तोत्रे इच्छिती विश्वदेवही।
हिसंक तु नको होवू पृथ्वीमाते आम्हाप्रती।
पृथ्वीमाते प्रार्थना ही। कल्याण करी आमुचे।
कल्याणार्थ प्रर्थना ही। मधुर चिंतनातुनि।
मधुर वाणी उच्चारे। मधुर निर्माण त्यातुनि।
मधुर सर्व पाहूनी। कल्याण मानवाचे करी।
रक्षो सर्व देव माते। माझे पितर तुष्टही।
शोभो यज्ञ तसा माझा। शांती नांदो त्रिभुवणी।
ओम् शांति शांति शांति :।

। नमक अध्याय ।

अनुवाक पहिला

हरी ओम् नमो रद्रदेवा तुझीया। क्रोधा शरासि नमा। नमो धनुष्या तुझिया। उभय बाहुसि नमो॥ १॥ शिवतम शर तुझा। धनु कल्याणकारका शिवरूपी रूद्रा तुझा। भाता रक्षो सुख देवुनि॥२॥ सौम्य, रूपी रोद्र रूद्रा। कल्याण कर पवित्र तु। वास्तव्य पर्वती रेद्रा तेज सुख द्या सर्वासी॥ ३॥ गिरीनिवासी रूद्रा जो बान शत्रु नाशार्त करी। रक्षण करीसी त्याने सर्व जगताचे शिवा॥ ४॥ प्रार्थितो मंगल वाचे। शिवा तु प्रसन्न हो। जगत परिवार ही आरोग्य सुमने असो॥ ५॥ गर्जतो रूद्र आदिदेव देवातील वैद महा। कुविचारी विष सर्पा। नासुनि जणू बोलते॥ ६॥ वर्ण आदित्य रूद्रांचा ताम्र पिगंट मंगल। प्रखर रश्मी दिशाव्यापी क्रोध घालवू प्रार्थुनि॥ ७॥ नीलकंठ विलोहितो सुर्य संच्चारतो नभी। तयासी पाहती गोप जल भरता मृडानि त्या। चल प्राणी पाहती जे नभी साऱ्या विश्वातले। असा सुर्य रूपी रूद्र आम्हा कृपा करो॥ ८॥ नमो वरददायका नीलकंठ सहस्त्राक्षा। त्याचे जे सेवक तया नमु दोनी कर जोडानि॥ ९॥ ढिली कर ती प्रत्यंचा रूद्रा तव धनुचिही। आणि दे बाण टाकोनि खाली ' तव हांतातील॥ १०॥ अक्षय भात्याने

बाण त्याची खाली करी मुखे। हे रूद्रा सहस्त्रांक्षा हो आम्हा सुमना शिव॥ ११॥ जटाधारी सैल प्रत्यंचा भाता बाण रहितही। करी बोथट बाणही रिते म्यान ही प्रार्थना॥ १२॥ कृपा वर्षी रूद्र देवा रक्षावे प्रलंयकार। भक्तवत्सला रूद्रा तु धनुने रक्षी आम्हासी॥ १३॥ नमो आयुधा रूद्रा नमो समर्थ बाहुसि। नमो प्रभावी धनुष्या भक्तरक्षणी तत्परा॥१४॥ धनुष्यरूपीशस्त्रांनी आम्हा रक्षसि सर्वदा म्हणूनि तू दूरं ठेवी तव भाता शर शिवा॥ १५॥

अनुवाक दुसरा

नमो हेमबाहू सनानी। दिशाधिपतिशी नमो॥ १॥ नमो हरित वृक्ष रूपा। पशुपालकासी नमो॥ २॥ नमो अंकुर कांति रूपा। पथिका रक्षका नमो॥३॥ नमो नंदीरूढा शुत्रुघ्ना। अन्नाधिपतीसी नमो॥ ४॥ नमो हरीकेशा उपविती। पुष्टपतीसी नमो॥ ५॥ नमो भवनाशकासी। जग रक्षकासी नमो॥ ६॥ नमो धनुष्य सज्जासी। देह रक्षी रूद्रा नमो॥ ७॥ नमो अवध्य सारथी। भवकानन पती नमो॥ ८॥ अवध्या नमो ताम्र विश्वकर्मा वृक्ष संरक्षका नमो॥९॥ नमो सल्ला दे व्यापारी। अरण्यापतीसी नमो॥ १०॥ नमो सु-गृह कर्त्यासी। औषधी रक्षका नमो॥ ११॥ नमो घोषे रडवी शत्रु। दलाधिपतिसी नमो॥ १२॥ नमो शत्रुसैन्या वेढी। सत्वशील रक्षका नमो॥१३॥

अनुवाक तिसरा

नमो भक्तप्रेमी शत्रुघ्ना। अरिहंत रूद्रा नमो॥ १॥ नमो शस्त्रधारी श्रेष्टा। चोर रक्षकासी नमो॥ २॥ नमो बाणभाता धारी। लूटारूपतिसी नमो॥३॥ नमो लोकी विश्वासघाती। गुप्तचोरपती नमो॥ ४॥ नमो संधी साधु चोरासी अरण्यरक्षका नमो॥ ५॥ नमो शस्त्री घे प्राण चोरा धान्य चोरा रक्षी नमो॥६॥ नमो निशी असिधारी हिंसक चोर पती नमो॥७॥ नमो गिरीत शिरस्त्राणी। शेतीक्षेत्रपती नमो॥८॥ नमो शरधारी रूद्रा। धनुर्धारी गणा नमो॥९॥ नमो धनुष्य सज्जासी। शरसंधानीसी नमो॥१०॥ नमो प्रत्यंचा खेचित्या। शरसंधानिता नमो॥ ११॥ नमो अस्त्र योजित्यासी। शत्रुवेध

लक्षी नमो ॥१२ ॥ नमो बैसलेल्यासी । पहुडल्या रूद्र गणा नमो ॥१३ ॥ नमो निद्रितावस्थीसी । जागृतावस्थीसी नमो ॥१४ ॥ नमो तत्पर उभ्यासी । तत्पर धावत्या नमो ॥ १५ ॥ नमो सभा स्वरूपासी । सभा संरक्षका नमो ॥ १६ ॥ नमो अश्व स्वरूपासी । अश्वपती रुपा नमो ॥१७ ॥

अनुवाक चौथा

नमो शत्रु आसंमती । वेदी नि:पाती त्या नमो ॥१ ॥ नमो सज्जसेना रूपी । विनाशी देवता नमो ॥२॥ नमो सुज्ञ स्वरूपाशी सुज्ञाधि पतीला नमो ॥३॥ नमो समुदाय रूपी । समुदायधिपती नमो ॥४॥ नमो संघटित गणा । गणाधिपतीसी नमो ॥५॥ नमो विविधस्वरूपा । विश्वस्वरूपासी नमो ॥ ६॥ नमो महान स्वरूपा । क्षुद्रस्वरूपाशी नमो ॥७॥ नमो रथ युकूतासी । रथरहीतासी नमो ॥ ८ ॥ नमो रथस्वरूपासी । रथाधिपतीसी नमो ॥९॥ नमो सैन्य स्वरूपासी॥ सेनापती स्वरूपा नमो ॥१०॥ नमो सारथ्य शिक्षकारी सारथ्य निपुणा नमो ॥११॥ नमो सुतार स्वरूपी । रथ घडवी रूपा नमो ॥१२॥ नमो कुंभार स्वरूपी । लोहार स्वरूपी नमो ॥ १३ ॥ नमो पारधी स्वरूपी । धीवर स्वरूपी नमो ॥१४॥ नमो शरकर्ता रूपी । धनुष्य कर्त्यासी नमो ॥१५॥ नमो शिकार कर्त्यासी । शिकार श्वान युकता नमो ॥१६॥ नमो श्वान स्वरूपी । श्वान संरक्षका नमो ॥ १७ ॥

अनुवाक पाचवा

नमो विश्वारूपासी । रौद्र रूपासचि ॥ १ ॥ नमो पापहारकासी । पशु पालकासचि ॥ २ ॥ नमो नील कठांसी ॥ श्वेतकठांसचि ॥३॥ नमो जटाधीरीसी । मुडिंतकेशीसचि ॥४॥ नमो इंद्र स्वरूपासी । शत धनुधारीसचि ॥५॥ नमो गिरीशरूपासी । विष्णुस्वरूपासचि ॥६॥ नमो कृपावर्षी मेघासी। शर धारीसचि ॥७॥ नमो सुक्ष्म स्वरूपासी । वामन रूपासचि ॥८॥ नमो विशालरूपधारी । गुणसमृद्धासचि ॥ ९॥ नमो पुराण पुरूषासी । ज्ञानवृद्धासचि ॥ १०॥ नमो मुळ स्वरूपासी । मुळ पुरूषसचि ॥ ११ ॥ नमो

सर्व व्यापकासी । गमन कुशलासचि ॥ १२ ॥ नमो शीघ्रगतीसी । जलप्रवाहासचि ॥ १३ ॥ नमो तरंग रूपसी स्थिरजल रूपासचि ॥ १४ ॥ नमो प्रवाह रूपासी । द्वीप निवासीसचि ॥ १५ ॥

अनुवाक सहावा

नमो वरिष्ठासी । कनिष्ठासचि ॥ १ ॥ नमो विश्वपुर्व कालीना । उत्तरकालीनासचि ॥२॥ नमो विश्वस्थिती रूपी । अपक्व बीजासचि ॥ ३ ॥ नमो निकृष्ट वस्तुरूपी । चराचर मूळस्थासचि ॥ ४ ॥ नमो पापुण्य रूपासी । रक्षाबंध रूपासचि ॥ ५ ॥ नमो मृत्यू स्वरूपासी मोक्ष स्वरूपासचि ॥ ६ ॥ नमो सुफला भूमीसी । संपन्न खळ्यासचि ॥ ७ ॥ नमो वेद स्वरूपासी । वेदांत स्वरूपासचि ॥ ८॥ नमो वन्य वृक्षरूपा । शुष्क वनासचि ॥ ९ ॥ नमो ध्वनी स्वरूपासी । प्रतिध्वनीसचि ॥ १० ॥ नमो शीघ्रगामी सेनेसी । वेगवान रथीसचि ॥ ११ ॥ नमा रणशुरासी । प्रहारकासचि ॥१२ ॥ नमो कवच धीरीसी । कवचधारी रथीसचि ॥१३॥ नमो शिरस्त्राणधारी । कवच धारीसचि ॥ १४ ॥ नमो सुविख्यातासी । तैशा सेनेयुक्तासचि ॥ १५ ॥

अनुवाक सातवा

नमो दंदुभी नादीसी । यष्टीका रूपासचि ॥ १ ॥ नमो युद्धाग्रगामीसी । परामर्श कर्त्यासचि ॥ २ ॥ नमो दुत स्वरूपासी । हितकारकासचि ॥ ३ ॥ नमो खड्गाधीरीसी । भाता धीरीसचि ॥ ४ ॥ नमो तीक्ष्ण शरधारी । आयुध युक्तसाचि ॥ ५ ॥ नमो प्रायुध युक्तासी । धनुष्य युक्तासचि ॥ ६॥ नमो पाऊलवाट रूपी । राजमार्गसचि ॥ ७ ॥ नमो निर्झर रुपासी । जलप्रपातासचि ॥ ८ ॥ नमो दलदल रूपासी । सरोवर रूपासचि ॥९॥ नमो नदी स्वरूपासी । तटाक स्वरूपासचि ॥ १० ॥ नमो कूप स्वरूपासी । लघुकूप स्वरूपासचि ॥ ११ ॥ नमो पर्जन्य रूपासी । सागर स्वरूपासचि ॥१२ ॥ नमो मेघ स्वरूपासी । विद्युत स्वरूपासचि ॥१३ ॥ नमो श्वेतमेघरूपा । रविउर्जा रूपासचि ॥ १४ ॥ नमो झंझावात रूपा । वावटळ

रूपासचि ॥१५॥ नमो गृहस्था रूपासी । गृहरक्षकासचि ॥१६ ॥

अनुवाहक आठवा

नमो सोमवल्लीका रूपा । रौद्रस्वरूपासचि ॥ १ ॥ नमो उदित सुर्यासी। नवेदीत सुर्यासचि ॥ २ ॥ नमो सुखकारकासी । पशुपालकासचि ॥ ३॥ नमो उग्र स्वरूपासी । भीषण भयंकरासचि ॥ ४ ॥ नमो समोरून वधित्या । ररून वधित्यासचि ॥ ५ ॥ नमो अंतक स्वरूपी । मारेकरी रूपासचि ॥ ६ ॥ नमो हरित पर्ण रूपा । केशधारी वृक्षसाचि ॥ ७ ॥ नमो संसार तारकासी ॥८॥ नमो सुखदायकासी । सुख निर्मित्यासचि ॥ ९ ॥ नमो कल्याण कारका । आनंददायकासचि ॥ १० ॥ नमो कल्याण स्वरूपा । परमकल्याणासचि ॥ ११ ॥ नमो तीर्थ स्वरूपासी । नदीतीर रूपासचि ॥ १२ ॥ नमो इह पर तीरा । ऐलतिर रूपासचि ॥ १३ ॥ नमो संसार भय हरा । संसार विमोचकासचि ॥१४ नमो तारक व्यक्तीसी । जीव स्वरूपासचि ॥१५॥ नमो तृणांकु रूपा। सारी फेस रूपासचि ॥१६॥ नमो वाळू स्वरूपासी । प्रवाहरूपी नदीसचि ॥

अनुवाहक नववा

नमो ओसाड मार्गा । राजमार्गरूपासचि ॥ १ ॥ नमो खडक प्रदेशा । सुप्रदेश रूपासचि ॥ २ ॥ नमो जटाधीरीसी । केशपाश युक्तासचि ॥ ३ । नमो गोठा वासी पशुसी । गृहवासी मानवासचि ॥ ४ ॥ नमो मचणी व्याधासी । प्रासाद निवासीसचि ॥ ५ ॥ नमो विवर निवासी । गुहा निवासीसचि ॥ ६ ॥ नमो डोहजलरूपा । दवबिंदु रूपासचि ॥ ७॥ नमो अणुरेणु रूपा । धुलिकण रूपासचि ॥ ८ ॥ नमो शुष्क भूमी रूपा । हरित भू रूपासचि ॥ ९ ॥ नमो कठोर भूमीसी । कुरण - भू रूपासचि ॥१० ॥ नमो पुथ्वी तत्व रूपासचि ॥ ११ ॥ नमो पर्ण स्वरूपासचि । पाचोळा रूपासचि ॥ १२ ॥ नमो आयुध उगारत्या । प्रहार कर्त्यासचि ॥ १३ ॥ नमो अल्प क्लेशदायी । बहुक्लेशदायकासचि ॥ १४ ॥ नमो भक्त वैभवदात्या । देवहृदय स्वरूपासचि ॥ १५ ॥ नमो भक्त वैभवदात्य । देवहृदय स्वरूपासचि ॥ १६

॥ नमो सत्यानृत समीक्षका । देवहृदय स्वरूपासाच ॥१७॥ नमा सव पापनाशका । देवहृदय स्वरूपासचि ॥१८॥ नमो समृद्धीकारका । देवहृदय स्वरूपासचि ॥ १९ ॥

अनुवाक दहावा

हे कवच धारी अन्नाधिपते । नीललोहीता अपरिग्रही । ना भिववी पशु परिवार । न दे दु:ख दैन्य रूद्रा नमो ॥ १ ॥ हे रूद्रा दिव्य शिवतनु । तव सुख दे विश्वाला । शिवा तव कल्याण रूपे । दे जीवन सुखमय ॥ २ ॥ जटाधारी अरींहता । भक्त मनोरथ पूरका । पुष्ट होण्या सुबुद्धी दे । प्राणिमात्रा तव भक्तीची ॥ ३ ॥ रूद्रा दे सुख सर्वांना । नम्रत्वे विनवी तूला । निर्मी मनु सुखदु:खे । भोगू पार तव कृपे ॥४ ॥ हे रूद्रा आबालवृद्ध । पीडा न हो असे करी । तैसेच मातापित्याशी । सुभक्तास न दे पीडा ॥ ५ ॥ पुत्रपोत्रा सेवकाना । अश्वधेनु नका वधु । वधु नका वीरासही । प्रार्थी रूद्रा हाविपुर्वक ॥ ६ ॥ रिपुवीर नाशकातु । नाशिशी पौत्रा गोधाना । सुखरूपे रक्षी आम्हा । देवापाशी विनवणी । दूर ठेवी उग्र रूपा नमू तूज । समदृष्टी ठेवी रूद्रा । इहपर सदा सुखी ॥७॥ प्रार्थना ही मना तुजला । स्तवी उग्रस्वरूपासचि । स्तवने प्रसन्न रूद्रा । तव सेना रिपुलावधो ॥८॥ प्रहारकर्त्या रूद्र रूपा । असुदे आयुधे दूरचि । पौत्र पुत्रा सुखी ठेवी । रूद्रा हे काम पूरका ॥९॥ मंगल काम पुरका रूद्रा तु प्रसन्न हो । आयुधे उत्तुंग वृक्षी । ये व्याघ्रचर्म पिंनाकी तू ॥ १० ॥ धनधान्य दात्या रूद्रा । आरक्त वर्णधारी तू सहस्त्रावधी आयुधे । कोसळोत शत्रुवरी ॥११॥ हे भगवान रूद्रा । सहस्त्र आयुधे तव । हातील मुखे त्यांची । वळवी आम्हा पासूनी ॥१२ ॥

अनुवाक अकरावा

सहस्त्रावधी स्वरूपी। पृथवीवरती रूद्र जे । ढिली करू धनु त्यांची । योजने सहस्त्र दूरची ॥ १ ॥ विशाल सागरापरी । अंतरिक्षी भव रूद्रचि ढिली करू धनु त्यांची । योजने सहस्त्र दूरचि ॥ २ ॥ नीलश्वेतकंठी पाताळी । शर्व नामी

रूद्र ज । ढिली करू धनू त्यांची । योजने सहस्त्र दूरचि ॥ ३ ॥ नीलश्वेतकंठ रूपी । द्युलोकी चरति रूद्र जे । ढिली करू धनू त्यांची । योजने सहस्त्र दूरचि । ॥ ३ ॥ नीलश्वेतकंठ रूपी । द्युलोकी चरति रूद्र जे । ढिली करू धनू त्यांची । योजने सहस्त्र दूरचि ॥ ४ ॥ नील ताम्र पिंगटरूपी । चरति वृक्ष रूद्र जे । ढिली करू धनू त्यांची । योजने सहस्त्र दूरचि ॥ ५ ॥ जटाधारी मुंडित केशी । प्राणी अधिपती रूद्र जे । ढिली करू रूद्र त्यांची योजने सहस्त्र दूरचि ॥६ ॥ अन्नपाणी पात्री लोका । जंतुरूपी पीडिती जे। ढिली करू धनू त्यांची । योजने सहस्त्र दूरचि ॥ ७ ॥ सन्मार्गरक्षी अन्नधारी । शत्रुघातकी रूपी जे । ढिली करू धनू त्यांची । योजने सहस्त्र दूरचि ॥ ८॥ शस्त्रधारी खड्गधारी । तीर्थे रक्षति रूद्र जे । ढिली करू धनू त्यांची । सहस्त्र योजने दूरचि ॥९॥ नानास्वरूपी वसति । रूद्र दिशा दिशतुनि । ढिली करू धनू त्यांची । सहस्त्र योजने दूरचि ॥ १० ॥ भूलोकी जी जंतुरूपे । अन्नतुनि पीडिती । अंतरिक्षी संचरून । वायुरूपेही पीडिती । पर्जन्ये पीडि द्युलोकी । अति-अनावृष्टींनी अन्नावात जळातील । जंतुरूप तुझीच जी । पीडित मानवा सारी । तया रूद्रा नमो नम : ॥ पूर्वदक्षिण पश्चिम । उत्तर उर्ध्वादि दिशा । अशा दशदिशातून । दशदशरूद्रागण । वसति अदृश्यरूपे । करसंपुटी त्या नमू । आम्हा सुख द्या रूद्रांनो । मागतो नमितो तुम्हा । ज्यांचा द्वेष करू आम्ही । करिती जे द्वेष आमुचा । अशांना ढकलतो आम्ही । तुमच्या जबड्यामध्ये ॥ ११ ॥

चमक अध्याय

उपोद्घात - ओम् -अग्नी विष्णु परमस्नेही ।
स्तोत्र वाणी समृद्धचि ।
यावे घेवुनि दोघांनी अन्न धन विपुलचि ॥

चमक अनुवाक पहिला

हे रुद्रा तुझ्या कृपेने मला अन्नच अन्न स्वामित्वामला अन्नरूचि, अन्न

समृद्धीच । मला यज्ञ मंत्र स्वरच । मला श्लोकस्तुती मला श्रवणच । मला ज्ञान ज्योति मला स्वर्गच । मला प्रणाच । मला अपानच । मला व्यानच । मला प्राण शक्तीच । मला सुचितच । मला अध्ययनच । मला वाणीच मला मनच । मला नेत्रच मला कर्णच । मला दक्षताच मला बलच । मला ओजच मला पराक्रमच । मला आयुच दिर्घायुच । मला आत्माच सुमतच ॥ मला सुखच मला । कवचच । मला अवयवच मला अस्थिच । मला संधिच मला अवयवच । असे सुदृढ शरीरच । प्राप्त हो मला ।

अनुवाक दुसरा

हे रुद्रा मला तुझ्या कृपेने मला श्रेष्ठता मला स्वामित्वच । मला मनोबल मला बलच । मला अंतर्ज्ञानच । मला उदकच । विजयश्रीच । मला महात्म्यच । मला पुज्यत्वच। मला स्थावरच । मला वंशवृद्वीच । मला समृध्दीच गुण समृध्दीच मला सत्यच । मला श्रद्धाच । मला जंगमच । मला धनच । वंश सामर्थ्यच । मला तनुकांतिच । क्रीडा आनंदच । मला संततीच । पुढे संततीच। मला सूक्तच । मला सुकृतच । मला संचितच । मला विद्याच । मला पूर्वप्राप्तच । भविष्यप्राप्तच । मला प्रवासच । मला सन्मार्गच मला ऐश्वर्यच । ऐश्वर्यद्धींच । मला यज्ञफलच । कर्म फलच। बुद्धीसामर्थ्यच । मला निर्णयबुद्धींच । अचूक बुद्धींच प्राप्त हो मला ।

अनुवाक तिसरा

हे रुद्रा तुझ्या कृपेने मला एहिक । पारलौकीकच । मला प्रिय वस्तुच । इच्छितच । मला स्वर्ग सूखच । प्रिय बंधुवर्गच । इह कल्याणच । मला परलोकीच । मला गृहप्रसाद । यशश्री कीर्तीच । सुवर्णदी धनच । मला नियंता गुरूच । मला सन्मानच । मला धर्मज्ञानच । मला अनुभवच । आज्ञासामर्थ्यच । मला सुप्रजाच । शेती साधनच । विघ्ननाशी सामर्थ्यच । मला यशफलच । मला ब्रह्मज्ञानच । मला आरोग्यच । मला निरामयताच । जीवन दायी औषधीच । निर्वेर दिर्घायुच । मला निर्भयताच । मला

सदाचारच । सज्ज विश्रांतीस्थानच । सुप्रभात सुदिनच । प्राप्त हो मला ।

अनुवाक चवथा

हे रूद्रा तुझ्या कृपेने मल अन्नच प्रिय भाषणच । मला दूधच मला रसच मला घृतच मला मधच । इष्टासह भोजनच । मला सहपानच । मला शेतीच । मला पर्जन्यच । सुपीक भूमीच । मला वृक्षवेलच । सुवर्णखानच धनच मला रत्नेच । विपुल धनच । मला पुष्ट देहच । धान्यसमृद्धीच विभूचि। मला प्रभूच मला बहूच । मला भू:मला पूर्णच । मला पूर्णतरच अक्षिती सज्ञानच । ह्या सप्त अवस्थाच । मला हलके सातूच । मला अन्नच । मला क्षुधा तृप्तीच । मला साळीच । मला जवच । मला उडीतच । मला तीळच मला मुगच । मला वालच । मला गहूच । मला मसुरच । मला राळेच । बारिक भात मला सावेच । देवभातच । इतर धान्येच हो प्राप्त मला ।

अनुवाक पाचवा

हे रूद्रा तुझ्या कृपेने - मला दगडच मला मृत्तिकाच । मला डोंगरच । मला पर्वतच । मला वाळुच । मला वनस्पतीच । मला सुवर्णच मला पोलादच । मला शिसेच मला कथिलच । मला लोखंडच मला तांबेच । मला अग्निच मला उदकच । मला लताच मला औषधीच । मला शेतीधान्य मला निसर्गधान्यच । मला पाळीव प्राणी मला वन्य प्राणीच । मला पुर्वजीतच । ऐश्वर्यच स्वकष्टर्जितच । मला पुत्र संतती स्थावर संगमच । मला निवासस्थानच । कर्तव्यनुकुलताच मला सामर्थ्यच मला हेतूसिद्धीच । मला भावी सुखच इष्टप्राप्ती उपायच । इष्टादीगोष्टीच प्राप्त हो मला ।

अनुवाक सहावा

हे रूद्रा तुझ्या कृपेने । मला अग्निसहित इंद्र सोमसहित इंद्रच । सुर्य सहित इंद्रच । बृहस्पती सहीत इंद्रच । मित्रसहित इंद्रच । वरूणसहितइंद्रच । त्वष्टसहित इंद्रच । धातुसहित इंद्र । विष्णु सहित इंद्रच । अश्विनीकुमासहित इंद्रच । मरूतसंहित इंद्र। विश्वेदेवसहित इंद्रच । पृथ्वीसहित इंद्रच ।

अंतरिक्षसहित इंद्रच । द्युससहित इंद्रच । अष्टदिशासहित इंद्रच । उर्ध्वदिशेसहित इंद्रच । प्रजापतिसहित इंद्रच । इंद्र देवतांची अनुकुलताच प्राप्त हो मला.

अनुवाक सातवा

हे रूद्रा तुझ्या कृपेने (यज्ञीय पात्रांची मागणी)
मला अशुंच मला रश्मिच । मला अदाभ्यच मला अधिपती । मला अंतर्यामच मला ऐंद्रवायवच । मला मैत्रावरूणच । मला अश्विनच । मला प्रतिप्रस्थानव मला शुक्रच । मला मंथीच मला आग्रयणच । मला वैश्यदेवच । मला ध्रुवच । मला वैश्वानरच । मला ऋतुग्रहच । मला अतिग्रह्याच । मला ऐंद्राग्रच । मला वैश्वदेवच । मला मरूत्वतीयच । मला माहेंद्रच। मला आदित्यच । मला सावित्रच । मला सारस्वतच । मला पौष्णच । मला पात्नीव्रतच । हरियोजन पात्रेचप्राप्त हो मला ।

अनुवाक आठवा

मला समिधाच मला दर्भच । मला वेदीच मला आठ ओटेच। मला काष्ठपळीच मला काष्ठपात्रच । मला दगडी बत्तेच मला लाकडी स्तंभच । मला उपरवच लाकडी फळ्याच । मला द्रोण कलशच । मला सोपत्रच । मला रांजणच । मला यज्ञ भूमीच । मला काष्ठ गाडाच । काष्ठ सोमपात्रच । पश्चिम मंडपच मला घारगाच । यज्ञपशुहंताच माझी यज्ञ सांगतात । स्वगाकारादीच लाभो मला ।

अनुवाक नववा

हे रूद्रा तुझ्या कृपेने अग्नी धर्म अर्क सुर्यच । प्राण अश्वमेध यज्ञच । होवोत मम हस्तानी । पृथ्वी आदीती दीतीही । करोत यज्ञ सांगता । द्यु शक्वरी छंदाची । अंगुली आणि दिशांची । यज्ञी लाभो अनुकूलता । ऋक् समा स्तोम यजु । दीक्षा तप ऋतु व्रतही । अहोरात्र पर्जन्य । बृहत् रथतर साम । यांनी होवो यज्ञ सांगता ।

अनुवाक दहवा

हे रूद्रा रूद्रा कृपेने मला गर्भवती धेनुच मला धेनुवत्सच। दीड वर्षी खोंडच मला कालवडचा। दोन वर्षी खोंडच मला कालवडच। अडीच वर्षी खोंडच मला कालवडच। तीन वर्षी खोंडच मला कालवडच। चार वर्षी खोंडच मला कालवडच। सहा वर्षी खोंडच मला कालवडच। मला वळूच। वांझ गायच। मला वृद्ध बैलच गर्भघातक गायच। मला गाडीबैलच। व्यालेली गायच। मला दिर्घायुष्यच। प्राणापान व्यानच। चक्षु स्तोत्र मनच। वाणी आत्माच। यज्ञाने प्राप्त हो मला।

अनुवा अकरावा

मला एकच मला तीनच। मला पाचच मला सातच। मला नउच मला अकराच। मला तेराच मला पंधराच। मला सतराच मला एकोणीसच। मला ऐकवीसच मला तेवीसच। मला पंचवीसच मला सत्तावीसच। मला एकोणत्तीसच मला एकतीसच। मला तेहत्तीसच मला चारच। मला आठच मला बाराच। मला सोळाच मला वीसच। मला चोवीसच मला अठ्ठावीसच। मला बत्तीसच मला छत्तीसच। मला चाळीसच मला चव्वेचाळीसच। मला अठ्ठेचाळीसच। ह्या संख्यावाचकांनी व्यक्त होणाऱ्या देवतांची तसेच वस्तुमात्रांची अनुकूलता मला प्राप्त होवो। वर्षाच्या बारा महीन्यांपैकी वाज प्रसव आपिज। ऋतू सुव मूर्धा। व्यश्निथय आत्यांयन भौवन। भुवन आणि अधिपती। मांसाची या अनुकूलता। प्राप्त हो मला।

महामृत्यूंजयमंत्र म्हणावा, शांती मंत्र म्हणावा, सहनाववतु नंतर शिवसंकल्पसूक्त म्हणावे.

शिवसंकल्प सूक्त

जागेपणी दूर जाते। सुषुप्नीत फिरून ये। ज्योतिरूप तेज चि। शिवसंकल्प हो मन॥ १॥ यज्ञकर्मी साह्यभूत। आधीच निर्मिले असे। सर्वांभूती अंतरंगी। शिवसंकल्पी हो मन॥२॥ पूर्ण ज्ञानी। वस्तुमात्रीं। भूताच्या अंतरी वसे

। तेजज्योति पूणपज्ञ। शिवसकल्पी। हो मन॥३। अमरत्वे तिन्ही काल। जाणते मन हे असे। सप्त होत यज्ञ कर्ते। शिवसंकल्पी हो मन॥ ४॥ ऋक् साम, यंजुमंत्र। रथचक्री आरे स्थिर। पूर्ण चित्शक्ती सारी। शिवसंकल्पी हो मन॥ ५॥ सारथी आवरी वेग वारूचा मन वारू हे। कुशल आवरी दोन्ही। शिवसंकल्पी हे मन॥६॥ अजर अमर भूंर्ती। अद्‌भूत हृदयीं मन। सर्वांचेच असे होवे। शिवसंकल्पी हे मन॥ ७॥ प्राकृती स्तोत्र हे केलें। हे स्वामी चरणावरी। आर्पियले आदराने। शिवसंकल्पी हे मन॥८॥ अनंतकोटी ब्रह्मांणंडनायक राजाधिराज योगीराज श्री स्वामी समर्थ चरणार्पणमस्तु॥

शिवमहिम्न स्तोत्र

॥ श्री गणेशायनम :॥ ॥ ॐ नम: शिवाय॥

(चाल -पृथ्वी वृत्त)

महिम्न शिव शंकरा। तव अगाध बा थोरवी। अपार महती अशी। नच पुरेल ब्रह्मा कवी। यथा मति कती स्मरू। तव गुणास ना बा मिती। अजाण 'अविनाश' हा। तुज समर्पितो ही कृती॥ १॥ अगाध महीती तुझी श्रुती न जी पुरे जाणते। मनास न कळे तसे। चकित होत बा वेद ते। न व्यक्त जगती तुझे। सत् - स्वरूप - साकारतो। कवित्व बध तोकडे। तव गुणास ना पार तो॥ २॥ महिम्न नच ही सुधा। मधुर जी शिवा आवडे। जरी पुढती ब्रह्मा तो। नवल ना तया भासते। पतीत मज पावण्या। मन रमो तुझे गायनी। कृतार्थ कर शंकरा। त्रिपुरा दाहका जीवनी॥ ३॥ जगी जनक ब्रह्म तो। जगत् जीवना श्रीहरी॥ शिवा विलय साजसे। कथित वेद हे तीनही त्रिकाल तवरूप बा। बुध जनास संमोहन। अजाण तुजला कसे। सकल जाणती सांग ना॥ ४॥ कशास जग निमिले। नच कुणासही आकळे। भ्रमात पडता जग। शिव कधी कुणा ना मिळे। कुतर्क बघ संभ्रवी। विचल भाविकांना करे। जगात मूळ कां कुणा। गवसले नदीचे बरे ?॥ ५॥ जगात ऋतुचक्र नि विविध रंग सृष्टतले। चराचर ही निर्मिशी अतिसुरेख वेलीफुले। महेश बहूरूपता। प्रणत रम्य ही भोंवती। जरी कळत मास्तिका। पढतमूर्ख ते

भांडती ॥ ६ ॥ त्रिवेद शिवपंथ तो । कपिल सांख्य ना योग बा । रूचे पशुपतीस जो । विविध तो गमे वैष्णवा । अखेर शिवसागरी । सकल पंथ सामावती । जशा सकल त्या नद्या । धवल सिंधुला भेटती ॥७ ॥ जयास खट्वाड्ही । परशु भस्म नंदी प्रिया । करात कवटी धरी । अजिन सर्वशोभे जया । शिवा वरद आत्मजा । उघडि नेत्र आता तरी। कृपाळु शिवा तोषता । सकल सिद्धि लाभे खरी ॥८॥ अशाश्वत जगास या । परमतत्व मानी कुणी । कुणास सत् भासते । असत् सांगती ते कुणी । अता त्रिपुरनाशका । शरण येत चक्रावुनी । शिवा शरण येत जो । सकंल पावतो जीवनी ॥९॥ वितर्क घडता हरी । जनक अग्नील मापिती । महिम्न कळता ।तुंझे । षड्‌रिपू झाणी त्यागती बघा षड्‌रिपू कसे । करित मानवाची स्थिती । शिडाविणची तारू ते । कि भवसागरी धावती ॥१०॥ शिवास शिर पंकजा । विमल आपुले वाहता । म्हणोन शिव देतसे । अभय रावणा तोषता । त्रिलोक जग जिंकता। जणु अजेय लंकापती । विनम्र शरणागता । सकल आर्पितो श्रीपती ॥ ११ ॥ त्रिलोक जय लाभंता । बहुं वसे अहंता मना । म्हणे कठीण जिंकणे। मजसी आज कैलास ना । क्षणात बघ लोपले । अखिल राज्य लंकापती । करी जवळ ना कधी । विबुध ते अहंतेप्रती ॥ १२ ॥ त्रिलोक अन् जिंकला सबल इंद्र बाणासुरे । अजेय बघ बाण तो । नवल ना परी हे खरे । जया वरद श्रीपती । नच़ उणे तया जीवनी । शिवा शरण येत जो । सकल लाभते ते मनी ॥ १३ ॥ सुरास भय जाहले । त्रिनयना विष पाहता । जगा अभय अर्पीले । सकल ते स्वये प्रशता । विनाश टळला परी । विष प्रभाव तो आगळा । शिंवास बहु शोभतो । विमल कंठ तो बा निळा ॥ १४ ॥ समाधि तुज लागता । मदन जाळ टाकी जरी। हळूच तिसऱ्या शिवा । उघडि लोचना सत्वरी । क्षणि मदन भस्म तो । तुजसि स्वस्थता लाभते । जगी विचल राहती । मदन बाण ज्याला रूते ॥१५ ॥ करित शिव तांडवा । प्रलय नर्तनी भांस.कां । फिरे भुज तुझे असे । विखरती नभी तारका । जटा झटकता भये । पळति स्वर्गिच्या देवता । शिवास लय सृष्टिचा । नच गमे खरा रक्षिता ॥ १६॥ जटेत बघ शोभते । धवल शभ्र ती गोमती । जरी गगन दिव्य ती । तव

शिरात बिंदुप्रति । शिवे भगीरथाप्रती । धरतिसी तिला आणले । जगात द्वीप सात ते । बहूत साजरे शोभले ॥ १७ ॥ सदाशिव करे गमे । बहु धनुष्य मेरू महा । तुझ्या धरतीच्या रथा । रवि व चद्र चक्रे पहा । उपेन्द्र बघ बाण ज्या । जगत ब्रह्मा तो सारथी । असा शिव समर्थ त्या । त्रिपुरदाह लीलप्रती ॥१८॥ शिवा नित सहस्त्र ते । कमलपुष्प वाहे हरी । क्षणी नयन अर्पीले । कमल एक होता कमी । हरीस शिव तोषता । नित सुदर्शना अर्पिले । करात बघ विष्णूला । जगत रक्षण्या शोभले ॥१९॥ सदाशिव समर्थ तो । सकल जाणतो भावना । मनात जरि वासना । नच फळेल आराधना । विषाद जगती वृथा । अढळ ठेव श्रद्धा मनी । मना फळसि यज्ञ ते । श्रृतिस जाणता जीवनी ॥२० ॥ शिवा सकल अर्पीतो । प्रमुख यज्ञश्री दक्ष तो । परी तव कृपा नसे । तर कसा फळे यज्ञ तो । शिवास अपमान तो । सकल नाश होतो तिथे । तिथेच शिव नांदतो । विमल भाव भक्ती जिथे ॥ २१ ॥ पिताच बघ भाळतो । विमल शारदेच्या वरी । बनोन मृग ब्रह्मा तो । विचल धावतो सत्वरी । शिवास नच हे रूचे । शिव बने क्षणी व्याध तो । नभात शिव बाण तो । नित मृगाकडे धावतो ॥२२॥ क्षणी मदन जाळिला । नित धनुष्य ज्याचे करी । असा मदन भस्म तो । तृण जळे जसे सत्वरी । तपास शिव पावता । प्रिय तुला सदा पार्वती । शिवास वश मानिते । नच अजाण स्त्री मुग्ध ती ॥ २३ ॥ शिवा सतत सोबती । विहरता स्मशानी भुते । गळ्यात नरमुंडकी । तनुस भस्म ते शोभते । भयावह स्वरूप हे । वरदची गमे सेवका । अमंगल दिसे परी । परम मंगला भाविका ॥२४॥ समाधि जप साधना। करित नित्य योगी झटे। फुले सुखद भावना । तनुस रम्य काटा फुटे। झरा नयनि पाझरे । शिव सरोवरी डुंबती । शिवासम नसे जगी । परमतत्व बा संप्रती ॥ २५॥ महेश रवि चंद्रमा । जल समीर ना आप तू । तुझी धरती आत्मजा गगन तेज नी अग्नि तू । असाच शिव ज्ञात जो । सिमित ते बुधा भासते । शिवाविण नसे जगी । अमर तत्त्व विश्वास ते ॥ २६ ॥ महिम्न नच वर्णवे । म्हणति वेद ते तीनही । तसेच नच तीन त्या । बघ कले अवस्थेसही । परि शिव त्रिवेदनी । त्रिभुवनात साकारतो । घ्वनी प्रणत ब्रह्मा तो । शिव स्वरूप ओंकारा तो ॥

२७ ॥ महेश भव रूद्र तो । पशुपती शंव उग्र तो । शिवाष्टकचि भीम तो । अन् तयात ईशान तो । जगी सकल देवता । श्रृति तुला नमिते खरे । सतेज शिव रूप ते । प्रिय तया नमू आदरे ॥ २८ ॥ स्वरूप अणुचे परी । नभ शिवा पडें ठेगणे । सदा वसंत अंतरी। त्रिनयना सखा भाविका । वसे जवळ दूर तू । नमन घेई सर्वात्मका ॥२९॥ रजोगुण वसे बहु । जनक त्या भवा वंदितो तमोगुण वसे बहु हर अशा शिवा वंदितो । जगी सुखद तत्व तू । बहुगुणी मृडा वंदितो । शिवा सकल यज्ञ तू । परम निर्गण। वंदितो ॥ ३० ॥ जरी विचल या मना । चरण हे तुझ लाभले । तयास खुळ का शिवे । रजत कांचनाचे भले । असा चकीत होत असे । सबळ प्रेरणा जाहली । कवित्व सुमने तुला । वरद शंकरा वाहिली ॥३१॥ विशाल गिरी काजळा । सकल ओतले सागरी । करीं सुरतरू बघा । सरळ लेखणी साजरी । जरी विमल शरदा । धरतिपत्र घे लेखना । अहर्निश लिही तरी । शिवगुणास तो पार ना ॥३२ ॥ शिवास भजती पहा । ऋषि प्रभू तसे दैत्य ते । शिरी सगुण निर्गुणा । धवल चद्रिका शोभते । शिव स्तवन अर्पिता । मधुर अमृताचे परी। महिम्न रचना जगी । अमर पुष्पादंता करी ॥३३॥ कि निर्मल महिम्न हे ।पठण जो करी आदरे । विशुद्ध मन ठेवता । नित शिवास जो कां स्मरे । बनेल शिवरूद्र तो । शिव जगी तया स्थान ते । जगात धन कीर्ति नी । विमल संतती लाभते ॥३४॥ महेश तुझिया परी । नच बरी दुजी देवता । गिरीश महिमा परी । नच बरा दुजा तारंता । सदाशिव गुरूपरी । अमर तत्व ना जीवनी । खरा शिवचि मंत्र तो । त्रिभुवनात संजीवनी ॥ ३५ ॥ मिळेल बहू पूण्य बा । पठत या महिम्न जे । करीत सगळ्या क्रिया। मिळत अेक सोळांश ते । तपास बसला दिले । बहुत दान दिक्षा जरी। तथा भ्रमणभूवरी । सकल तीर्थ केले जरी ॥३६॥ मिळेल शिवभक्त कां । जगति पुष्पदंताप्रती । महान नृप शोभतो । सकलयज्ञ ते मानिती । शिवा शरण येत तो । शिव तयावरी कोपता । महिम्न तव दिव्य हे । रचित लोपते भ्रष्टता ॥३७॥ महिम्न विनये खरे । पठण रोज केली कृती । शिवासमिप पोचवी । घडवि स्वर्ग मोक्षाप्रती । महिम्न वरदान हे । ऋषी मुनी तया पूज्य ते । असे सुफल स्तोत्र हे। नच ठरे कधी व्यर्थ ते

॥३८॥ सुशद्ध सुमने पूजा । शिवपदावरी वाहता । सदाशिवचि पावतो । शिव महेश माझा पिता ॥३९॥ न तत्त्व तव जाणतो । शिव कसा मला न कळे । परि नमन त्या शिवा। मज स्वरूप जे कां कळे ॥४०॥ जरी पठण अेकदा। द्वय कि तीनदा जो करे । हरी सकल पाप तो । शिव जगात जातो खरे ॥४१॥ शिवस्तवन ही सुधा । अमर पुष्पांदंताकृती । हरी सकल पाप जी । प्रिय शिवा असे फार ती । करीत निठ पठ जो । घडत चित्त अेकाग्रता । तयास शिव पावतो । सकल सृष्टीची देवता ॥ ४२ ॥ शिवस्तवन पूर्ण बा । जनक श्रेष्ट गंधर्वची । मनोहरचि पुण्यदा । अनुपमेय हे संत्यची । 'सदाशिवसुता ' गमे । अमर दिव्य वाणीखरी ।शिवापर्ण असो सदा । सकल दुःख चिंता हरी ॥४३॥ इति श्रीपुष्रपादंतविरचितं शिवमहिम्न स्तोत्र संपूर्ण॥

श्री द्वादशज्योतिलिंग स्तोत्र

शिवा प्रथम वंदितो चरण सोमनाथा बरे ।द्वितीय शिव मल्लिकार्जून नमु तया आदरे ॥ तृतीय शिव वंदुया असुर ज्या महांकाल तो । सदाशिव चतुर्थची पुढती खास ओंकार तो ॥ चला हिमगिरीवरी शिखर भव्य केदार तो । करू नमन शंकरा जगति भीम तो पावतो ॥ जगात नित वद्य त्या सकल वंदु विश्वेश्वरा ॥ करू नमन आदरे बहुत त्र्यबंका ईश्वरा ॥ महेश तुज वंदितो परळि वैजनाथा शिवा । गिरीश तुज वंदितो सकल सिद्ध नागेश बा । उमेश स्थित मंदिरी गगन भेदी रामेश्वरा । जगी सकल भाविका अभय अर्पि घृष्णेश्वरा ॥ सुलिंग दशदोन हे अमर दिव्य ज्योतिप्रती । जगात शिवभाविका सतत मार्ग ते दाविती । जपेल शिवनाम जो अमर नित्य बाराखरे तरी शिवचि पावतो पळति दूर गंडांतरे ॥ (श्रीद्वादशज्योतिर्लिंग स्तोत्र संपूर्णम्)

कालभैरवाष्टक

ॐ देवराजसेव्यमानपावनांघ्रि पंकजं । व्यालयज्ञ सूत्रमिन्दुशेखरं कृपाकरम् । नारदादियोगीवृन्दवन्दितं दिगंबरं । काशिकापुराधिनाथ कालभैरवं भजे ॥१॥ भानुकोटिभास्वरं भवब्धितारकं परं । नीलकंठमिस्पितार्थदायकं त्रिलोचनम् । कालकालमम्बुजाक्षमशूलमक्षरं । काशिकापुराधिनाथ

कालभैरवं भजे ॥२॥ शूलटंकापाशदण्डपाणिमादिकारणं । श्यामकायमादिदेवमक्षरं निरामयम् । भीमविक्रमं प्रभूं विचित्रताण्डवप्रियं । काशिकापुराधिनाथ कालभैरवं भजे ॥ ३॥ भुक्तिमुक्तिदायक प्रशस्तचारुविग्रहं । भक्तवत्सलं स्थित समस्तलोकविग्रहम् । विनिक्वणनमनोज्ञहेमकिंकिमंणालसतकटिं। काशिकापुराधिनाथ कालभैरव भजे ॥ ४ ॥धर्मसेतुपालकं अधर्ममार्गनााकं। कर्मपाशमोचकं सुशर्मदायकं विभुम्। स्वर्णवर्णशेषपाशशोभितांगमण्डलं। काशिकापुराधिनाथ कालभैरव भजे ॥५ ॥ रत्नापादुकाप्रभाभिरामपादयुग्मकं नित्यमद्वितीय मिष्टदैवतं निरंजनम्। मृत्यूदर्पनाशनं करालदंष्ट्रमोक्षणं। काशिकापुराधिनाथ कालभैरवं भजे ॥६॥ अट्टहासभिन्नपद्मजाण्डकोशसंततिं। दृष्टिपातनष्टपापजालमुग्रअशासनम् । अष्टसिद्धिदायकं कपालमाकिन्धरं । काशिकापुराधिनाथ कालभैरवं भजे ॥७ ॥ भूतसंघनायकं विशालकीर्तिदायक । काशिकावासलोकपुण्यपापशोधक विभुम् । नीतिभार्गकोविदं पुरातनं जगत्पतिं । काशिकापुराधिनाथ कालभैरव भजे ॥ ८॥ कालभैरवाष्टकं पठन्ति ये मनोहर । ज्ञानमुक्तिसाधनं विचित्रपुण्यवर्धनम् । शोकमोहदैन्यलोभ कोपतापनाशनं । ते प्रयान्ति कालभैरवाघ्रिसंन्निधिं नरा ध्रुवम् ॥९॥

इति श्रीमच्छंकरचार्यविरचितं कालभैरवाष्टकं संपूर्णम ॥

श्रीशिवकवचम् ।

वज्रदंष्ट्रं त्रिनयनं कालकंठमरिदमम् ।
सहस्त्रकरमत्युग्रं वंदे शुभुमुमापतिम् ॥१॥
अथापरं सर्वपुराणगुह्यं नि : शेषपापौघहरं पवित्रम् ।
जयप्रदं सर्वविपत्प्रमोचनं वक्ष्यामि शैवं कवचं हिताय ते ॥२॥
ऋषभ उवाच ।
नमस्कृत्वा महादेवं विश्वव्यापिनमीश्वरम् ।
वक्ष्ये शिवमयं वर्म सर्वरक्षाकरं नृणाम् ॥३॥
शुचौ देशे समासीनो यथावत्कल्पितासनः ।

जितेंद्रियो जितप्राणश्चिन्तयेच्छिवमव्ययम् ॥४॥
हृत्पुण्डरीकांतरसन्निविष्टं स्वतेजसा व्याप्तनभोवकाशम् ।
अतींद्रियं सूक्ष्ममनंतमाद्य ध्यायेत्परानंदमयं महेशम् ॥५॥
ध्यानावधूताखिलकर्मबंधश्चिरं चिदानंदनिमग्रचेता : ।
षडक्षरन्याससमाहितात्मा शैवेन कुर्यात्कवचेन रक्षाम् ॥६॥
मां पातच देवोऽ खिलदेवतात्मा संसारकूपे पतितं गभीरे ।
तन्नाम दिव्यं वरमंत्रमुलं धुनोतु मे सर्वमघं हृदिस्थम् ॥७॥
सर्वत्र मां रक्षतु विश्वमुर्तिर्ज्योतिर्मयानंदघनश्चिदात्मा ।
अणोरणीयानुरुशक्तीरेकः स. ईश्वर : पातु भयादशेषात् ॥८॥
यो भुस्वरूपेन बिभर्ति विश्वं पायत्स भुमेर्गिरिशाऽष्टमूर्ति : ।
योऽपांस्वरूपेण नृणां करोति संजीवनं सोऽवतु मो जलेभ्य : ॥९॥
कल्पावसाने भुवनानि दग्ध्वा सर्वाणि यो नृत्यति भूरिलील : ।
स कालरूद्रोऽवतु मा दवग्नेर्वात्यादिभीतेरखिलच्च तापात् ॥१०॥
प्रदीप्तविद्युत्कनकावभासो विद्यावराभीतिकुठांरपाणिः ।
चतुर्मुखस्तत्पुरुषस्त्रिनेत्र : प्राच्या : स्थितं रक्षतु मामाजस्त्रक् ॥११॥
कुठारवेदांकुशपाशशूलकपालढक्काक्षगुणान्दधान : ।
चतुर्मुखो नीलरुचिस्त्रिनेत्रः पायच्छ्रतीधोरो दिशि दक्षिणस्याम् ॥१२॥
कुदेंदुशंखस्फटिकावभासो वेदाक्षमालावरदाभयांक : ।
त्र्यक्षश्चतुर्वक्त्र उरूप्रभाव : सद्योधिजातोऽवतु मा प्रतीच्याम् ॥१३॥
वराक्षमालाभयटंकहस्त : सरोजाकिंजल्कसमानवर्ण : ।
त्रिलोचनश्चरूचतूर्मुख मां पायादुदिच्यां दिशि वामदेव : ॥१४ ॥
वेदाभयेष्टांकुशपाशटंककपालढक्कीमशूलपाणिः ।
सितद्युतिः पंचमुखाऽवतान्मामीशान ऊर्ध्व परमप्रकाश ॥१५॥
मूर्धानमव्यान्मम चंद्रमौलिर्भालं मम्याब्यादथ भालनेत्र : ।
नेत्रे मामव्याद्भगनेत्रहारी नासां सदा रक्षतु विश्वनाथ : ॥१६॥
पायाच्छती मे श्रुतिगीतकीर्ति कपोलमव्यात्सतत कपाली ।
वक्त्रं सदा रक्षतु पंचवक्त्रो जिहवां सदा रक्षतु वेदजिह्व : ॥१७ ॥
कंठं गिरीशोऽवतु नीलकंठ : पाणिद्वयं पातु पिनाकपाणि :।

दोर्मुलमव्यान्मम धर्मबाहुर्वक्ष : स्थल दक्षमखांतकोऽव्यात् ॥ १८॥
ममोदरं पातु गिरींद्रधन्वा मध्यं ममाव्यान्मदनांतकारी।
हेरंबतातो मम पातु नाभिं पायत्कटिं धूर्जटिश्वरो मे ॥ १९ ॥
ऊरुद्वयं पातु कुबेरमित्रो जानुद्वयं मे जगदीश्वरोऽव्यात्।
जंघायुगं पुंगवकेतुरव्यात्पादौ ममाव्यात्सुरवंद्यपाद : ॥ २० ॥
महेश्वर : पातु दिनदियामे मां मध्ययामे ऽवतु वामदेव : ।
त्रिलोचनः पातु तृतीययामे वृषध्वज : पातु दिनांत्ययामे ॥२१॥
पायान्निशादौ शशिशेखरो मां गंगाधरो रक्षतु मां निशीथे।
गौरीपति : पातु निशावसाने मृत्युंजयो रक्षतु सर्वकालम् ॥२२॥
अंत:स्थितं रक्षतु शंकरो मां स्थाणु : सदा पातु बहि:स्थितं माम्।
तदंतरे पातुपतिः पशूनां सदाशिवो रक्षतु मा समंतात् ॥२३॥
तिष्ठंतमव्याद्भुवनैकनाथः पायादव्रजंतं प्रमथाधिनाथ : ।
वेदांतवेद्योऽवतु मां निषण्णं मामव्यय : पातु शिव : शयानम् ॥२४॥
मार्गेषु मां रक्षतु नीलकंठ : शैलादिदुर्गेषु पुरत्रयारि : ।
अरण्यवासादिमहाप्रवासे पायान्मृगव्याध उदारशक्ती : ॥२५॥
कल्पांतकाटोपपटुप्रकोपस्फुटाट्टहासेचलिताण्डकोश :
घोरीरिसेनार्णवदुर्निवारमहाभयाद्रक्षतु वीरभद्रः ॥२६॥
पत्त्यश्वमांतघगटावरूथसहस्त्रलक्षायुतकोटिभीषणम्।
अक्षौहिणीनां शतमातततायिनां छिंद्यान्मृडो घोरकुठारधारया ॥ २७॥
निहंतु दस्यून्प्रअलयानलार्चिर्ज्वलत्त्रिशूलं त्रिपुरांतकस्य।
शार्दूलसिंहर्क्षवृकादिहिंस्त्रान्संत्रासयत्वीशधनु : पिनाक : ॥२८॥
दु:स्वप्नदु:शकुदुर्गतिदौर्मनस्यदुर्भिक्षदुर्व्यसनदु: सहदुर्यशांसि।
उत्पाततापविषभीतिममसदग्रहार्तिव्याधींश्च नाशयतु मे
जगतामधीश: ॥ २९ ॥

श्रीशिवाष्टोत्तरशतनामानि

१. ॐ शिवाय नमः २ ॐ महेश्वराय नम : ३. ॐ शंभवे नम : ४. ॐ पिनाकिने नमः ५. ॐ शशिशेखराय नम : ६. ॐ वामदेवाय नम : ७. ॐ

विरूपाक्षाय नम : ८. ॐ कपर्दिने नम : ९. ॐ नीललोहिताय नमः १०. ॐ शंकराय नम : ॥ ॐ शूलपाणये नमः १२. ॐ खट्वांगिने नम : १३. ॐ विष्णुवल्लभाय नम : १४. ॐ शिपिविष्टाय नम : १५. ॐ अंबिकानाथाय नमः १६. ॐ श्री नीलकंठाय नम : १७. ॐ भक्तवत्सलाय नमः १८ ॐ भवाय नमः ।१९. ॐ शर्वाय नम : २०. त्रिलोकेशाय नम : २१. ॐ शितिकंठाय नमः २२ ॐ शिवप्रियाय नमः २३. ॐ उग्राय नम : २४. ॐ निलग्रीवाय नमः २५. ॐ कामारये नमः २६. ॐ अंधकासुरदूदनाय नमः २७. ॐ गगाधराय नम : २८. ॐ ललाटक्षाय नम : २९. ॐ कालकत्रलाय नमः ३०. ॐकृपानिधये नमः ३१. ॐ भिमाय नमः ३२ ॐ परशुहस्ताय नम : ३३. ॐ मृगपाणये नम : ३४. ॐ जटाधराय नमः ३५. ॐ कैलासवासिने नम : ३६. ॐ कवचिने नम : ३७. ॐ कठोराय नम : ३८. ॐ त्रिपुरांतकाय नमः ३९. ॐ वृषांकाय नमः ४०. ॐ वृषभारूढाय नम : ४१ ॐ भस्मोद्धूलितीविग्रहाय नमः ४२. ॐ सामप्रियाय नम : ४३ ॐ स्वरमयाय नमः ४४. ॐ त्रयीमूर्तय नमः ४५. ॐ अमीश्वराय नमः ४६ ॐ सर्वज्ञाय नम : ४७. ॐ परमात्मने नम : ४८ ॐसोमसूर्याग्निलोचनाय नम : ४९ ॐ हविषे नम : ५०. ॐ यज्ञमयाय नम : ५१. ॐ सोमाय नमः ५२. ॐ पंचवक्त्राय नम : ५३. ॐ सदाशिवाय नमः ५४. ॐ विश्वेश्वराय नम : ५५. ॐ वीरभद्राय नम : ५६. ॐ गणनाथाय नम : ५७ ॐ प्रजापतये नमः ५८ ॐ हिरण्यरेतसे नमः ५९. ॐ दुर्घर्षाय नमः ६०. ॐ गिरीशाय नमः ६१ ॐ सर्वेश्वराय नम : ६२ ॐ अनघाय नम : ६३. ॐ भुजंगभूषणाय नम : ६४. ॐ भर्गाय नमः ६५ ॐ गिरिधन्वने नमः ६६. ॐ गिरिप्रियाय नम : ६७. ॐ कृत्तिवाससे नम : ६८. ॐ पुरारातये नम : ६९. ॐ भगवते नमः ७०. ॐ प्रमथाधिपाय नमः ७१ ॐ मृत्युंजयाय नमः ७२. ॐ सूक्ष्ममतनवे नम ; ७३. ॐ जगद्व्यापिने नमः ७४ ॐ जगद्गुरवे नम : ८५. ॐ व्योमकेशाय नम ; ७६. ॐ महासेनजनकाय नम : ७७. ॐ चारुविक्रमाय नमः ७८. ॐ रूद्राय नमः ७९. ॐ भूतपतये नमः ८०. ॐ स्थाणवे नम : ८१. ॐ अहिर्बुंध्न्याय नमः ८२. ॐ दिगंबराय नमः ८३. ॐ अष्टमूर्तय

नमः ८४. ॐ अनेकात्मने नमः ८५. ॐ सात्विकाय नमः ८६. ॐ शुद्धविग्रहाय नम : ८७. ॐ शाशवताय नमः ८८. ॐ खंडपरशवे नमः ८९. ॐ अजाय नमः ९०. ॐ पाशविमोचनाय नमः ९१. ॐ मृडाय नम; ९२. ॐ पशुपतये नमः ९३. ॐ देवाय नमः ९४. ॐ महादेवाय नमः ९५. ॐ अव्ययाय नमः ९६. ॐ हरये नम ९७. ॐ पूष्पदंतभिदे नमः ९८. ॐ अव्यग्राय नमः ९९. ॐ दक्षध्वरहराय नमः १००. ॐ हराय नमः १०१. ॐ भगनेत्रभिदे नम ; १०२. ॐ अव्यक्ताय नमः १०३. ॐ सहस्त्राक्षाय नमः १०४: ॐ सहस्त्रपदे नमः १०५. ॐ अपवर्गप्रदाय नमः १०६. ॐ अनंताय नमः १०७. ॐ तारकाय नमः १०८. ॐ परमेश्वराय नम :

प्रार्थना

मौलो चंद्रदलं गले च गरलं जुटे च गंगाजलं । व्यालम् वक्षसि चानल च नयने शूलं कपालं करे । वामांगे दधतं नमामि सततं । प्रालेय शैलात्मजाम् । भक्तक्लेशहरं । हरं स्मर हरं । कर्पूरगौरं परम् ॥

श्रीशिव प्रार्थना - शिवहर शंकर । नमामि शंकर शिव शंकर शंभो । हे गिरिजापति भवानी शंकर शिव शंकर शंभो ।

श्री कुलदेवतेची सेवा

घ्यानमंत्र - सर्वमंगल मांगल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके ।
शरण्ये त्रंबके गौरी नारायणी नमोस्तु ते । म्हणून देवीचे सर्व मंत्र म्हणावे.
सरस्वती स्तोत्र - या कुन्देन्दुतुषारहारधवला या शुभ्रवस्त्रावृता । या वीणावरदण्डमण्डिकरा या श्वेतपद्मासना । या ब्रह्माच्युतशंकरप्रभुतिभिर्देवैः सदा वन्दिता । सा मां पातु सरस्वती भगवती निः शेषजाड्यापहा ॥

॥ श्री महाकाली स्तोत्र ॥

प्रात : स्मरामि भवभीतिहरां सुरेशीं । कालीकृपार्थनयनां नवमेघवर्णाम् । सूर्येन्दुवन्हिनयनां भृकुटीकरालाम् । सृक्कप्रवाहरूचिरां नरमुण्डमालां ॥१॥

प्रातर्नमामि शिवरूपशवोपविष्टाम् । मारप्रयुद्धकरकांचि विभूषिताङगीम् ॥ मुण्डां भजे वरमसि दधतीं कराब्जै । कणावतंसशवयुग्म किशोर भूषणाम् ॥२॥ प्रातर्भजामि निजमक्तिवरप्रदात्री । धात्रीं समस्त जगतां दुतवाक्यदात्रीं ॥ पंचत्रिकोणनिलये कुरू सामरस्ये । आद्येच शक्तिनिकरै स्मितिभिं :॥ परिताम् ॥३॥ प्रात : स्मरामि वसु यत्र सरोजमध्ये । ब्रह्मादिमातृ वसुभैरव भैरवीभि : ॥ इंद्रादिवज्र किरणः स्थितिगेहवित्ताम् । स्वांगेषडंग युवतिर्दधती करालाम ॥ ४ ॥ प्रातः स्मरामि पितृकाननमध्यसंस्थाम् ॥ देवर्षिवृन्दशवमुण्डशिवापरिताम् ॥ मायामहासुरहरां शिवरूपिणीं ताम् । कालानुबद्धहृदयां जननी परां वा ॥५॥ यः श्लोकपंचकमिदं पठति प्रभाते। काली स्मरत्यनुदिनं भुविभारनम्र : ॥ विद्याविलाससुखभूरि धनं च लब्ध्वा । चांते प्रयाति शिवलोकमनन्य लाभ : ॥ ६ ॥ इति श्री महाकाली स्तोत्रम् श्री महाकाल्यर्पणमस्तु ॥

श्री कालीमाता कवच

ॐ अस्य श्री कालीका कवचस्य भैरवऋषिर्गायत्री छंद :
श्री कालिका देवतासद्य : वैरीसंघनाशे विनियोगः ।
ॐ कालिका घोररूपाह्या सर्वकामप्रदा शुभा ।
सर्व देव स्तुता देवी शत्रुनाश करोतु ते ॥१॥
न्हीं न्हीं स्वरूपिणी चैव । न्हीं न्ही संगिनी तया ।
न्हीं न्हीं क्षौं क्षौं स्वरूपा । सा सर्वदा शत्रुनाशिनी ॥२॥
श्रीं न्हीं ओं रुपिणी । भवबन्ध विमोचिनी ।
यया शत्रूर्हतो निशुम्भश्च महासुर : दैत्यो ॥ ३ ॥
वैरीनाशाय वंदिताम् । कालिका शंकर प्रियाम ।
ब्राह्ननी शैवी वैष्णवी वाराहि नृसिंहिका कौमारी ।
श्री चामुण्डा खादन्तु मम द्विषितः ॥४ ॥
सुरेश्वरी घोररूपा चण्डमुण्ड विनाशिनी ।
मुण्डमाला वृंतागिय सवत : पातु माम् सदा ॥५॥
न्हीं न्हीं कालिके घोरदंष्ट्र रुधिरप्रिये रुधिरपूर्णवक्त्रेच ।

साधिरा वितिस्तिन : ॥६॥
मम शत्रुन खादय खादय। हिंसय हिंसय मारय मारय ॥७॥
धिं धिं धिं धिं। छिंदी छिदी। उच्चाटय उच्चाटय।
द्रावय द्रावय। शोषय शोषय ॥८॥
या तु घ्याति चामुण्डे। हरा हरि बाम्बी कालिकायै।
सर्व शत्रून समर्थयामी स्वाहा ॥९॥
किट किट किर किर कटु कटु मर्दय मर्दय मोहय मोहय।
हर हर मम रिपून ध्वंसय ध्वंसय भक्षय भक्षय। त्रोटय त्रोटय ॥१०॥
यातु धानिका चामुण्डा। सर्वजनान राजपुरूषाय ये देहिदेहि।
नूतन धान्य जयक्ष जयक्ष क्षां क्षां क्षुं क्षौं क्षौं क्ष स्वाहा ॥११॥

ललितापंचक स्तोत्र (मराठी) हृदय विकारावरील उपाय

स्मरे सकाळी ललितेच्या मी कमलासमवदना।
विशाल मोती चमके नाकी अरूण वर्णअधरा ॥
कुंडल मणि ते रमते कानी नयने भिडती ज्या।
सुदंर भाली तिलक कस्तुरी मंदस्मित ते मुखा ॥१॥
भजे सकाळी ललितेच्या मी कर कल्पलताला।
झळक जेथे अंगठी, भरले कर पल्लवा ॥
बाहू शोभती माणिक आणि सुवर्ण वलयामुळे।
पुंड्रकं धनु करी पुष्पबाण ते अंकुशही जेथे ॥२॥
नमे सकाळी ललितेच्या मी कमलरूप चरणा।
भक्त कामना पुरवूनी जे हो भवसागर नौका ॥
ब्रह्मादिक जे सूर नायकही पूज्य मानिती ज्याला।
ध्वज अंकुश ही पद्मचक्र ती अमित लांछने ज्या ॥३॥
स्तवे सकाळी परमहितैषी, याच भवानी ललितेला।
महती वर्णिली वेदांनी मिती करूणामय निर्मला ॥
विद्येश्वरी परी अगम्य राही मन वाणी वेदा।

विधनिर्मिती स्थिती - विलयासी मूळ कारणीभूता ॥४॥
कमला किंवा महेश्वरी वा अथवा कामेश्वरी।
जगज्जननी वा त्रिपूर सुंदरी तसेच श्री शांभवी ॥
परा शक्ती वा वाणी देवी आशा रितीने हे ललिते।
आवाहन मी करित सकाळी तुजसि पुण्य नामे ॥५॥
सुभगदायी आनंदमयी हे स्तोत्र पंचश्लोकी।
म्हणूनी प्रभाती जो नर प्रार्थी ललिता मातेशी ॥
प्रसन्न होवून त्वरीत तया ती दे विद्या लक्ष्मी।
अनंत किर्ति तशीच होई विमल सुखा वृध्दी ॥६॥
(श्रीमद् आद्य शंकराचार्य यांच्या ललितपंचक स्तोत्रद्वारे)
श्री ललितेचा महामंत्र मिळणे फार कठीण आहे. तथापी भक्तांनी तळमळीने
खालील घ्यानाच्या श्लोकाचे अनुसंधान करावे त्याने ही देवता प्रसन्न होईल.
चतुभूजे चंद्र कलां तंमे कुचोन्तते कुंकुम रागशोभे।
पुंड्रेषु पाशांऽकुश पुष्पबाण, हस्ते नमस्ते जगदेकमाता ॥
जगदंबेच्या कुंकवाप्रमाणे लाल आहे व तिच्या मस्तकावर चंद्राची कोर आहे
चार हात असून त्या मध्ये पुंड्रया उसाचे धनुष्य, पुष्पबाण, पाश, अंकुश अशी आयुधे आहेत याप्रमाणे अखिल विश्वास मोहित करणारे महा-भगवती
ललितेचे स्वरूप आहे.

ललिता (पच्चकम्) स्तोत्र (संस्कृत)

प्रात: स्मरामि ललिता वदनार विन्दं।
विम्बाधरं पृथुल मौक्तिक शोभिनासम् ॥
आकर्ण दीर्घ नयनं मणि कुण्डलाढ्यं।

मंदास्मेतं मृगमदोज्जवल भालदेशम् ॥१॥
प्रातर्भजामि ललिता भुजकल्पवल्लीं ।
रक्ताङ् गुलीयलसद्ङगुलि पल्लवाढ्याम ॥
माणिक्यहेम वलयाङग दशोभमानां ।
पुण्ड्रेक्षुचाप कुसुमेषुसृणी दधानाम् ॥२ ॥
प्रातर्नमामि ललिता चरणार विन्दं ।
भक्तेष्ट दान निरतं भवसिन्धुपोतम् ॥
पद्मासनादि सूरनायक पूजनीयं ।
पद्माङंकुश-ध्वज सुंदर्शन ,लाझांनाढ्यम् ॥३॥
प्रात: स्तुवे परशिवां ललितां भवानी ।
त्रयन्तेवेद्यविभवां करूणानवद्याम् ॥
विश्वस्य सृष्टी -विलय स्थिति हेतु भुतां ।
विद्येश्वरी निगमवाङ्मन सादिदूराम ॥४॥
प्रातर्वदामि ललिते तव पुण्य नाम ।
कामेश्वरीति कमलेति महेश्वरीति ॥
श्री शाम्भवीति जगतां जननी परेति ।
वाग्देवतेति वचासा त्रिपुरेश्वरीति ॥५॥
य: श्लोक पंचकामिदं ललिताम्बिकाया :।
सौभाग्यदं सुललित पठति प्रभाते ॥
तस्मै ददति ललिता झटिति प्रसन्ना ।
विद्या श्रियं विमल सौख्यमनन्तकीर्तिम् ॥ ६॥

श्रीदुर्गा स्तोत्र

श्रीगणेशाय नम : ॥ श्री दुर्गायै नम: ॥ नगरात प्रवेशले पंडुनंदन ॥ तों देखिले दुर्गास्थान । धर्मराज करी स्तवन जगदंबेचे तेधवा ॥ १ ॥ जयजय दुर्गे भुवनेश्वरी । यशोदागर्भसंभवकुमारी । इंदिरारमणसहोदरी नारायणी चंडिकेंबिके ॥२॥ जयजय जगदंबे विश्वकटुंबिनी ।

मूलस्फूर्तिप्रवणवरूपिणी ब्रह्मानंदपददायिनी । चिद्विलासिनी अंबिके तू ॥३ ॥ जयजय धराधरकुमारी । सौभाग्यगंगे त्रिपुरसुंदरी । हेरंबजननी अंतरी। प्रवेशी तू आमचे ॥ ४ ॥ भक्तहृदयारविंद भ्रमरी । तुझे कृपाबळें निर्धारी । अतिमूढ निगमार्थ विवारी । काव्यरचना करी अद्भूत ॥५॥ तुझिये कृपावलोकने करून । गर्भांधासी येतील नयन । पांगुळ करील गमन दूर पंथे जाऊंनी ॥६॥ जन्मादारभ्य जो मुका । होय वाचस्पति समान बोलका । तूं स्वानंदसरोवरमराळिका । होसी भाविका सुप्रसन्न ॥७॥ ब्रह्मानंदे आदिजननी । तव कृपेची नौका करूनी । दुस्तर भवसिंधु उल्लंघुनी । निवृत्तीतटा जाईजे ॥८॥ जयजय आदिकुमारिके जय जया मूलपीठनायिके । सकलसौभाग्यदायिके । जगदंबिके मूलप्रकृतिके ॥९॥ जय जय र्भावप्रिये भवानी । भयनाशके भक्तवरदायिनी । सुभद्रकारिके हिमनगनंदिनी । त्रिपुरसुंदरी महामये ॥१०॥ जय जय आनंदकासार - मराळिके । पद्मनयने दुरितवनपावके । त्रिविधतापभवमोचके । सर्वव्यापके मृडानी ॥११॥ शिवमानसकनकलतिके जय चातुर्यचंपककलिके । शुंभनिशुंभदैत्यांतके निजजनपालके अपर्णे ॥१२॥ तव मुखकमलशोभा देखोनी । इंद्रबिंब गेले विरोनी । ब्रह्मादिदेव बाळे तान्ही । स्वानंदसदनी निजविसी ॥ १३ ॥ जीव शिव दोन्ही बालके । अंबे त्वां निर्मिला कौतुके । स्वरूप तुझे जीव नोळखें । म्हणोनि पडला आवर्ती ॥१४॥ शिव येतां तुझें स्मरणी सावचित्त। म्हणानि तो नित्यमुक्त स्वानंदपद हात । येतां तुझें कृपेने जननिये ॥१५॥ मेळवूनि पंचभूतांचा मेळ । त्वां रचिला ब्रम्हांडगोळ। इच्छा परततां तत्काळ । क्षणें निर्मूळ करिसी तूं ॥१६॥ अनंत बालादित्यश्रेणी । तव प्रभेंमाजी गेल्या लपोनी । सकल सौभाग्यशुभकल्याणी। रमारमर वरप्रदे ॥१७॥ जयशंकररिपुहरवल्लभे त्रैलोक्यनगरारंभस्तंभे । आदिमाये आत्मप्रिये । सकलारंभे मूलप्रकृति ॥१८॥ जय करूणमृतसरिते भक्तपालके गुणभरिते। अनंतब्रह्मांडफलांकिते आदिमाये अन्नपुर्णे ॥१९॥ तूं सच्चिदानंदप्रणववरूपिणी। सकलचराचरव्यापिनी। स्वर्गस्थिताहितकारिणी । भवमोचनी ब्रह्मानंदे ॥२०॥ ऐकोनि धर्माचें स्तवन। दुर्गा जाहली प्रसन्न । म्हणे तुमचे शत्रु संहारीन । राज्यीं स्थापीन धर्माते॥२१॥ तुम्ही वास करा

येथे । प्रगटो नेदीं जनांत । शत्रु क्षय पावती समस्त । सुख अद्‌भूत तुम्हा होय ॥ २२ ॥ त्वां जे स्तोत्र केले पूर्ण । तें जे त्रिकाल करिती पठण । त्यांचे सर्व कामा पुरवीन । सदा रक्षीन अंतर्बाह्या ॥२३ ॥ इति श्रीयुधिष्टिरविरचितं श्रीदुर्गास्तोत्रं समाप्तम् ॥

॥ श्रीसूक्त ॥ (मराठी)

॥ श्री गणेशाय नमः ॥ प्रस्ताव : ऋचा 'हिरण्यवर्णादि' । संस्कृती पंधरा पढा । कर्ते चार ऋषि त्यांना । जाणा आनन्द, कर्दम ॥१॥ इंदिरासुत, चिक्लीत । भावें यांतें नमूनिया । देवाता कथिल्या दोन । अग्नि, श्री नमितो तयां ॥२॥ अनुष्टुप् छंद या सूक्ता । नमूं हें बीज 'श्री' नमूं। शक्ति सदा बीज । 'ऱ्ही' जाणा कीलका नमूं ॥३॥ 'क्ली' कील जपू येथे । श्री ऱ्हीं कलीं होम-मंत्र की । घृतुयुक्ताहुती देऊं । पंधराचि दिनींदिनीं ॥४ ॥ शुद्धसत्व सदुद्योगी । उद्यमी यत्न जो करी । तयानेंहि पढावे हे । सूक्त ज्या धन-कामना ॥५ ॥

श्रीसूक्त : हरि ॐ । सुवर्ण सारिखा रंग । हिरवा शालू शाभतो ॥ गळा मोत्यांचिया माला । चंद्रबिबासम श्रीमुख ॥१॥ देवीलक्ष्मि सुखें येई । पुजा ही मम स्वीकारी ॥ अग्निदेवा तिला आणि । आहुति स्किरी मुखी ॥२॥ उपयुक्त मला लक्ष्मी । देवो ती गोधने मला ॥ अश्व, हत्ती, रथां रत्नां । दासदासी निवासहि ॥३॥ सेना-घोष निनांदू दे । अरिंना त्रास होंऊदे ॥ बोलावितों तुला लक्ष्मी । लाडका बाल मी तुझा ॥४॥ स्मित हास्य तुला शोभे । झळाळी वसनां तुझ्या । तृप्ता तूं तृप्तिदात्री तूं । दयार्दे येई तूं गृही ॥५॥ पद्मी शोभा दिसे तुझी । पद्म वर्णही शोभता ॥ चंद्रानने, यशोदात्रि । उज्जवल, तोषदायिनी ॥६॥ त्रिलोकां देवतांना तूं । पोषिसी सुख देउनी । तुज मी नमितों लक्ष्मी । शरणागत मी तुला ॥ ७ ॥ अलक्ष्मीमम नाशी तुं । मागतो दान दे दये ॥ सूर्य तेज तुझें देवि । तपस्याधिक जे असे ॥८॥ तयानें शोभतो वृक्ष । बिल्व जो तुजला प्रिय ॥ फळे त्याची तुझ्या हाती । जरा जीं नाशितीं स्वयें ॥९॥ अज्ञान मालवीती जीं । संकटे दुर्घटे महा ॥

स्वयें येवो मला देवो । कुबेर, श्री, कीर्ति चिन्मणी ॥१०॥ राष्ट्रोत्कर्ष तसा साधीं । राष्ट्री या जन्म घेत मी ॥ महागाई निरवीं देवी । नुरवी दैन्य-नाम हि ॥११॥ कीर्ती दे वाढवी सारें । घरी गडगंज तू करी ॥ ईश्वरी, सुंदरी, नाशीं । अलक्ष्मी तूं क्षुदा तृषा ॥१२॥ चंचला तूं दुराधर्षा । पुष्टा तूं गजगामिनी ॥ स्वामिनी पंचभूतांची । येई , मी तुज आळवी ॥ १३॥ मनीषा, कामना, सत्यें । लाभोत मजला सदा । गोदुग्धादिकें अन्नें । यशश्री यांसि आश्रयों ॥ १४॥ मिळो माझा, दयार्द्रे, तूं । दया -दानेंहि दे मला ॥ कर्दमा तूं प्रजा देईं । मज माजींच तूं रहा ॥१५॥ श्रीदेवी राहवी गेहीं । कुली माझ्या वसो सदा ॥ माता मालावी वरो पद्मे । पद्ममालिनी, मी नमी ॥१६॥ पर्जन्य वर्षवी स्निगध । चिक्लीता राहवी गृहीं ॥ मातेसि राहवीं गेहीं । कुली माझ्या वसो सदा ॥१७॥ दयार्दे, पुष्करिणी, पुष्टे । पिंगले पद्ममालिनी । अग्नि देवा तिला आणिं । जी चंद्राधिक उज्जवला ॥१८॥ वेत हाती सुवर्णाचा । दंडहि धरिते करीं । हेममाला गळा शोभे । सूर्यतेजहि ते पिके ॥१९॥ अग्निदेवा तिला आणीं । बोलवी तिजला इथे॥ उपयुक्त मला देवी । दासदासीही लाभूं दे ॥२०॥ गोधने, अश्व, लाभूं दे । रथ, हत्ती, तसे मला ॥ स्वातंत्र्य रामराज्यांचें । राष्ट्रांराष्ट्रंसि लाभू दे ॥२१॥ शान्ति तुष्टि तशी पुष्टि । सर्वांसि सुख लाभूं दे ॥ मोक्ष सर्वां मिळो तेंवि। विश्व हे ज्ञानयुक्त हो ॥२२॥ शुद्ध सत्वस्थ जो भक्त । उद्योगी रतला सदा ॥ तयानेंहि पढांवें हें । सूक्त ज्या धन-कामना ॥ २३ ॥ तथास्तु ॥ इति शभम् ॥

श्रीसूक्त (संस्कृत)

हरि ॐ हिरण्यवर्णां हरिणीं सुवर्णरजतस्त्रजाम् ॥
चंद्रां हिरण्यमयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आवह ॥१॥
तां म आवह ताजवेदो लक्ष्मी मनपगामिनीम् ।
यस्यां हिरण्यं विन्देयं गाश्वं पुरूषानहम् ॥२॥
अश्वपूर्वां रथमध्यां हस्तिनाद प्रबोधिनीम् ।
श्रियं देवीमुपहवये श्रीर्मदेवी जुषताम् ॥३॥
कांसोस्मितां हिरण्यप्रकारा मार्द्रां ज्वलंती तृप्तां तर्पयन्तीम् ।

पद्मे स्थितां पद्मवर्णां तामिहोपहवये श्रियम् ॥४॥
चंद्रा प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियं लोके देव जुष्टामुदाराम ।
तांपद्मिनीमीं शरणमहं प्रपद्ये अलक्षमीर्मे नश्यतां त्वां वृणे ॥ ५॥
आदित्य वर्णे तपसोधिजातो वनस्पतिस्तव वृक्षोथ बिल्व: ।
तस्य फलानि तपसानुदन्तु मायान्त रायाश्वबाह्या अलक्ष्मी ॥६॥
अुपैतु मां देवसख: कीर्तिश्च मणिना सह ।
प्रादुर्भूतोसुस्मिराष्ट्रेस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥७॥
क्षुत्पिपासामलां जेष्टां अलक्ष्मी नाशयाम्यहम् ।
अभूतिम् समृद्धिं च सर्वानिर्णुद मे गृहात ॥८॥
गंधद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्ठां करीषिणीम् ।
ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोप हवये श्रियम् ॥९॥
मनस : काममाकूतिं वाच : सत्यमशीमहि ।
पशुनां रूपमन्नस्य मयि श्री: श्रयतां यशं: ॥१०॥
कर्दमेन प्रजाभूता मयि संभव कर्दम ।
श्रियं वासयमे कुले मातरं पद्ममालिनीम ॥११॥
आप: स्त्रजन्तु स्निग्धानि चिक्लीत वस मे गृहे ।
नि व देवीं मातरं श्रियं वासय मे कुले ॥१२ ॥
आर्द्रां य: करिणीं यष्टिं सुवर्णा हेमालिनीम् ।
सूर्यां हिरण्यमयीं लक्ष्मी जातवेदो म आवह ॥१३ ॥
आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिं पिंङ्गलां पद्ममालिनीम् ।
चंद्रां हिरण्मयी लक्ष्मीं जातवेदो म आवह ॥ १४॥
तांम आवह जातवेदोलक्ष्मी मनपगामिनीम् ।
यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योश्वान विन्देयं पुरूषानहम् ॥१५॥
य: शुचि प्रयतोभूत्वा जुहुयादाज्य मन्वहम् ।
सूक्तं पंचदशर्च च श्रीकाम : सततं जपेत् ॥१६॥

लक्ष्मी सूक्त (''फलश्रुति'')

पद्मानने पद्मउरू पद्मक्षी पद्मसंभवे '
तन्मे भजसि पद्मक्षी येन सौख्यमलभाम्यहम् ॥ १॥
अश्वदायै गोदायै धनदायै महाधने ।
धनं मे लभतां देवि सर्वकामांश्च देहिमे ॥ २॥
पद्मानने पद्माविपद्मपत्रे पद्मप्रिये पद्मदलायताक्षि ।
विश्वप्रिये विष्णुमनोनुकुले त्व त्पासपद्ममयि संनिधत्स्व ॥३॥
पुत्रं पौत्रं धनं धान्यं हस्तयश्वादि गवेरथम् ।
प्रजानं भवसिमाता आयुष्मंतं करोतुमे ॥४॥
धनं अग्निर् धनं वायुर् धनं सूर्यो धनं वसु :
धनं इंद्रो बृहस्पतिर वरणं धनं अस्तुमे ॥५॥
वैनतेय सामें पिब सोमं पिबतु वृत्रहा ।
सोमं धनस्य सोमिनोमह्यम्द्दातुसोमिन : ॥६॥
नक्रोधो न च मात्सर्यं न लोभो नाशुभा मति : ।
भवंति कृतपुण्यानाम् भक्तानां श्रीसुक्तं जपेत् ॥७॥
सरसिजनिलये सराजहस्ते धवल तरांशुक गंधमाल्यशोभे।
भगवतिहरिवल्लभे मनोज्ञे त्रिभुवन भुति करीप्रसिद्मह्मम् : ॥८॥
विष्णुपत्नी क्षमादेवी माधवी प्रियां ।
लक्ष्मीप्रिय सखं देवी नमाम्यंच्युतवल्लभाम् ॥९॥
महालक्ष्मीचा विह्महे विष्णुपत्नींच धीमहि ।
तन्नो लक्ष्मी प्रचोदयात ॥१०॥
श्री वर्चस्वमायुष्यमारोग्यमाविधात् शोभमानं महियते ।
धान्यंधनं पशु बहु पुत्र लाभं शतसंवत्सर दीर्घमायु : ॥११॥

भू सूक्त (सीतेचा ध्यान मंत्र)

निलाम्भोज दलामि राम नयनां नीलाम्बरालङ्कृतां ।
गौरांगी शरदिन्दु सुंदरमुखी विस्मरे बीम्बाधराम् ॥

कारूण्य रूप वर्षीनी हरिहर ब्रह्मादिभीर्वंदिता ।
ध्यायेम सर्व जनेप्सितार्थ फलदां रामप्रियां जानकीम्।।
हरि: ॐ । भूमिर्भूम्ना द्यौंर्वरिणाऽन्तरिक्षे महित्वा उपस्थे ते दवदिते ऽ ग्निमन्नाद्यायादधे । आऽयं गौं : पृश्निरक्रमी दसदन्मातरं पुन: । पितरं च प्रयन्स्त्व:: त्रिंशध्दास विराजति वाक्प्रतंङ:गाय शिश्रिये । प्रत्यस्य अहद्युभि:। अस्य प्राणादपनात्पन्तच्चरति रोचना व्यख्यन्महिषस्सुव : । यत्वा क्रुध्दा परोवपमन्युना यदवर्त्या । सुकल्पमग्रे तत्तव पुनस्ताद्विप यामसि । यत्तेमन्युपरोप्तस्य पृथिवीमनु दध्वसे । आदित्या विश्वे दृते वा वसवश्च समाभरन । मंदिनी देवी वसुन्धरास्य द्वसुधा देवी वासवी ब्रम्हवर्चस; पितृणाँ श्रोत्रं चक्षुर्मन : । देवी हिरण्यगर्भिणी देवी प्रसुव सोदरी सदने सत्यायने सीद । समुद्रवती सावित्री हनो देवी महयङ:गी । महीधरणी महोध्य तिष्ठत् । श्रङ:गेश्रृङ:गे यज्ञे यज्ञे विभिषिणी । इंद्रपत्नी बपिनी सुर सरि दिह (सरसिजइह) वायुमती जलशयनी श्रियंधा (स्वयंधा) राजा सत्यन्तो परि मे दिनी श्वो (सो) परिधत्तं गाय। विष्णू पत्नी महिं देवी माधवी माधव प्रियां। लक्ष्मी प्रिय सखीं देवी नमाम्यच्यत वल्लभाम् । ॐ धनुर्धराय विद्महे सर्व सिध्यै च धी-महि । तन्नो धरा पचोदयात)- (पृथ्वी गायत्री) महीं देवी विष्णु पत्नी मजूर्याम । प्रतिचां मनाँग हविषा यजाम : । त्रेधा विष्णुरूरूगायो विचक्रमे । महीं दिवँ पृथिवी मन्तरिक्षं । यच्छृणोति श्रव इच्छमाना पुण्यँ श्लोकं यजमानाय कृण्वती । हरि ॐ इति भूसूक्तं । ।।श्री स्वामी समर्थ महराजार्पणमस्तु ॥

पार्वति स्तोत्रम्

शक्ति स्वरूपे सर्वेषां सर्वाधारे गुणाश्रये
सदा शंकर युक्तेच पत्नीं देहि नमोस्तुते ॥१॥
सृष्टि स्थित्यंत रूपये सृष्टी स्थित्यंत रूपिणि ।
सृष्टी स्थित्यन्त बीजानां बीज रूपये नमोस्तुते ॥२॥
हे गौरी पतिमर्मज्ञे पविव्रता परायणे ।

पतिव्रते पतिरते पति देहि नमोस्तुते ॥३॥
सर्व मंगल मांगल्ये सर्व मंगल संयुते ।
सर्व मंगल बीजेच नमस्ते सर्व मंगल्ये ॥४ ॥
सर्व प्रीय सर्व बीजे सर्वाशुभ विनाशनी ।
सर्वेश सर्व जनके नमस्ते शंकर प्रिये ॥५॥
परमात्म स्वरूपेच नित्यरूपे सनातनी ।
साकारेच निराकारे सर्व रूपे नमो स्तुते ॥६॥
क्षुद्तृच्छा दया श्रद्धा निद्रांतन्द्रा स्मृति : क्षमा ।
एतास्तवकला : सर्व नारायणी नमोऽस्तुत्ते ॥७॥
लज्जा मेधा तुष्टी पुष्टी शांती संपत्ती वृध्द्या : ।
एतास्तव कला : सर्वा: सर्वरूपये नमोऽस्तुते ॥८॥
दृष्टा दृष्टा स्वरूपेच तयोर्बीज फलप्रदे ।
सर्वा निर्वचनीयच महामाये नमोस्तुते ॥९॥
शिवे शंकर सौभाग्य युक्ते सौभाग्य दामिनी ।
हरि कांतच सौभाग्य देही देवी नमोऽस्तुते ॥१०॥
स्तोत्रेणानेन या : स्तुत्वा समाप्ती दिवसे शिवांम ।
नमन्ति परमा भक्त्या ता लभन्ति ही पतीम् ॥११॥
इह कांता सुखं भुक्त्या पतिं प्राप्य परापंरम ।
दिव्य स्यंदन मारूह्ययान्त्यन्ते कृष्ण संनिधिमे ॥१२॥
इति श्री ब्रह्म वैवर्ते जानकी कृत पार्वती स्तोत्रम संपूर्णम् .

- सिध्दकुत्रिजकास्तोत्रम्

शिव उवाच

ॐ शृणु देवि प्रवक्ष्यमि कुत्रिजकास्तोत्रमुत्तमम् ।
येन मन्त्रप्रभावेण चण्डीजाप शुभो मवेत् ॥१॥
न कवचं नार्गलास्तोत्रं कीलकं न रहस्यकम्
न सूक्तं नापि ध्यानं च न्यासो न च वार्चनम् ॥२॥
कुत्रिजकापांठमात्रेण दुर्गापाठफलं लभेत् ।

अति गुह्यतरं देवि देवानामपि दुर्लभम् ॥३॥
गोपनीयं प्रयत्नेन स्वयोनिरिव पार्वति ।
मारणं मोहन वश्यं स्तम्भनोच्चाटनादिकम्
पाठमात्रेण संसिद्धयेत् कुञ्जिकास्तोत्रमुत्तमम् ॥४॥

अथ मन्त्र :

॥ ॐ ऐं ऱ्ही क्लीं चामुण्डायै विच्चे ॥ ॐ ग्लौं हुं क्ली जूं स :
ज्वालय ज्वालय ज्वल ज्वल प्रज्वल प्रज्वल
ऐं ह्रीं क्ली चाुण्डायै विच्चे ज्वल हं सं लं क्षं फट् स्वाह

॥ इति मन्त्र : ॥

नमस्ते रूद्ररूपिण्यै नमस्ते मधुमर्दिनि ।
नम : कैटभहारिण्यै नमस्ते महिषामर्दिनि ॥१॥
नमस्ते शुम्भहन्त्र्यै च निशुम्भासुरघातिनि ॥२॥
जाग्रंत हि महादेवि जपं सिद्धं कुरूष्व मे ।
एंकारी सृष्टिरूपायै ह्रींकारी प्रतिपालिका ॥३॥
क्लींकारी कामरूपिण्यै बीजरूपे नमोऽस्तु ते ।
चामुण्डा चण्डघाती च यैकारी वरदायिनी ॥४॥
विच्चे चाभयदा नित्य नमस्ते मन्त्ररूपिणि ॥५॥
धां धीं धूं धूर्जटे : पत्नी वां वीं वूं वागधीश्वरी ।
क्रां क्रीं क्रूं कालिका देवि शां शीं शूं मे शुभं कुरू ॥६॥
हुं हुं हुकारूपिण्यै जं जं जं जम्भनादिनी ।
भ्रां भ्रीं भ्रूं भैरवी भद्रे भवान्यै ते नमो नम : ॥७॥
अं कं चं टं तं पं यं शं वीं दुं ऐं वीं हं क्षं
धिजाभ्रं धिजाग्रं त्रोटय त्रोटय दीप्तं कुरू कुरू स्वाहा ॥
पां पीं पूं पार्वती पूर्णा खां खीं खूं खेचरी तथा ॥८॥
सां सीं सूं सप्तशती देव्य मन्त्रसिद्धिं कुरूष्व मे ॥
इदं तु कुञ्जिकास्तोत्रं मन्त्रजागर्तिहेतवे ।

अभक्ते नैव दातव्य गोपितं रक्ष पार्वति ॥
यस्तु कुञ्जिकया देवि हीना सप्तशतीं पठेत् ।
न तस्य जायते सिद्धिररण्ये रोदन यथा ।
इति श्रीरूद्रयामले गौरीतन्त्रे शिवपार्वती संवादे
कुञ्जिकास्तोत्रं सम्पूर्णम् ।
॥ ॐ तत्सत् ॥

अथ तन्त्रोक्तं रात्रिसूक्तम्

ॐ विश्वेश्वरीं जगद्धात्रीं स्थितिसंहारकारिणीम् ।
निद्रां भगवतीं विष्णोरतुला तेजस : प्रभु ॥१॥
ब्रह्मोवाच
त्वं स्वाहा त्वं स्वधा त्वं हि वषट्कार : स्वरात्मिका ।
सुधा त्वमक्षरे नित्ये त्रिधा मात्रात्मिका स्थिता ॥२॥
अर्धमात्रास्थिता नित्या यानुच्चार्या विशेषत : ।
त्वमेव सन्धया सावित्री त्वं देवि जननी परा ॥३॥
त्वयैतद्धार्यते विश्वं त्वयैतत्सृज्यते जगत् ।
त्वयैतत्पाल्यते देवि त्वमत्स्यन्ते च सर्वदा ॥४ ॥
विसृष्टौ सृष्टिरूपा त्वं स्थितिरूपा च पालने ।
तथा संहृतिरूपान्ते जगतोऽस्य जगन्मये ॥५॥
महविद्या महामाया महामेधा महास्मृतिः ।
महामोहा च भगवती महादेवी महासुरी ॥६॥
प्रकृतिस्त्वं च सर्वस्य गुणत्रयविभाविनी ।
कालरात्रिर्महारात्रिर्मोहरात्रिश्च दारूणा ॥७॥
त्वं श्रीस्त्वमीश्वरी त्व ह्रीस्त्वं बुद्धिर्बोधलक्षणा ।
लज्जा पुष्टिस्तथा तुष्टिस्त्वं शान्तिः क्षान्तिरेव च ॥८॥
खडिगनी चापिनी बाणभुशुण्डीपरिघायुधा ॥९॥
सौम्या सौम्यतराशेषसौम्येभ्यत्स्वतिसुन्दरी ।

परापराणां परमा त्वमेव त्वमेव परमेश्वरी ॥१०॥
यच्च किञ्चित् क्वचिद्वस्तु सदसद्वाखिलात्मिके ।
तस्य सर्वस्य या शक्ति : सा त्वं किं स्तूयसे तदा ॥११॥
यया त्वया जगत्स्त्रष्टा जगत्पात्यत्ति यो जगत् ।
सोऽपि निद्रावशं नीत : कस्तवां स्तोतुमिहेश्वर: ॥ १२ ॥
विष्णु : शरीरग्रहणमहमीशान एव च ।
कारितास्ते यतोऽतस्त्वां क: स्तोतुं शक्तिमान् भवेत् ॥१३॥
सा त्वमित्थं प्रभावै : स्वैरुदारैर्देवि संस्तुता ।
मोहयैता दुराधर्षावसुरौ मधुकैटभौ ॥१४॥
प्रबोधं च जगत्स्वामी नीयतामच्युतो लघु ।
बोधश्च क्रियतामस्य हन्तुमेतौ महासुरौ ॥१५॥

इति रात्रिसूक्तम्

श्री मारूती स्तोत्र

भीमरूपी महारूद्रा वज्रहनुमान मारूती । वनारी अंजनीसूता रामदूता प्रभंजन ॥ १॥ महाबळीप्राणदाता सकळां उठवी बळें । सौख्यकारी दु:खहारी दूत वैष्णवगायका ॥२॥ दिनानाथा हरीरूपा सुंदरा जगदंतरा। पातालदेवताहंता भव्यसिंदूरलेपना ॥३॥ लोकनाथा जगन्नाथा प्राणनाथा पुरातना । पुण्यवंता पुण्यशीला पावना परतोषका ॥४॥ ध्वजांगे उचली बाहो आवेशें लोटला पुढें । काळाग्नि काळरुद्राग्नि देखता कांपती भयें ॥५॥ ब्रह्मांडे माइली नेणों आंवळे दंतपंगती । नेत्राग्नि चालिल्या ज्वाळा, भृकुटी ताठिल्या बळें ॥६॥ पुच्छ तें मुरडिलें माथां किरीटी कुंडले बरीं । सुवर्णकटिकासोटि घंटा किंकिणि नगारा ॥७ ॥ ठकारे पर्वताऐसा नेटका सडपातळू । चपळांग पाहतां मोठें महाविद्युल्लतेपरी ॥८॥ कोटिच्या कोटि उड्डाणें झेंपावे उत्तरेकडे । मंदाद्रीसारिखा द्रोणु क्रोधें उत्पाटिला बळें ॥९॥ आणिला मागुती नेला आला गेला मनोगती । मनासी टाकिले मागे, गतीसी तुळणा नसे ॥१०॥ अणुपासोनि ब्रह्मांडायेवढा होत जातसे । तयासी तुळणा कोठे ? मेरूमंदार धाकुटे ! ॥११॥ ब्रह्मांडाभोवते वेढें वज्रपुच्छें करूं शके ।

तयासी तुळणा कैची ? ब्रह्मांडी पाहता नसे ! ॥ १२ ॥ आरक्त देखिलें डोळा ग्रासिले सूर्यमंडळा । वाढतां वाढतां वाढे भेदिलें शून्यमंडळा ॥१३॥ फलश्रृती : धन्यधान्य पशुवृद्धि पुत्रपौत्र समग्रही । पावती रूपाविद्यादि स्तोत्रेपाठें करूनियां ॥१४॥ भूतप्रेतसमंधादि रोगव्याधी समस्तही । नासती तूटती चिंता आनंदें भीमदर्शनें ॥१५॥
प्रार्थना : हे धरा पंधरा श्लोकी लाभली शोभली बरी । दृढदेहो निसंदेहो संख्या चंद्रकळा गुणे ॥१६॥ रामदासी अग्रगुणू कपिकुळासि मंडणू। रामरूपी अंतरात्मा दर्शनें दोष नासती ॥१७ ॥ इति श्रीरामदासकृतं संकटनिरसनं मारूतिस्तोत्र संपूर्णम् ॥ १८ ॥ श्री सीतारामचंद्रार्पणमस्तु ॥

(श्रीरामचंद्रसीता प्रोक्त) श्री पंचमुख हनुमत्कवचम्

श्री गणेशाय नम : । अथ मंत्र: । ॐ श्रीरामदूताय आंजनेयाय वायुपुत्राय महाबलप्रराक्रमाय कोलाहल सकल ब्रह्मांडविश्वरूपाय सप्तसमुद्र निर्लंधनाय पिंगलनयन य अमितविक्रमाय सूर्य बिंबफल सेवनाय दुष्टनिवारणाय दृष्टिनिरालंकृताय संजीवनी संजीवितांगद - लक्ष्मण महाकपिसैन्य प्राणदाय दशकं ठविध्वसनाय रामेष्टाय महाफाल्गुन सखाय सीतासंहिरामवरप्रदाय षट्योगागम - पंचमुख हनुमंन्मंत्र जपे विनियोग :॥

ॐ हरिमर्कट मर्कटाय बंबंबंबंबं वौषट् स्वाहा । ॐ हरिमर्कटमर्कटाय फंफंफंफंफं फट् स्वाहा । ॐ हरिमर्कटमर्कटाय खेंखेंखें खेंखें मारणाय स्वाहा । ॐ हरिमर्कटमर्कटाय लुंलुंलुंलुंलुं आकर्षित सकलसंपत्काराय स्वाह । ॐ हरिमर्कटमर्कटाय धंधंधंधं धं शुत्रुस्तंभनाय स्वाहा । ॐ टंटंटंटंटं कूर्ममूर्तये पंचमुख - वीरहनुमते परयंत्र-परतंत्र-उच्चारनाय स्वाहा । ॐ कं खं गं घं ङ चं छं झं झं त्रं टं डं ढं णं तं थं दं धं नं पं फं बं भं मं यं रं लं वं शं षं सं. हं ळं क्षं स्वाह । इति दिग्बंध: ।

ॐ पूर्वकपिमुखाय पंचमुख - हनुमते टंटंटंटंटं सकलशत्रु संहरणाय स्वाहा । ॐ दक्षिणमुखाय पंचमुख हनुमते करालवदनाय नरसिंहाय ॐ ऱ्हा ऱ्हीं ऱ्हूं ऱ्है ऱ्हौं ऱ्हौ ऱ्हं सकल-भूत प्रेत दमनाय स्वाहा ।

ॐ पश्चिममुखाय गरूडाननाय पंमुख- हनुमते मं मं मं मं मं सकल विषहराय स्वाहा। ॐ उत्तरमुखाय - आदिवराहाय लं लं लं लं लं नृसिंहाय नीलकंठ - मूर्तये पंचमुख हनुमते स्वाहा। ॐ ऊर्ध्वमुखाय हयग्रीवाय रूं रूं रूं रूं रूं रूद्रमूर्तये सकल प्रयोजन - निर्वाहकाय स्वाहा। ॐ अंजनीसुताय वायुपुत्राय महाबलाय सीता-शोक - निवारणाय श्रीरामचंद्रकृपा पादुकाय महावीर्य - प्रमथाय ब्रह्मांडनाथाय कामदाय पंचमुख -वीर - हनुमते स्वाह। भूत-प्रेत पिशाश्च-ब्रह्मांराक्षस -शाकिनी-डाकिनीअंतरिक्षग्रह-परयंत्र-परतंत्र-उच्चाटनाय स्वाहा। सकल प्रयोजन निर्वाहकाय पंचमुखवीरहनुमते श्रीरामचंद्र-वर-प्रसादाय जं जं जं जं जं स्वाहा ॥

इंद कवचं पठठित्वा तु महाकवचं पठेन्नर :। एक वारं जपेत् सर्वशत्रु विवारणं ॥ द्विवारं तु पठेत् नित्यं पुत्रपौत्र - प्रवर्धनम् ॥ त्रिवारं च पठेत् नित्यं सर्व संपत्करं शुभम् ॥ चतुर्वारं पठेत् नित्यं सर्वरोग - निवारणम् ॥ पंचवारं पठेत् नित्यं सर्व लोक- वशंकरम् ॥ षड्वारं च पठनित्यं सर्वदेव - वशकरम् । सप्तवार पठेन्नित्वं सर्वसौभाग्यदायकम् ॥ अष्टवारं पठेनित्यं इष्टकामार्थासिद्धिदम् ॥ नववारंपठेन्नित्यं राजभोग अवाप्नुयात् ॥ दशवारं पठेन्नित्यं त्रैलोक्य - ज्ञान-दर्शनम् । रूद्रावृत्तिं (अकारा वेळा) पठेन्नित्यं सर्वसिध्दि भवेत् ध्रुवम् ॥ निर्बलो रोगयुक्त : च महाव्याध्यादि - पीडित : । कवच-स्मरणेन इव महाबलं अवान्युयात् ॥ इति श्रीसुदर्शनहितायां श्री रामचंद्रसीता- प्रोक्त श्रीपंचमुखहनुमत्कवचं संपूर्णम् ॥

॥ श्री हनुमान्वडनालस्तोत्रम् ॥

(पिशाच्चबाधा, नागदोष, स्त्रीदोष, बालहत्यादोष, शूत्रचा त्रास इ. चा परिहार होतो).

श्री गणेशाय नम: ॥ ॐ अस्य श्रीहनुमान्वडवानलस्तोत्रमंत्रस्य ॥ श्री रामचंद्र ऋृषी : ॥ श्रीवडवानल हनुमान् देवता ॥ मम समस्त रोगप्रशमनार्थ आयुरारोग्यैश्वर्याभिवृध्ददयर्थ समस्तपापक्षयार्थ सीता रामचंद्रप्रीत्यर्थ हनुमानन्वडवानलस्तोत्र जपमहं करिष्ये ॥ ॐ हां। ह्रीं ॐ नमो भगवते

श्रीमहाहनुमते प्रकटपराक्रम सकल (दिङ् मण्डलयशोवितानधवलीकृतजगत्त्रितय वज्रदेह रूद्रावतार लंकापुदहन उमाअमलमंत्र उदधिबंधन दशाशिर; कृतांतक सीताश्वस वायुपुत्र अंजनीगर्भसंभूत श्रीरामलक्ष्मणनंदकरकपिसैन्यप्रकारसुग्रीवसाह्य रणपर्वतोत्पाटन कुमारब्रह्मचारिन् गंभीरदाम सर्व पापग्रहवारण सर्वज्वरोच्चनाटन कुमारब्रह्मचारिन् गंभीरदान सर्व पापग्रहवारण सर्वच्वरारुच्चाटन डाकिनीविधवंसन : ॐ हं। ह्रीं नमो भगवते महावीरवीराय सर्वदु:खनिवारणाय ग्रहमंड सर्वभूतमंडलसर्वपिशाचमंडलोच्चाटन भूतज्व एकाहिकज्वर द्वयाहिकज्वर त्र्याहिकेज्वरचातुर्थिकज्वर संतापज्वरविषमज्वरतापज्वरमाहेश्वर वैष्णवज्वरान् छिंधि. छिधी यक्ष ब्रह्मराक्षसभूतप्रेता पिशाचान् उच्चाट्य उच्चाटन ॐ हां। ह्री है हौं ह: आं हां हां हां हां औ सौ एहि एहि एहि ॐ हं ॐ हं ॐ हं ॐ हं ॐ नमो भगवते श्रीमहाहनुमते श्रीवणचक्षुर्भूतानां शकिनी - डकिनीनां विषमदुष्टानां सर्वविषं हर हर आकाशभुवन छेदय छेदय भेदय भेदय मारय मारय शोषय शोषय मोहय मोहय ज्वालय ज्वालय प्रहारय प्रहारय सकलमायां भेदय भेदय ॐ हृं ॐ नमो भगवते महाहनुमते सर्वग्रहोच्चोटन परबलं क्षोभय क्षोभय क्षोभय सकलबंधनमोक्षा कुर कुर शिर : शूलगुल्मशूलसर्वशूलन्निमूलय निर्मूलय। नागापाशानंत वासुकितक्षक कर्कोटककालियान्यक्षकुल जलगतबिलगत रात्रिंचर, दिवाचर सर्वान्निर्विष कुरू कुरू स्वाह। राजभय चोभये परमंत्र परमंत्र प्रकटय सर्वारिष्टन्नाशय नाशय सर्वशत्रून्नाशय नाशय असाध्यं साधय साधय हुं फट् स्वाह।

इति बिभीषणकृत हनुमान्वड़वानलस्तोत्रम् संपूर्णम् ॥

श्रीराम रक्ष (संस्कृत)

श्री गणेशाय नम : । अस्य श्रीरामरक्षास्तोत्रमंत्रस्य।
बुधकौशिक ऋषि: । श्री सीतारामचन्द्रो देवता।
अनुष्टुप छन्द : सीता शक्ति: श्रीमत् हनुमान्
कीलकाम् श्री रामचंद्रप्रीत्यर्थ राम रक्षा स्तोत्र जपे विनियोग।

अथध्यानम्।
ध्यायेदाजानुबाहुं धृतशरधनुषं बद्धपद्मासनस्थं।
पीतं वासो वसानं नवकमलदल स्पर्धि प्रसन्नम्।
वामंकारूढ सीतामुखकमलमिल ल्लोचनं नीरदाभं।
नानालंकारदीप्तं दधतमुरूजटामण्डनं रामचंद्रम्।
इतिध्यानम्
चरितं रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम्
एकैकमक्षरं पुंसा महापातकनाशनम् ॥१॥
ध्यात्वा नीलोत्पलश्यामं रामं राजीवलोचनम्।
जानकी लक्ष्मणोपेतं जटामुकुटमण्डितम् ॥२॥
सासितूण धनुर्बाणपाणिं नक्तं चरान्तकम्।
स्वलीलया जगत्त्रातुमाविर्भूतमजं विभुम् ॥३॥
रामरक्षां पठेत्प्राज्ञ: पापघ्नी सर्वकामदाम।
शिरो मे राघव: पातु भालं दशरथात्मज : ॥४॥
कौसल्येयो दृशौ पातु विश्वामित्र प्रिय : श्रुती
घ्राणं पातु मखत्राता मुखं सौमित्रिवत्सल : ॥५॥
जिव्हां विद्यानिधि: पातु कण्ठं भरतवन्दीत :
स्कन्धौ दिव्यायुध:पातु भुजौ भगअेशकार्मुक: ॥६॥
करौ सीतापति: पातु हृदयं जामदग्न्यजित्।
मध्यं पातु खरध्वंसी नाभिं जाम्बवदाश्रय : ॥७॥
सुग्रीवेश:कटी पातु सक्थिनी हनुमत्प्रभु:।
अुरू रघुत्तम: पातु रक्ष कुल विनाशकृत ॥८॥
एतां रामबलोपेतां रक्षां य: रामोऽखिलं वपु: ॥९॥
स चिरायु: सुखी पुत्री विजयी विनयी भवेत् ॥१०॥
पातालभूतलव्योमचारिणश्छद्मचारिण :।
न द्रष्टुमपि शक्तास्ते रक्षितं रामनामभि : ॥११॥
रामेति रामभद्रेति रामचंद्रति वा स्मरन्।

नरो न लिप्यते पापैर्भुक्तिं विन्दति ॥ १२॥
जगज्जैत्रेक मन्त्रेण रामनाम्नाभिरक्षितम्।
य: कण्ठे धारयेत्तस्य करस्था : सर्वसिद्ध: ॥ १३ ॥
वज्रपत्रजरनामेंद यो रामकवचं स्मरेत।
अव्याहताज्ञ: सर्वत्र लभते जय मंगलम् ॥१४॥
आदिष्टवान्यथा स्वप्ने रामनक्षामिमां हर:।
तथा लिखितवान् प्रात: प्रबुद्धो बुधकौशिक: ॥ १५ ॥
अराम: कल्पवृक्षाणां विराम: सकलापदाम्।
अभिरामस्त्रिलोकानां राम: श्रीमान् सन: प्रभु: ॥१६ ॥
तरूणौ रूपसंपनौ सुकुमारौ महाबलौ।
पुण्डरीक विशालाक्षौ चीरकृष्णाजिनाम्बरौ ॥१७॥
फलमूलाशिनौ दान्तौ तापसौ ब्रह्मचारिणौ।
पुत्रौ दशरथस्यैत्तौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥१८॥
शरण्यौ सर्वसत्वानां श्रेष्ठौ सुवधनुष्मताम्।
रक्ष: कुनिहन्तारौ त्रायेतां नो रघुत्तमौ ॥१९॥
आत्तसज्ज धनुषाविषुस्पृशा वक्षयाशुगनिषंङ्सङ्गिनौ।
रक्षणाम मम रामलक्ष्मणा वग्रत : पथि सदैव गच्छताम ॥२०॥
संनद्ध: कवची खडगी चापबाणधरो युवा।
गच्छन मनोरथोऽस्मांक राम: पातु सलक्ष्मण : ॥ २१ ॥
रामो दशरथि : शूरो लक्ष्मणानुचरो बली।
काकुत्स्थ : पुरूष: पूर्ण: कौसल्येयो रघुत्तम : ॥२२॥
वेदान्तवेद्यो यज्ञेश:पुराण पुरूषत्तोम:।
जानकी वल्लभ: श्रीमान प्रमेय पराक्रम : ॥२३॥
इत्येतानि जपन् नित्यं मद्भक्त : श्रद्धयान्वित :।
अश्वमेधाधिक पुण्यं संप्राप्नोति न संशय : ॥२४॥
रामदूर्वादलश्यामं पद्माक्षं पीतवाससम्।
स्तुवन्ति नामभिर्दिव्यैर्न ते संसारिणो नरा: ॥२५॥
रामं लक्ष्मणपूर्वजं रघुवरं सीतापतिं सुन्दरं।

काकुत्स्थ करूणार्णवं गुणनिधिं धार्मिकम् ॥ २६॥
राजेंद्र सत्यसंधं दशरथतनयं श्यामलं शान्तमूर्ति।
वन्दे लोकाभिरामं रघुकुलतिलकं राघवं रावणारिम् ॥२७॥
रामाय रामभद्राय रामचंद्राय वेधसे।
रघुनाथाय नाथाय सीतायाः पतये नम ॥२८॥
श्रीराम राम रघुनंदन राम राम। श्रीराम राम भरताग्रज राम रामं ॥
श्रीराम राम रणकर्कश राम राम। श्रीराम राम शरणं भवं राम राम ॥२९॥
श्रीरामचंद्र चरणौ मनसा स्मरामि। श्री रामचंद्र चरणौ वचसा गृणामि।
श्रीरामचंद्र चरणौ शिरसा नमामि। श्रीरामचंद्र चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥३०॥
माता रामो मत्पिता रामचंद्र। स्वामी रामो मत्सरवा रामचंद्रः ॥
सर्वस्वं मे रामचंद्रो दयालुर्नान्यं। जाने नैव जाने न जाने ॥३१॥
दक्षिणे लक्ष्मणो यस्य वामे तु जनकात्मजा।
पुरतो मारूतिर्यस्य तं वन्दे रघुनन्दनम् ॥३२॥
लोकाभिराम रणरंगधीरं। राजीवनेंत्र --
रघुवंशनाथम् कारूण्यरूपं करूणाकरमृतं। श्रीरामचंद्र शरणं प्रपद्ये ॥३३॥
मनोजवं मारूततुल्यवेगं जितेंद्रिय बुद्धि मतां वरिष्ठम्।
वातात्मजं वानरयुथ मुख्यं श्रीरामदूतं शरणं प्रपद्ये ॥३४॥
कूजन्तं रामरामेति मधुरं मधुराक्षरम्।
आरूह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकिकोकिलम् ॥३५॥
आपदाम पहर्तारं दातार सर्वसंपदाम।
लोकाभि रामं श्रीरामं भूयोभूयो नमाम्यहम् ॥३६॥
भर्जन भवबीजानां भर्जनं सुखसंपदाम्।
तर्जन यमदूतानां रामरामेति गर्जनम् ॥ ३७॥
रामो राजमणि सदा विजयते रामं रमेश भजे।
रामेणाभिहता निशाचरचम् रामाय तस्मै नमः ॥
रामान्नास्ति परायणं परतरं रामस्य दासोऽस्म्यंह।
रामे चित्तलय : सदा भवतूमे भो राम मामुद्धर ॥३८॥

रामरामेति रामेति रमे रामे मनोरमे।
सहस्त्रनाम तत्तुल्यं रामनाम वरानने ॥३९॥
इति श्री बुधकौशिक चिरचितं

- राम रक्षा स्त्रोत्रम् संपुर्णम् -

श्री स्वामी समर्थ महाराजांची सेवा

पुरूषसूक्त (मराठी)
(चाल- चंद्रकांत राजाची)

हरि ॐ अनंत शीर्ष अनंतचक्षु अनंत पदधारी। चराचराते व्यापुनी उरला दशंगुले श्रीहरी ॥१॥ महापुरूष हा त्रिकालभर्ता देवांचा देवो। अजन्मापरी सोडुनी धांवे रक्षणार्थ ठावो ॥ २ ॥ दृश्य जगत् हे महिमा याचा एकदिं पद मात्र। अदृश्यातही नांदी त्रिपदें याची सत्पात्र ॥३॥ त्रिकाल आम्मा विभू निरंजन अनंतात डोले। एकच ज्योती उत्पत्ती लय खंडहीन खेळे ॥४॥ चेतन नोहें अचेतनाहीं जागवुनी उरला। अविद्येत जे त्यांना भासुनि ना दिसला ॥५॥ चराचर या निर्मुनि तेणें जीवाहि बनधियले। नाना रूपें अस्थि इंद्रिये विश्व थोर नटले ॥६॥ पुढे विभूने यज्ञ मांडिला जीव हविर्द्रव्य। वसंत झाला आज्य, ग्रीष्म तो इंधनही हव्य ॥७॥ शरद सरारे हविर्द्रव्यसा लोट लोटुनिया। याग जाहला कल्पनावनीं पुरूष-सूक्त गाया ॥ ८॥ जीवही रमता यज्ञ साधनी देव सृजन झाले। सृष्टी-वर्धना तसे रक्षणा ऋषी ज्ञानी सजले ॥ ९॥ देव ऋषींगी यज्ञ रक्षिता आज्य दधि सिंधू। अंहा उसळले भक्ता भुललेही भोंदु ॥१०॥ अरण्यवासी पवनाहारी ते सृजन। ग्रामीं नगरी पशु जाहल तदाच निर्माण ॥११॥ अनादि काली महयज्ञ तो असा चेदनाना। ऋग्वेद यजुः साम छंदही उठलें स्वर नाना ॥१२॥ यज्ञसाधनी अश्वहि झालें पशु उभयदंती। गोमाताहि शेळ्या मेढ्या सृजन यज्ञप्रासी ॥१३॥ सहस्त्रशीर्षे पुरूष जन्मला विराट तो कैसा। हस्त पास नी मुख मांड्या त्या जाणव्या कैशा ॥१४॥ ब्राह्मण त्याचे मुख जाणावे, क्षत्रिय बाहुबल। वैश्यहि मांड्या शूद्र तयाचे पद जाणा मूळ ॥१५॥ चंद्रपासूनी मन जाहले सूर्य सृजण

नेत्री । अग्नि इंद्र मुक ज्याचे ते वायु प्राण सूत्री ॥१६॥ अन्तरिक्ष ते नामी ज्याचे शीर्षे हेच स्वर्ग । पदापासुनि भूमिमाता दिशा कर्ण मार्ग ॥१७॥ देव रंगलें यज्ञसमाधनी एकविस समिधा । जीवसृष्टी ही विराट पुरूष हव्यच त्या छंदा ॥ १८ ॥ द्वादश महिने पंचऋतुंनी सप्त छंद परिधी । खीसवे ते त्रिलोक जाणा हव्या यज्ञभार्गी ॥१९॥ देववरांनी सर्वस्वाचा यज्ञ असा करूनी । महत्पदाते चढल्या जीवा गौरविते वाणी ॥ २० यॐसाधना अशी जगाच्या कारण वाढीशी । महाजनाते तेच देव हे नेती स्वर्गासी ॥२१ ॥ संपूर्ण ॥

पुरूेसूक्त (संस्कृत)

हरि ॐ सहस्रशीर्षा पुरूष: सहस्राक्ष: सहस्रपात् ।
स भमिं विश्वतो वृत्वा, ऽत्यतिष्ठद्दशाङ्गलम् ॥१॥
पुरूष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यम् ।
उतामृतत्वस्येशानो, यदन्नेनातिरोहति ॥२॥
एतावानस्य महिमा, अतो ज्यायाँश्च पूरूष:।
पादोऽस्य विश्वा, भूतानि, त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥३॥
त्रिपादूर्ध्व उदैत् पुरूष: पादोऽस्येहाभवत् पुन: ।
ततो विषवङ् व्यक्रमात्, साशनानशने अभि ॥ ४॥
तस्माद्विराळजायत, विराजो अधि पुरूष : ।
स जाते अत्यरिच्यत, पश्चद्भूमिमथो पुर: ॥५॥
यत् पुरषेणा हविषा, देवा यज्ञमतन्वत ।
वसन्तो अस्यासीदाज्यं, ग्रीष्म इध्म :शरद्धवि ॥६॥
तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन्, पुरूष जातमग्रत : ।
तेन देवा अजयन्त, साध्या ऋषयश्च ये ॥७॥
तस्माद्यज्ञात् सर्वहुत संभृतं पृषदाज्यम् ।
पशून् ताँश्चके वायव्यानारण्यान् ग्राम्याश्च ये ॥८॥
तस्माद्यज्ञात् सर्वहुत : ऋच: सामानि जाज्ञिरे ।
छन्दांसि जज्ञिरे तस्मा । द्यजुस्तस्मादजायत ॥९॥
तस्मादश्वा अजायन्त, ये के अभयादत:।

गावो ह जज्ञिरे तस्मात्, तस्माज्जाता अजावय : ॥१०॥
यत् पुरूषं व्यदधु:, कतिधा व्यकल्पयन् ।
मुखं मिमस्य कौ बाहू, काऊरू पादा उच्चेते ॥११॥
ब्राह्मणोस्य मुखमासीद्बाहू राजन्य: कृत: ।
ऊरू तदस्य यद्वैश्य: पदभ्यां शूद्रो अजायत ॥ १२ ॥
चन्द्रमा मनसो जात-श्चक्षों सूर्यो अजायत ।
मुखादिन्द्रश्चग्निश्च, पाणाद्वायुरजायत ॥१३॥
नाभ्या आसीदन्तरिक्षं, शीर्ष्णो द्यौ, समवर्तत ।
पद्भ्यां भूमिर्दिश; क्षोत्रात, तथा लोकाँ अकल्पयन् ॥१४॥
सप्तास्यासन् परिधय-स्त्रि:सप्त: समिध: कृता : ।
देवा यद्यज्ञं तन्वाना, अबध्नन् पुरूषं पशुम् ॥१५॥
यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवा -स्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।
ते ह नाकं महिमान: सचन्त यत्र पुर्वे साध्या: सन्ति देवा: ॥ १६ ॥

फलश्रुती

हरि ॐ अतो देवा अवन्तु नो यतो विष्णु र्विचक्रमे ।
पृथिव्या; सप्त धामभि: ॥१॥
इदं विष्णु र्विचक्रमे त्रधां निदधे पदम ।
समूळहमस्य पांसुरे ॥२॥
त्रिणी पदा विचक्रमे विष्णु र्गोपा अदाभ्य: ।
अतो धर्माणी धारयन् ॥३॥
विष्णो कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पस्पसे ।
इंद्रस्य युज्य: सखा ॥४॥
तद्विष्णो परमं पदं सदा पश्यन्ति सुरय :।
दिवीव चक्षुरा ततम् ॥५॥
तद्विप्रांसो विपन्यवो जागृवासं समिंधती ।
विष्णोंयत परमं पदम् ॥६॥

शान्ति मंत्र

ॐ देवस्य त्या सवितु: प्रसवेश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां अग्रेस्तेजसा सूर्यस्य वर्चस न्द्रस्येंद्रियेणाभिषिंचाभि। बलाय श्रियै यशसेन्नद्याय। ॐ भूर्भुव: स्व: अमुताभिषकोऽस्तु। शान्ति: पुष्टिस्तुष्टिश्चास्तु। ॐ शान्ति: शान्ति: शान्ति: ॥

व्यंकटेश स्तोत्र ॥

हरि ॐ व्यकटेशो वासुदेव : प्रद्युम्नोऽमिताविक्रम :
संकर्षणा अनिरूद्धश्च शेषाद्रिपतिरेव च ॥१॥
जनार्दन: पद्मनामो व्यंकटाचलवासीन :।
सृष्टिकर्ता जगन्नाथो माधवो भम्तवत्सल : ॥२॥
गोविंदा गोपति: कृष्ण केशवो गरूडध्वज :।
वराहो वामश्चैव नारायण अधाक्षज : ॥३॥
श्रीधर: पुडरिकांक्ष सर्वदेवस्तुतो हरि :।
श्री नृसिंहो महसिंह सुत्राकारं पुरातन : ॥ ४॥
रमानाथो महाभर्ता मधुर : पुरूषोत्तम :।
चोल पुत्र प्रिय : शांतो ब्रह्महादिना वरप्रद: ॥५॥
श्रीनिधी : सर्वभूतानां भयकृद् भयनाशन:
श्रीरामो रामभद्रश्च भवबंधैकमोचक : ॥ ६॥
भुतावासो गिरावास: श्रीनिवास: श्रीय: पति:
अच्युतानंत गोविंदो विष्णुर्वेंकटनायक :॥७॥
सर्वदेवैक शरण सर्व देवैक दैवतं।
समस्तदेवकवचं सर्वदेवशिखामणि : ॥८॥
इतीदं कीर्तिद यस्य विष्णोमिततेजस :
त्रिकाले य : पठेन्नित्यम पापं तस्य न विद्यते ॥९॥
राजद्वारे पठेद् घोरे संग्रामे रिपुसंकटे।

भूत - सर्प पिशाच्चादिभयम् नास्ति कदाचन् ॥१०॥
अपुत्रो लभते पुत्रान् निर्धनो धनवान भवेत् १
रागार्तो मुच्यते रोगात बध्दो मुच्यते बंधनात् ॥११॥
यद्यदिष्टतमं लोके तत्तत्प्राप्नोत्यसंशय :।
ऐश्वर्य राजसन्मानं भुक्तीमुक्तीफलप्रदम् ॥१२॥
विष्णोलोकेक सोपानं सर्वदु:खैकनाशनम्।
सर्वऐश्वर्यप्रर्दम् नृणां सर्वमंगलकारकम् ॥१३॥
मायावी परमानंदम् त्यक्त्वा वैकुंठमुत्तमं।
स्वामिपुष्करिणीतिरे रमया सह मोदते ॥१४॥
कल्याणाद् भूतगात्राय कामितार्थप्रदायीने।
श्रीमद् व्यंकटनाथाय श्रीनिवासाय ते नम : ॥१५॥
(श्रीकृष्णार्पणामस्तू)

श्रीलक्ष्मीनृसिंहस्तोत्रम्

श्रीमत्पयोनिधिनिकेतन चक्रपाणे भोगीन्द्रभोगमणिरञ्जितपुण्यमूर्ते। योगीश शाश्वत शरण्य भवाब्धिपोत लक्ष्मीनृसिंह मम देहि करावलम्बम् ॥१॥ ब्रह्मेन्द्ररुद्रमरुदर्कक्रिरीटकोटिसङ्घट्टिताङ्घ्रिकमलामलकान्तिकान्त। लक्ष्मी लसत्कुचसरोरुहराजहंस। लक्ष्मी० ॥२॥ संसारघोरगहने चरतो मुरारे मारो ग्रभीकरमृगप्रवरार्दितस्य आर्तस्य मत्सरनिदाघनिपीडितस्य। लक्ष्मी० ॥३॥ संसारकूपमतिघोरमगाधमूलं सभमप्राप्प दुखशतसर्पसमाकुलस्य। दीनस्य देव कृपाणादमागतस्य। लक्ष्मी ० ॥ ४॥ संसारसागरविशालकरालकालनक्रग्रह ग्रसननिग्रहविग्रहस्य व्यग्रस्य रागरसनोर्मिनिपीडितस्य। लक्ष्मी० ॥ ५॥ संसार वृक्षमघबीमन्नतर्मशाखाशतं करणपत्रमनङ्गपुष्पम्। आरुह्य दु:खफलितं पततो दयालो। लक्ष्मी० ॥६॥ संसारसर्पघनवक्त्रभयोग्रतीव्रदंष्ट्राकराल विषग्धविनष्टमूर्ते:। नागरिवाहन सुधाब्धिनिवास शौरे। लक्ष्मी० ॥ ७॥ संसारसर्पधनवक्त्रभीरोरुज्वालावलीभिरति दग्धतनूरुहस्य। त्वत्पादपद्हसर सीशरणागतस्य। लक्ष्मी ० ॥८॥ संसारजालपतितस्य

जगन्निवास सर्वन्द्रियार्त वडिर्थझषोपमस्य । प्रोत्खण्डिप्रचुरतालुकमस्तकस्य । लक्ष्म० ॥९॥ संसारभीकरकरीन्द्रकराभिघातनिष्पिष्टमर्मवपुषः सकलार्तिनाश । प्राणप्रयाण भवभीतिसमाकुस्य । लक्ष्मी० ॥१०॥ अन्धस्य मे हृतविवेकमहाधनस्य चौरैः प्रभो बलिभिरिन्द्रियनामधेवैः। मोहान्धकूपकुहरे विनिपातितस्य ।लक्ष्मी० ॥११॥ लक्ष्मीपते कमलनाभ सुरेश विष्णो वैकुण्ठ कृष्ण मधुसूदन पुष्कराक्ष। ब्रह्मण्य केशव जनार्दन वासुदेव देवेश देहि कृपणस्य करावलम्बम् ॥१२॥ यन्माययोर्जितपुःप्रचुरप्रवाहमग्नार्थमत्र निवहोरूकरावलम्बम् । लक्ष्मीनृसिंहचरणाब्जबधुव्रतेन स्तोत्रं कृतं सुखकरं भुवि शङ्करेण ॥१३॥

इति श्रीमच्छङ्कराचार्याकृतं श्रीलक्ष्मीनृसिंहस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

श्रीगुरूचरित्र अवतरणिका

श्री गणेशाय नम :। श्री गुरूदेवदत्तात्रेय चरणारविंदाभ्यां नमः ॥ गुरूब्रह्मा गुरूर्विषणुः गुरूर्देवो महेश्वर; । गुरूदेव परं ब्रह्मा तस्मै श्रीगुरूरवे नमः ॥ प्रथमाध्यार्यी मंगलाचरण। मुख्य देवतांचे असे स्मरण। श्रीगुरूमुर्तीचे दर्शन । भक्ताप्रती जाहले ॥१॥ द्वितीयाध्यायी ब्रह्मोत्पत्ति । चारी युगांचे भाव कथिती। श्रीगुरूसेवा दिपकाप्रती। घडले ऐसें कथियेले ॥२॥ नामधारका अमरजा संगमा। श्रीगुरू नेंती आपुलें धामा। अंबरिष दुर्वास यांचा महिमा । तृतीयाध्योर्यी कथियेला ॥३॥ चतुर्थाध्यायी अनुसूयेप्रती। छळावया त्रैमूर्ति येती । परी तियेचे पुत्र होती । स्तनपान करिती आनंदें ॥४॥ पंचमी श्री दत्तात्रेय धरी । स्वयें अवतार पीठापुरी । श्रीपादश्रियावल्लभैनामधारी तीर्थयात्रेसी निघाले ॥५॥ सहाव्यात लिंग घेउनी। रावण जाता गोकर्णी। विघ्नेश्वरें विघ्न करूनी । स्थपना केली तयाची ॥६॥ गोकर्ण महिमा असंख्यांत । रायाप्रती गौतम सांगत । चांडाळी उद्धरली अकस्मात । सातव्या आध्यायी वर्णिती ॥७॥ मातापुत्र जीव देत होती। तयांप्रती गुरूकथा सांगती। शनि प्रदोष व्रत देती। ज्ञानी करिती अष्टमीं ॥८॥ नवमाध्यायी रजकाप्रती। कृपाळू गुरू राज्य देती। दर्शन देऊं म्हणती पुढती। गुप्त झाले

मग तेंथे ॥९॥ तस्करी मारिला भक्त ब्राह्मण। तस्करा वधिती श्रीगरू यूऊन । ब्रह्मणाला प्राणदान । देती दशमाध्यायांत ॥ १० ॥ ' माधव ' ब्राह्मण मरंजपुरीं । अंबा नामे त्याची नारी । ' नरविहांसरस्वती ' तिचे उदरी । एकादशी अवतरले ॥ ११॥ द्वादशाध्यायी माते प्रती । ज्ञान कथुनि पुत्र देती। काशीक्षेत्रीं संन्यास घेती। यात्रा करिती उत्तरेची ॥ १२ ॥ मातापित्यांते करंजपुंरी भेटोनि येती गोदातिरी। कुक्षिव्यथेच्या। विप्रावरी। कृपा करिती त्रयोदर्शी ॥ १३ ॥ क्रुर यवनते करूनि शासन। सायदेंवास वरदान। देती श्री गुरूकृपा करून । चौदाविया अध्यार्यी ॥१४ ॥ पंचदर्शी श्रीगुरूमुर्ति। तीर्थ सांगती शिष्यांप्रती। यात्रे दवडुनि गुप्त होती। वैजनाथी श्रीगुरू ॥१५॥ षोडर्शी ब्राह्मणा गुरूभक्ति । कथुनि दिधली ज्ञानशक्ती । श्रीगुरू आर्ले भिल्लवडीप्रती । भुवनेश्री - सन्निध ॥१६ ॥ भुवनेश्वरीला मुर्ख ब्राह्मणा । जिव्हा छेदोनि करी अर्पण । त्यास श्री गुरूंनी विद्या देऊन । धन्य केला सप्तदर्शी ॥१७॥ घेवडा उपटोनिंया दारिद्रियाचा । कुंभ दिधला हेमाचा । वर्णिला प्रताप श्रीगुरूंचा । अष्ट दशाध्यायांच ॥१८॥ औदुबराचे करूनि वर्णन। योगिनीसं देऊनि वरदान। गाणगापुरास आपण। एकोनविंशि श्रीगरू गेले ॥१९॥ स्त्रियेचा समंध दवडुन। पुत्र दिधले तिजला दोन। एक मरतां कथिती ज्ञान । सिध्दरूपें विसाव्यांत ॥२०॥ तेचि कथा ऐकविंशिं । प्रेत आणिलें औदुंबरापार्शी। श्रीगुरू येऊनि तेथे निशी। पुत्र उठविती कृपाळू ॥२१॥ भिक्षा दारिद्रया घरीं घेती। त्याची वंध्या महिषी होती। तीस करूनी दुग्धवती। बाविसाव्यांत वर दिधला ॥२२॥ तेविसाव्यात श्रीगुरूस। राजा नेई गाणगापुरास। तेथें उद्धरती राक्षस। त्रिविक्रम करी श्रीगुरूनिंदा ॥२३॥ भेटो जाती त्रिविक्रमा । दाविति विश्वरूपमहिमा । विप्र म्हणती । विप्र ते त्रिविक्रमा छळती । त्याला घेऊनि सांगाती गुरूपाशी आला पंचविशिं ॥२५॥ साव्विसाव्यांत तया ब्रांह्मणां। श्रीगुरूसांगती वेदरचना। त्याग म्हणती वाद कल्पना। परी ते उन्मत्त नायकती ॥ २६॥ सत्तविंशी आणोनि पतिता । विप्रासी वेद वाद करिता । कुंठित करोनि शापग्रस्ता । ब्रह्मराक्षस त्यां केले ॥२७॥ अष्टाविंशी तया पतिता । धर्माधर्म सांगोनि कथा । पुनरपी देऊनि पतितावस्था। गृहाप्रती दवडिला ॥२८। एकोनत्रिंशी भस्म प्रभाव।

त्रिविक्रमा कथितां गुरूराव । राक्षसा उद्धरी वामदेव हा इतिहास तयांतची ॥२९॥ त्रिंशाध्यायीं पति मरतां । तयाची स्त्री करी बहु आकांत । तीस श्रीगुरू नाना कथा । कथून शांतवू पाहती ॥३०॥ एकतिसाव्यांत तेचि कथा । पतिव्रतेचे धर्म सांगता । सहगमन प्रकार बेधितां । तेस्त्रीयेते जगतगुरू ॥ ३१॥ सहगमनी निघतां सती१ श्रीगुरूस झाली नमस्कारिती । आर्शीवाद देवोनि तिचा पति । बत्तिसाव्वांत उठविला ॥३२॥ तेहतिसाव्यांत रूद्राक्षधारण । कथा कुक्कुटमर्कट दोघेजण । वैश्यवेश्येंचे कथन । करिती रायतें परस्पर ॥३३॥ पराशर सूद्राध्याय महिमा वर्णन । चौतिसाव्यांत निरूपण । राजपुत्र केला संजीवन । नारद भेटले रायाते ॥३४॥ पंचत्रिंशत्प्रसंगांत । कचदेवयानी कथा वर्तत । आणिक सोमवार व्रत । सीमंतिनीच्या । प्रसंगे ॥३५॥ छत्तिशी ब्रह्मनिष्ठ ब्राह्मणा । स्त्रियेने नेले परन्न भोजना । कुंटाळुनी धरिती श्रीगुरूचरणा । त्याला कर्ममागे सांगती ॥३६॥ सप्तत्रिशीं नाना धर्म । विप्रा सांगानि ब्रह्मकर्म । प्रसन्न हावोनि वर उत्तम । देती श्रीगुरू तयाते ॥ ३७॥ अष्टत्रिशीं भास्कर ब्रह्माण । तिधांपुरते अरिलें अन्न । जेविले बहुत ब्राह्मण । आणिक गावांचे शुद्रादी ॥३८॥ सोमनाथाची गंगा युवती । साठ वर्षीची वंध्या होती । तीस दिधली पुत्र संतती । एकूणचाळीसावे अध्यायीं ॥३९॥ नरहरी करवी शुष्क काष्ठा । अर्चवूनि दवडिलें त्याच्या कुष्ठा । शबर कथा शिष्य वरिष्ठा । चाळीसाव्यांत सांगती ॥४०॥ एकेचाळीसीं सायंदेवा । हस्तें घेती श्रीगुरूसेवा । ईश्वरी पार्वती संवाद बरवा । काशीयात्रा निरूपण ॥४१॥ पुत्र कलत्रेसी सांयदेवा । येऊनि करिती श्रीगुरूस्तव । त्याला कथिती यात्रा भाव । वरही देती बेचाळीसी ॥४२॥ त्रेचाळीशीं अनंत व्रत । धर्मराया कृष्णा सांगत । तेचि कथा सायदेवा प्रत । सांगोनि व्रत करविती ॥४३॥ चवेचाळीशी तंतुकार भक्तासीं । श्रीपर्वत दावूनि क्षणेसी । शिवरात्री पुण्यकथा त्यासी । विमर्षण राजाची कथियेली ॥४४॥ पंचेचाळिंशी कुष्ठीब्राह्मण । आला तुळजापुराहून । त्याला करवुनि संगमी स्नान कुष्ठ नासूनि ज्ञान देती ॥४५ ॥ कल्लेश्वर हिपरगे ग्रामास । श्रीगुरू भेटती तरहरी कवीस । आपुला शिष्यकरिती त्यास । सेहेचाळिसावे अध्यायीं ॥४६॥ सत्तेचाळिसीं दिवाळी सण । गुरूशी आमंत्रिती सातजण ।

तितुकीं रूप धरूनि आपण । गेले मठीही राहीले ॥४७॥ अठ्ठेचाळिशीं शूद्रशेतीं । त्याचा जोधंळा कापूनि टाकिती । शतगुणें पिकवुनि पुढती । आनंदविले तयातें ॥४८ ॥ एकोणपंचाशतीं श्रीगुरूमुर्ति । अमरजा संगम माहात्म्य कथिती । स्नान करूवूनि दवडितां । कुष्ठ दैवार्जिती रत्नाबाईचें ॥४९॥ म्लेंच्छाचा स्फोटक दवडिती । भक्तिस्तव त्याचे नगरा जाती । पुढें श्री पर्वतीं भेटो म्हणती । पन्नासवें अध्यायीं ॥५०॥ एकावन्नबावन्नात गुरूमुर्ति । देखुनिया क्षिती पाप प्रवृत्ती । उपद्रवितील नाना याती । म्हणोनि गुप्तरूपे रहावें ॥५१॥ ऐसा करूनि निर्धार । शिष्यांशी सांगती गुरूवर । आजि आम्ही जाऊं पर्वतावर । मल्लिकार्जून यात्रेसी ॥५२॥ ऐसे ऐकूनि भक्तजन । मनीं होती अतिउद्विग्र । शोक करिती आंक्रदोन । श्रीगुरूचरणी लेळती ॥'५३॥ इतुंके पाहुनी श्री गुरूमुर्ति । वरदहस्ते तयां कुरवाळिती । मद्भजनी धरा आसक्ति । मठाधार्मी राहानियां ॥ ५४ ॥ ऐसें बोधूनि शिष्यार्शी । गुरू गेले कर्दळीवनासी । नाविक मुखें सांगुनि गोष्टीशीं । निजानंदीं निमग्र होती ॥५५॥ श्रीगुरूचरित्र । अनंत कथा परम पवित्र । त्यातील बावन्न अध्याय मात्र । प्रस्तुत कथिले तुजलागि ॥५६॥ सिध्द म्हणे नामधारका । तुज कथिली अवंतरणिका । श्री गुरू गेले वाटती लोका । श्रीगुरू गुप्त असती गाणगापुरी। कलियुगीं अधर्म वृद्धि पावले । म्हणोनि श्रीगुरू गुप्त झाले । भक्तजनाला जैसे पाहिले । तैसे भेटती अद्यापि ॥५७॥ श्रीगुरूदत्तात्रेयार्पणमस्तु ॥

एकवीस श्लोकी श्रीस्वामीचरित्र

श्री गणेशाय नम: । श्री सरस्वत्यै नम: । श्री गरूभ्या नम: । श्री कुलदेवतायै नम: श्री अक्कलकोटी निवासी -पूर्णद्त्तावतार - दिगंबर यतिवर्य स्वामिराजाय नम: । श्लोक - ब्रह्मानंद परमुसखदं केवलं ज्ञानमूर्ति। द्वद्वातीतं गगनसदृशं तत्त्वमस्यादिलक्ष्यम् । एकं नित्य विमलमचल सर्वधीसाक्षिभूतं भावातींत त्रिगुणरहितं सदगुरूं तं नमामि ॥ प्रथमाध्यायीं मंगलचरण । कार्यसिद्धयर्थ देवतास्तवन । आधार स्वामी चरित्रास कोण । हेंची कथन केलेस ॥ १॥ श्रीगुरू कर्दळु वनातूनी आले । स्वामीरूपे प्रगटले । भूवरी प्रख्यात झाले। हें कथन द्वितीयाध्यायीं ॥ २ ॥ तारावया भक्तजनांला ।

अक्कलकोयी प्रवेश केला। तेथीचा महिमा वर्णिला। तृतीयाध्यायीं निश्चये ॥ ३ ॥ स्वामींचा करावया छळ। आले दोन सन्यासी खळ। तेचि वृत्त सकल। चवथ्तयामाजी वर्णिले ॥४॥ मल्हारराव राजा बडाद्यासी। त्याने न्यावया स्वामींसी। पाठविल कारभाऱ्यासीं। पाचव्यांत तें कथा ॥ ५॥ यशवंतराव सरदार। त्यासीं दाविला चमत्कार। तयाचे वृत्त समग्र। सहाव्यात वर्णिले ॥६॥ विष्णुबुवा ब्रह्मचारी। त्यांची स्वामीचरणांवर। भक्ती जडली कोणे प्रकारी। ते सातव्यांत सांगितले ॥७॥ शंकर नामे एक गृहस्थ। होता ब्रह्मसंमधं ग्रस्त। त्यासी केले दु:खमुक्त। आठव्यात तें कथा ॥८॥ खर्चोनियां द्रव्या बहुत। त्यांनी बांधिला सुंदर मठ। ते वर्णन समस्त। नवव्यात केलेस ॥९॥ चिदंबर दिक्षितांचे वृत्त। वर्णिले दशमाध्यायांत। तें ऐकता पुनीतं। श्रोतें होती संत्याची ॥१०। अकरावा आणि बारावा ॥ तैसाची अध्यांय तेरावा। बाळाप्पाचा इतिहास बरवा। त्यामाजीं निरूपिला ॥११॥ भक्तिमार्ग निरपर। संकलित केले वर्णने। तो चवदाव अध्याय पूर्ण। सत्तारक भाविका। १२॥ बसाप्पा तेली सद्‌भक्त तो कैसा झाला भाग्यवंत। त्याची कथा गोड बहुत। पंधराव्यात कवर्णिले ॥१३॥ हरिभाऊ मराठी गृहस्थ। कैसे झाले स्वामी भक्त। सोळा सतरा यात निश्चित। वृत्त त्याचे वर्णिले ॥१४॥ स्वामीसुताचा कनिष्ठ बंधु। त्यासी लागला भजन छंदु। जो दादा बुवा प्रसिद्ध। अठराव्यात वृत्त त्यांचे ॥१५॥ वासुदेव फडक्याची गोष्ट। आणि तात्यांचे वृत्त। वर्णिले एकोणाविसाव्यात। सारांशरूपे सत्य पै ॥१६॥ एका गृहस्थ निर्धन। त्यासी आले भाग्य पूर्ण। तेचि केले वर्णने। विसाव्यांत निधरि ॥१७॥ स्वामी समाधीस्त झाले। एकविसाव्यांत वर्णिले। ग्रंथप्रयोजन कविवृत्त निवेदिले। पूर्ण केले स्वामी चरित्र ॥ १८॥ शके आठराशे एकोणवीस। वसंत ऋतू चैत्र मास। गुरूवार वद्य त्र्योदशी। पूर्ण केला ग्रथं हा ॥१९॥ त्या उभयंता। नामे माझा पिता। पार्वती माता पतिव्रता। वंदोनि त्या उभयंता। ग्रथ समास केलासे ॥२०॥ स्वामींनी दिधला हा वर। जो भावे वाचील हे चरित्र। त्यासी आयुरारोग्य अपार। संपत्ती संतती प्राप्त होय ॥२१॥ त्याची वाढो विमल किर्ति। मुखी वसो सरस्वती। भवसागर तरोन अंती - मोक्षपद मिळो तया ॥ २२॥ श्री स्वामीरचणार्पणमस्तु ॥ शुंभ भवतु ॥

॥ श्री गणेशाय नम : ॥

पर्जन्य - सूक्त

गंगा गोदावरी माता। वृद्ध माता जगाची जी। वंदिली पूजिली माता। आशिर्वाद मिळावया ॥१॥ पर्जन्य वृष्टी जगासाठी। व्हावया सुखकारक। जशी पूर्वी स्तुती केली। ऐलुष कवषादिकीं ॥२॥ तीच स्तुती मराठीत। केली माते तुझ्या कृपे। यश दे, बुद्धी दे माते। स्तवितो मी परोपरी ॥३॥ स्तुतीसाठी भावभक्ति। तुझ्यापाशी मागितली। जणू स्तुती तुझी तूच। करविली निमित्त मी ॥४॥ स्तुति तुझी भावे माझे। तोकडे बोल बोबडे। गोड करी तसे तेही। आशिर्वचन देऊनी ॥५॥ आदार ऋचा ज्या मूळ। संक्षिप्त भाव त्यातही। घेऊनी आवश्यचि जे। केले संक्षिप्त सूक्त हें ॥६॥ भावपूर्ती मानूनी घे। संक्षीप्त भाव हे जरी। न्यून ते पूर्ण मानोनि। क्षमा करी क्षमा करी ॥७॥ क्षमाकरी कृपा करी। पूर्तता ही मानोनिया। पुन्हा पुन्हा प्रार्थता मी। फलश्रुती तशीच दे ॥८॥ यश गावे पर्जन्याचे। पर्जन्य वृष्टी व्हावया। पूर्वी स्तुती केली ज्यांनी। त्या परीच आतां करूं ॥९॥ पर्जन्याची प्रशंसा नी। स्तुती करूं अशा परी। प्रणतीपूर्वक।अशी। मनोभावें सेवा करूं ॥१०॥ वीर पुंगव तो करी। गडगडाट वृष्टी ही। वर्षाव करी तात्काळ। सुखवी जनमानस ॥११॥ वृष्टीरूपे वीर्यबीज। औषधींत तसेच ते प्रविष्ट करीतो बीज। वनस्पतीत ही तसें ॥१२॥ अमृतमय वृष्टिने। आरेग्य पूर्ण औषधी। तशाच ही वनस्पती। मानवासाठी जीवन ॥ १३ ॥ प्रचंड वृक्ष पाडी-तो। उलथावूनी टाकितो। सप्पा तसा उडवितो। राक्षसांचा तसाच तो ॥१४॥ भयंकर शस्त्रत्याचे। पाहतां जग भीतसे। गाळण उडते त्यांची। गडगडाट ऐकुनी ॥१५॥ पर्जन्य गर्जना करीतो। नाद हाते भयंकर। पातक्यांना ठार करी जलवर्षक वीर तो ॥१६॥ भयंकर नादाने त्या। पातक्यांनाठार जसा। निरपराधी ही भीतो। वीराला जलवर्षक ॥१७॥ भीतो नी पळतो दूर। निरपराधी ही तसा। अपराध्या ठार करी। वीर तो जलवर्षक ॥ १८॥ मेघ जणू पर्जन्यांचें। सारे सेवक शोभती। सेवकांना

आशा साऱ्या। जमवितो एकत्र तो ॥१९॥ गगन सारे भरी तेव्हा । जगा दिसती सेवक। पर्जन्य दाखवी जणूं। आशादायक दृष्यचि ॥२०॥ आकाश भरतो सारे। मेघांनी ओतप्रोत तें। गगन मंडल सारे। मेघ रूपें आनंद चि ॥ २१ ॥ ताशा स्थितिंत मेघांच्या। एकू येतात गर्जना। सिंह नाद जणू होतो। गगनी सारखाचि तो ॥२२॥ सिंहनाद मेधनाद। गर्जना श्रेष्ठ कोणतर ? कळोनी येईनी हें की। दोन्हीही सम वाटती ॥२३॥ नभांत इतक्या दूर। होऊनी ऐकू येतसे। चित्त थरारक नाद। परी आनंद देतसे ॥२४॥ हर्षतो नाचतो जीव। अंतरी भीतसे जरी। हाईल म्हणूनी वृष्टी। हर्ष, नी मोद अंतरीं ॥ २५ ॥ वाहती वादळे वारे। बीजांचे उत्पात ही। फुटताती औषधींना। अंकुर ही नवे नवे ॥२६॥ नभ भरते मेघांनी। जगा पोसावया। जणू। भूवरी धान्य समृद्धि। आणि हाते विपूल ती ॥२७॥ घडतो हा चमत्कार। पर्जन्य वर्षतो जधी। वीर्य-वृष्टी रूप। धरणीवर ता तधीं ॥२८॥ सिरसानम्र हो पृथ्वी। ज्याच्या अशे करोनिया। ज्याच्या केवळ ईच्छेने। बागडूं लागती पशू ॥२९॥ खुरे ज्यांच्या पशू सारे ॥ फुरफुरती ते तसे। तशी सारी पशू सृष्टी। उल्हासते नी हर्षते ॥३०॥ आज्ञेने ज्याच्या धरती। सर्व प्रकारची रूपें। वनस्पती सृष्टी ही साही। तृप्त समृद्धि हातसे ॥३१॥ असा हे पर्जन्या तू जो सुखाचें श्रेष्ठ स्थानचि। तसा हो सुखवी आम्हां। त्यासाठी प्रार्थितो तुला ॥३२॥ कृपा करीं आम्हांवरी। मरूत हो कृपा तुम्ही। द्युलोकांतूनी त्या मेघांसह। पाण्याचे पूर वाहवा ॥३३॥ समोर गर्जना कर्त्या। पर्जन्या ये मेघांसह। करीत वृष्टी पाण्याची। ये विपूल जलांसह ॥३४॥ पिता तूं परमेश्वर। आमुचा असशी खरा। पर्जन्या हें सत्य सारे। आम्हांवरी कृपा करी ॥३५॥ गडगडाट कर तूं। मोठ्याने गर्जना कर। उदकरूप तो गर्भ। भूमीत ठेव आपुला ॥३६॥ संचार कर सर्वत्र। जलमय रथातूनी। मेघरूपपालखीचें। मेघा तोंड खुले करी ॥३७॥ आढी पालखी उलटी। खाली ओत उपडी। ज्यांमुळे खांच खळगे। जलमयचि होउंदे ॥३८॥ पृथ्वीचे उंचवटे ही। ओतप्राते सारे भरी। तुडुंब करी हे सारे। सारे होतील सारखे ॥३९॥ जलमय होऊदे सारी। धरा वसुंधरा ही ती। न्हाऊन निधूं दे पृथ्वी। तरूण

युवती परी ॥४०॥ आपुला जलाशय तो। विस्तृत उचली वर। नभांत नेई तूं त्यास। तेथून कर सिंचन। ॥४१॥ भुमीवरी खाली करी। करी उदक सिंचन। आधीच मोकळे केले। कालवें दुथडी वाहूं दे ॥४२॥ दिव्य घृतें करी आर्द्र। आकाश आणि पृथ्वी। दिव्य जलंचि हें धृत। दिव्य जलाचि घृतहें ॥४३॥ अवघ्या पवित्र धेनु। ज्यास धर्मही मानितो। तान्हेल्या अशा त्यांना। मनमुराद पाणी दे ॥४४॥ मानवी जीव नी पशू। सारेचि न्हाऊ दे। त्यासाठी भूमीवर तुं। संतत धार तू धरी ॥४५॥ तृप्त सारेचि होई ता। धरी संतत धार तूं। प्रर्थितो हे तुला आम्ही। मेघा तू ऐक प्रार्थना ॥४६ ॥ दुष्ट अवर्षण त्याचा। मेघा करीशी नाश तूं। गर्जनेने निनादाने। जोराच्या जल वृष्टीनें ॥४७॥ तेव्हं पृथ्वीवर जेजे। जल आणि अचल ही। नांचू लांगे डुलूं लागें। आनंदाने खरोखरी ॥४८॥ केलीस वृष्टी तूं मेघा। धनत्तर खरोखरी। तृप्त केली धरा सारी। जलवृष्टी करोनिय ॥४९॥ वालुकामय निर्जल। प्रदेश जलपूर्ण ते। करूनी तृप्त केलेत। नंदनवनचि जणूं ॥५०॥ उपजिविका जीवांची। योग्य व्हावी म्हणूनिया। धान्य निर्मिले त्यासाठी। तशा उत्कृष्ट औषधी ॥५१॥ घेतलेस धन्यवाद। मन:पूर्वक यामुळें। लोकांकडून तूं मेघा। पर्जन्य वृष्टीच्या मुळें ॥५२॥ '' जीवन'' म्हणती पाण्या। खरोखरीचं ''जीवन''। मानवी '' जीवनामृत''। ''जीवन'' सार्थ नाम हें ॥५३॥

ऋग्वेद मंडल (७) सूक्त (१०१) सूक्त १ ले

मेघांपासूनी निर्माण। होते विपुल पाणी जे। उत्पन्न कर्ते जे मेघा। त्या मेघांची स्तुती करूं ॥५४॥ त्रिप्रकार ॐ काराची। स्तुती तीन प्रकारची। गाताचि होतसे वृष्टी। आवश्य ि भूमीवरी ॥५५॥ जलवृष्टी वाढवीते। अन्नपाणी ही देतसे। भूवरी अमृतवृष्टी। जलधारा रूपांत ही ॥५६॥ उत्कर्ष जल यज्ञानें। देवांचा मानवासह। दोघांचा होतसे यानें। या यज्ञाहुती मुळें ॥५७॥ सारे जगचि ज्यावरी। राहते अवलंबून। ज्यामुळे तीनही लोक। चालती हे जलांमुळें ॥५८॥ मेघ सिंचन करीती। विपुल पर्जन्य वृष्टी ती। तीन्ही लोका जीवन दे। पर्जन्य उपकारक ॥५९॥ पर्जन्य वृष्टी साठींच। केलेले स्तोत्र हें असें। मन:पूर्वक पठनानें। वृष्टी विपुल होतसे ॥६०॥

फळे, फुलें औषधी ही। धन, धात्य समृद्धि ही। स्तुतीमुळे मिळो आम्हां। भावना ही धरी मनीं ॥६१॥ त्रिजग कर्ता पर्जन्य। माझे संरक्षर करो। आयुष्य शतवर्षाचें। उदकानें मिळो मज ॥६२॥ स्थावर जंगमा मूळ। पर्जन्यचि खरोखरी। सुजलां सुफलां करी। जगत्रय मोदें भरी ॥६३॥ संरक्षावें सर्वांगाता। कल्याणही करोनिया। सदोदित क्षेम व्हावे। ही पर्जन्यास प्रार्थना ॥६४॥ मंडल (७० वे सूक्त (१०२) ऋचा (१) औषधीसह ते अन्न। प्राप्त हो पर्जन्या मुळें। ही स्तुती त्याच हेतुनें। अन्नौषधी मिळावया ॥६५॥ विपूल मिळतां सारे। सहज समृद्धि मिळें। समृद्धि नी अभिवृद्धि। असा उत्मर्ष होऊ दें ॥६६॥ सहासष्ट आशा ओव्या। अनुवादांत घेतल्या। छंदात अनुष्टुपी ज्या। गुंफल्या चरणीं वाहिल्या ॥६७॥ श्री स्वामी समर्थांची। पूजा बांधिली वाङ्मयी। गोड करी स्वामी राया। प्रार्थना ही तुम्हां प्रति ॥६८॥

वाढदिवस कसा करावा

थोरामोठ्यांच्या जयंतीप्रमाणे प्रत्येकाने आपल्या कुटुंबातील लहान मुला - मुलींचे वाढदिवस साजरे करण्याची प्रथा तशी फार पुरातन आहे. हल्ली तर, एक किंवा दोनच मुलांच्या कुटुंबात त्या मुलांवर दरवर्षी त्यांच्या जन्मदिवशी वाढदिवसाचा संस्कार होण्याची फार आवश्यकता आहे या मंगल दिवशी, दीर्घायुष्य लाभावे म्हणून श्रीकुलदेवता-स्मरण करून पुढीलप्रमाणे संस्कार करावा.

१. हिंदू पंचागांप्रमाणे वाढदिवस साजरा करावा (इंग्रजी तारखेनुसार नको) कारण, आपली सर्व देव-दैवते-साधु-संत ऋषि-मुनी यांचे जन्मोत्सव तसेच आपल्या मृत आई-वडिलांचे श्राद्ध-पक्ष ही सर्व तिथीप्रमाणे करायची असतात. म्हणून वाढदिवसही तिथीप्रमाणे करावा.

२. वाढदिवस आपापल्या कुलदेवतेच्या साक्षीने व आशिर्वादाने साजरा करावा, ज्याचा वाढदिवस असेल त्याला त्या दिवशी नवे वस्त्र घ्यावे (हे वस्त्र आपल्या पैशाने घ्याव.) त्या व्यक्तिला अभ्यंग व सचैल स्नान घालावे.

अभ्यंग : सुवासिक तेल लावून, सचैल ज्या वस्त्रांवर स्नान करायचे ती वस्त्र नंतर दान द्यावी (स्वत: वापरू नये) त्याला नवे कपडे घालून रंगीत पाटावर बसवावे. औक्षण करून ओवाळावे नंतर.

३. दोन्ही हातांत तांदूळ (अक्षता) घेऊन श्रीरामरक्षेंतील पहिले ९ श्लोक (या ९ श्लोकांत डोक्यापासून पायांपर्यंतच्या प्रत्येक अवयवांचा उल्लेख आहे) म्हणून त्या त्या अवयवांवर थोडे थोडे तांदूळ टाकत जावे. समोर श्रीकुलदेवतेचा फाटे ठेवावा. फोटोला नैवेद्य दाखवावा. आणि विनंती करावी की '' या मुलाला दीर्घायुष्य, चांगल शिक्षण, चांगल आरोग्य देऊन याचा संभाळ कर ''.

उपस्थितांना गोडधोड खायला द्यावे मात्र अहेर कुणाचाही घेऊ नये. या पद्धतीने वाढदिवस साजरा करावा.

टीप. १ आजकालाच्या वाढदिवशी मेणबत्या लावून त्या मुद्दाम विझवितात. है अशुभ आहे त्याचप्रमाणे २) केक करतात व त्यावर सुरी फिरवितात. अन्न शास्त्राने कापणे हेसुध्दा अशुभ म्हणून या दोन्ही गोष्टी टाळून वरील पध्दतीने वाढदिवस साजरा करावा.

दररोज पंचमहायज्ञ करावा

१. देवयज्ञ - दररोज सकाळी अग्नीला १ चमचा शद्ध पूप घालावे **२. ऋषियज्ञ** - दररोज गाईला एक घास अन्न घालावे. **३ पितृऋण** - दररोज कावळ्याला दुपार १२ वाजेनंतर एक घास अन्न टाकावे **४. मनुष्यज्ञ** - दररोज एक मनुष्यजीव(अतिथी) चहा, पाणी जेवण, गोळी, बिस्किट चॉकलेट दून संतुेट करावा. **५. भूतयज्ञ** - दररोज मुंगीलां थोडीशी साखर भिंतीचे बाजूस ठेवावी. हे पांच महायम केल्यास ऋण वैर हत्य वगैरे दोष जातात.

पतीने टाकलेल्या स्त्रीने परत पतीने नांदावयास नेण्यासाठी

करावयाचा तोडगा

पौर्णिमेस स्वत: औदुंबराचे एक मेठे फळ आणून त्यास एका बाजूने थोडे चिरून त्यांत १ बारीक टणक सुपारी दाबून ते फळ बंद करणे व ते एरंडाच्या पानात गुंडळून सव्वा हात हळदीने पिवळ्या केलेल्या दोऱ्याने गुंडळून ते एका तांब्याच्या ताटलीत ठेवून देव्हाऱ्यात ठेवणे व रोज त्याची दीप उदबत्ती हळदी कूंकू अक्षता यांनी पूजा करून, प्रार्थना करणे की माझ्या पतीने मला तात्काळ स्वखुषीने सासरी नांदायला घेवून जावे । दीड महिना व्रत करणे फळ त्या जागेवरून बिलकूल हलवू नये. नांदायला गेल्यानंतर ते फळ प्रवाहात विसर्जित करावे.

विवाह शिघ्र होण्यासाठी

मंगळवारी बुंध्यासह अखंड उस घेऊन त्याचे शेंड्यास पांच पाने ठेवून, ते स्वच्छ धुवून एका पाटावर भिंतीस उभा करून ठेवणे (समोरून पूर्वेकडून पूजा करता येईल असा) ५ मंगळवार संपूर्ण दिवस दूध-फळाहाराने उपवास करणे व तो बुधवारी सकाळी सोडणे. सकाळी ११ चे आत धूप -दीप हळद-कुंकु अक्षदा वाहून पुरूष सुक्त वाचुन जानवे वहावे (५ मंगेळवार ५ पांनात अडकविणे) नमस्कार करून शिघ्र योग्य ठिकाणी निर्विघ्न विवाहसाठी प्रार्थना करावी.

हा तोडगा वधूवर दोघनाही करता येतो.

त्रिसुपर्ण सूक्त (मराठी) भोजनापूर्वी म्हणावयाचे)

श्रीगणेशाय नम: । ॐ अन्न पूर्णब्रह्म । मधुमधुर अन्न हे ॥ ब्रह्मरूप मधुर हे अन्न हे मधु मधुर । ब्रह्म हे मधु मधुर । सोमासाठी प्रार्थितो मी । प्रजेतील एका बालक । दीर्घायु निरोग मिळो । दु:स्वप्न नाश करी । प्राणा सामर्थ्य ये अन्ना । आम्हा लाभो असे करीं । त्रिसुपर्ण आयाचिता द्यावे। जिज्ञासु नि

ब्रह्मवेत्याला । घात करी ज्ञात्याचा जो । त्यागावा पातकिचि तो । पवित्र हे अन्न खाता । हत्येपासून मुक्त तो । पाठत्रिसुपर्ण केल्याने । सोमप्राप्तिस योग्य ते । हजारोंच्या पंगतीला । करू शक्ती पावन ॥१॥ ओम् ब्रह्म मेधाबुध्दी। मधु मेधा बुध्दिही । ब्रह्मज्ञान प्राप्त होवो । मधुही प्राप्त हो मला । भाग्यवान होवो सारा । परिवारचि आमुचा । सवित्यास प्रार्थी त्यासाठी । दु:स्वप्न पापहारी जो । दु:ख करी पैलतीरी । या विश्व पसाऱ्यातुनि । दु:स्वप्ने न पडो आम्हा । निद्रा गाढ सुखप्रद । आरोग्यता अशी लाभो । ऋचा पाठेचि लाभहा । वायु सुखप्रद होवो । नद्यांचे जल ही मधु। औषधी युक्त तसे हा । आम्हा वायु आणि जल । दिवस रात्र नि सारा । आनददायी हो भूमी । द्युलोक कल्याणप्रद । वनस्पती लाभ देवो । निरोगित्व ही जीवनी । सौम्य तापहारी हो । सविता सुखदायक । तशा देवो दूध गायी । निरोगी बलवर्धक। मधुताही असो त्यात । शरीरा पुष्ट तुष्टि दे । गुरुविद्या वारसाचा । हत्यारा भृण घातकी । पवित्र अन्न हे खाता । करू शक्ती पावन ॥२॥ ब्रह्ममेधवा प्रद नी । मधुमेधवा हे पद । ब्रह्ममेतु मधुमेधवा । यज्ञरूप ब्रह्मस्वयं । ब्रह्मा देवामध्ये श्रेठ । विद्वानात मानव । विप्रात ऋषिहा श्रेष्ठ । गवा पशुमध्ये। तसा द्रव्यात सोम हा । तेजस्वी घेवुनि किरणे । सूर्य सर्वत्र जातसे । वायु सर्वत्र गो महान। संचरे आकाशमार्गी जो । यज्ञवेदीतला अग्नी । मर्यादिला दिसे जरी । अमर्याद गौरविला । देवांनि त्यासही तरी । अतिथी जो घरी आला । आला प्राणचि जणू । वरूण देवतारूपे । आकाशतुनि ये तसा । पाणी पर्वत निर्दोष। तेजस्वी सूर्य पर्वत । मन्त पवित्र श्रद्धाही । घृतधारा पवित्रचि । अशा अग्निकडे जाती । प्रवाहीत नदी परी । सुपर्ण दे अमृतत्व। देवमान्यत्व त्यास ये। घृतधारास ये मधुता सान्निध्ये सुपर्णाचिया । ऋत्विज पिंगट वर्णाचे । सात हे बैसले जणु । वेदीं भोवती यज्ञाच्या ।मधुला जणू द्यावया सुवर्णरूप हे सारे । घरात बैसले जणू । देती जणू घृताहुती। मधु

अमृत देत हे । वीर हत्या नाश याने। होतसे पाठ मात्रचि। पवित्र अन्न हे खाता। हत्येपासून मुक्त तो । पाठ त्रिसुपर्ण केल्याने। सोमप्राप्तीस योग्य ते। हजारोंच्या पंक्तीला। करू शक्ती पावन।।३।।

त्रिसुपर्ण सूक्त (संस्कृत) (भोजनापूर्वी म्हणावयाचे)

श्रीगणेशाय नम: । अथ त्रिसुपर्णप्ररंभ : ॥ ॐ ब्रह्ममेतु मां ॥ मधुमेतु मां ॥ ब्रह्ममेवमसुमेतु मां ॥ यास्ते सोमप्रजावत्ससो भिसो अहं ॥ दुष्वप्नप्रहंदुरु:षह॥ यास्तें ब्रह्ममेवमसुमेतु मां ॥ यास्ते सोमप्राणा ँ स्तान्जुहोमि ॥ त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणांयद्‌द्यात् ॥ ब्रह्महत्यांवाएतेघ्नंति ॥ येब्राह्मणास्त्रिसुपर्ण पठंति ॥ ते सोमं प्राप्नुवंति ॥ आसहुस्त्रात्पत्किपुनंति ॥ ॐ ब्रह्ममेधया ॥ मदुमेधया ॥ ब्रह्ममेवमधुमेधया ॥ अद्यानोदेवसवित ; प्रजावत्सावी : सौभगं ॥ परादुष्वप्नियँ सुव ॥ विश्वानि देव सवितर्दुरितानिपरासुव ॥ यद्‌भद्रं तन्म आसुव ॥ मंधुवाताऋताय ते मधुक्षरंति सिंधव: ॥ माध्वीर्न: संत्वोषधी: ॥ मधुनत्कमुताषसि मधुमत्पार्थिवँ रज: ॥ मधुद्यौरेस्तुन: पिता ॥ मधुमान्नोवनस्पतिर्मधुमा अस्‍तु सूर्य : ॥ माध्वीर्गावोभवतून : य इम त्रिसुपर्णमयाचितंब्राम्हणायदद्यात् ॥भ्रूरहत्यां वा एते घ्नंति ॥ ये ब्रह्मणात्रिसुपर्ण पठंति ॥ तेसोमंप्राप्नुवंती ॥ आसहस्त्रात्पंक्ति पुनंति ॥ ॐ ब्रह्ममेधवा ॥ मधुमेधवा ॥ ब्रह्ममेवमधुमेधवा ॥ ब्रह्मादेवानां पदवी: कवीनामृषीर्विनप्राणा महिर्षा मृगाणां । श्येनो गृध्राणा स्वधिं तिर्वनानाँ सोम: पवित्रमत्योतिरेभन् ॥ हँस: शुचिद्वसुरतारिक्षसद्धोत वेदिषद्‌तिंथिर्दुरान सत ॥ नृषद्वरसद्दतसन्नद्योमसदजागो जाऋतजा आद्रि तात्रऋतबृहत ॥ ऋचेत्वा रुचेत्वासमित्स्त्रवंति सरितो न धेना : ॥ अंतहहृदा मनसा पूयमाना : ॥ घृतस्यधाराऽअभिचाकशीमि ॥ हिरण्य योवेतसोमध्ये आसां ॥ तस्मिन्त्सुपर्णोमधुकृत्कुलायीभजंन्नतेमधुदेवताभ्य : तस्या सतेहस्य: सप्तीरेस्वधा दुहान अमुतस्वधरां ॥ य इदं त्रिसुपर्ण मया चितं

ब्राम्हणायेदद्यात् ॥ वीरहत्यां वा एते घ्नंति ॥ ये ब्राह्मणात्रिसुपर्ण पठंति ॥ ते सोमं प्राप्नुवंति ॥ आसहस्त्रातंक्तिं पुनंति ॥ ॐ तस्यैवं विदुषो यज्ञस्यात्मा यजमान: श्रध्दापत्नीशरीरमिध्ममुरावेदिर्लोमानि बर्हिर्वेद: शिखा हृदयं यूप : काम आज्यं मन्यु पशुस्तपोग्निर्दम : शमयितादक्षिणावाग्धोत प्राणउद्गाता चक्षुरध्वर्यमनाब्रह्माश्रोत्रमग्नीद्यावध्द्रियते सा दीक्षायदश्नाति तध्दविर्यात्पिबंति तदस्यं सोमपान यद्रमते तुदुप सदोयत्संचरत्युपविशत्युत्तिष्ठते च सप्रवर्ग्यो यन्मुखं तदाहवनीयो या व्यहृतिराहुतिर्यदस्य विज्ञान तज्जुहाति यत्सायंप्रातरत्ति तत्समिधं यत्प्रातर्मध्यंदिनँ सायं च तानिसवनानिये अहोरात्रे ते दर्शपूर्णमासौ येर्धर्मासाश्च ते चातुर्मास्यानियऋतवस्ते पशुबंधायेसंवत्सराश्च परिवत्सराच तेहर्गणा : सर्ववेद् संवाएतत्सत्रं यन्मरणं तदवभृथएतव्दैजरामर्यमग्निहोत्रँ स त्रंयएवं विव्दानुद्‌गयनेप्रेमीयतेदेवानामेव महिमान गत्वादित्य सायुज्यं गच्छत्यथ यो दक्षिणेप्रमीयते पितृणामेव मंहिमानं गत्वा चंद्रमस: सायुज्यँ सलोकतामाप्तोत्येतौवै सूर्याचंद्रमसोर्महिमानौ ब्राह्मणो विव्दानभिजयति तस्मादब्रम्हणोमंहिमानमाप्नोति तस्माद् ब्रह्मणोमहिमानंम् ॥ सहनाववतु ॥ सहनौ भुनक्तु ॥ सहवीर्यकरवावहै ॥ तेजस्विना वधीतमस्तु मा विविद्विषावहै ॥ॐ शांति: शांति ॥ इति त्रिसपर्णसमाप्तम् ॥छ॥

भोजनाच्या सुखवातीची प्रार्थना

ब्रह्मार्पणं ब्रह्महविर्ब्रह्मग्नौ हुतम् । ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिना ॥१॥ अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रित: । प्राणापानसमायुक्त: पचाम्यन्नं चतुर्विधम् ॥२॥ वदनि कवळ घेता नाम घ्या श्रीहरिचें ॥ सहज हवन होत नाम घेता फुकाचें। जीवन करि जिवित्वा अन्न हें पूर्ण ब्रह्म । उदरभरण नोहे जाणिजे यज्ञ कर्म ॥३॥

श्री सत्यनारायण पूजा

पूजा साहित्य : १. चौरंग १ पाट, चौरंगाभोवती आंब्याचे डगळे चार, चौरंगावर अर्धा मीटर पांढरे वस्त्र, ताम्हणात बाळकृष्ण तांदळात ठेवावा. ३. सुपाऱ्या विड्याचे पानावर ठेवाव्यात (१ ली सुपारी गणपतीची २ री. कुलदेवतेची, ३ री वरूणाची) वरील मांडामांडी करून सर्वांची पूजा करावी. नंतर सव्वा पावशेराचा प्रसाद करून त्याचा सर्व नैवेद्य दाखवून पाथी वाचावी.

पोथी वाचून झाल्यावर अन्नाचा नैवेद्य दाखवून आरती करून कुटुंबात सर्वांना प्रसाद वाटावा.

दर पौर्णिमेला सायंकाळी वरीलप्रमाणे सत्यनारायणाचे व्रत करावे.

श्री वरूण पूजा विधी.

प्रथम देघरात अगर चांगल्या ठिकाणी जागा स्वच्छ करून किंवा सास्वून घ्यावी. मनांत गणपतीचे स्मरण करावे.

त्यानंतर सारवलेल्या जमिनीवर दोन्ही हात उताणे ठेवावे व भूमी ची प्रार्थना करावी. त्यानंतर थोडे गहू अगर तांदूळ जमिनीवर ठेवावे. त्यानंतर एक तांब्या ठेवावा. त्यानंतर धान्यराशीस उजवाहात लावावा. नंतर तांब्याला दोन्ही हात लावून नमस्कार करावा. त्यानंतर तांब्यात स्वच्छ पाणी घालावे. तांब्यात वड, पिंपळ, औदुंबर, आंबा, पिंपरी किंवा नागवेलीची पाने घालावी. त्यानंतर तांब्यात एक सुपारी व पैसा घालावा. तांब्यात गंध व फूल हळद, कुंक वहावे. उदबत्ती व निरांजनी ओवाळावी. नैवेद्य दाखवावा. परंत निरांजनाने ओवाळावी. पुरूषसूक्त म्हणावे व । पाश हस्तंच वरूण या दसां पविम्रीश्वरम् । आवाहयामि पूजोस्मिन् पूजार्थ नमामी तम् । अशी प्रार्थना करावी.

गजेंद्रमोक्षस्तोत्र

॥ अथ गजेंद्रमोक्षप्रारंभ ॥

॥ श्री गणेशाय नम : ॥ ॥आर्या ॥ वेदप्रतिमाध्यायीं, स्कधीं जे आठव्या गजेंद्राचें ॥ सुखदव्याख्यानसुधा, परिक्षिता, मुख वदे, शुकेंद्राचें ॥१॥ राया त्रिकुट पर्वत, रत्नमयक्षीरसागरीं अमल ॥ उच्च अयुतयोजन जो, रुंदहि तितुका असे जसें कमल ॥२॥ हेमायस-रजताच्या, नगकमळा प्राकळ्या अहो तीन ॥ सुजलनबश्री योगें, सुरतीं सुरभृंग तृप्तहोती न ॥३॥ वनिं त्या बलाढ्य मोठा जुनाय होता गजेन्द्रयूथपती ॥ प्रमदस्वेदें ज्याचीं गंडें भूवरि सदैव थपथपती ॥४॥ ज्याच्या धाकें सिंह. व्यघ्रादिक हे गुहेंत संचरती ॥ लघुजीव तत्प्रसादें निर्भय वनिं त्या सुखें सदा चरती ॥५॥ सदपरिवारें तो द्विप, कांचनपंकजरसरीं शिरे अमला॥ घाला कमल वनातें उडवी शिशुगजकरेणुसह रमला ॥६॥ ओंव्या ॥ तंव दैवरेषा फिरे उलटी ॥ गजपदीं नक्रें घातली मिठी ॥ वज्रपाय दंतांची गांठी ॥ कांही केल्या सुटेन ॥७॥ वारण ओढी बळें पाय ॥ उपाय करितां घडे अपाय ॥ ग्राहें पीडिला महाकाय ॥ तिडका लागती सर्वांगी ॥८॥ परिवारें लाविली ओढी ॥ नक्रकुंजरा आंत रगडी ॥ दोहींकडे पडिली बिडी ॥ अपक्क योग्यासारिखी ॥९॥ एवं सहस्त्रवर्षे युध्द तुबंळ ॥ तेणें गजेंद्र झाला विकळ ॥ देहशक्ती गेली सकळ ॥ मोचनोपाय सुचेना ॥१०॥ ऐसा पावला बहु संकट ॥ प्रयाणीं प्राण आले निकट ॥ पूर्वकर्म म्हणे रे बळकट ॥ ईश्वरावीण सुटेना ॥११॥ ज्ञाति हो जावें मज त्यगुनी ॥ तुम्ही बसावें स्वस्थमनीं ॥ मी आपलें कर्म भागुनी ॥ परधामा जातसें ॥१२॥ मग पूर्वपुण्यें विमलती ॥ कमल घेऊनी शुंडहस्तीं ॥ गजेंद्र करी हरिची स्तुती ॥ नारायणा ये म्हणे ॥१३॥ श्लोक॥ मन:प्रतिम धांव घ्या कळसि आवघ्याही कळा ॥ कळा बहुत लागल्या मज करा हरे मोकला ॥ बलाढ्य झपशत्रु हा घरूनि चक्र हा नक्र हा ॥ वधा त्रिजगदीश्वरा न पतितावरी वक्र व्हा ॥ १४ ॥ दरत्यय तुझी अजा भ्रमावि हे जशी कामला, भला निपुण वैद्य

तूं अजून नेणसी कां मला ॥ परांसि भय दाविशी अभय सज्जना सेवकां, मलाचि म्हणसी हरे मकरयातना सेवकां ॥१५॥ ओंव्या॥ श्रीहरी वळंधे मनागरुडीं ॥ हाकेसरसी घाली उडीं ॥ चक्रे ताडुनी ग्राहबेडी ॥ गजेंद्र केला मोकळा ॥१६॥ स्वर्गी दुंदुभी वाजती ॥ नानास्वरें गंधर्व गाती ॥ अप्सरा थैथैकारें नाचती ॥ पुष्पैं वर्षती निर्जर ॥१७॥ नक्र पूर्वी हूहूगंधर्व विख्यात ॥ जळीं क्रीडे स्त्रियांसहित ॥ तेथें देवल स्नान करित ॥ मत्त गंधर्व देत्रकलो ॥१८॥ जळीं करितां अघमर्षण॥ गंधर्व आला बुडी मारून ॥ दवलऋषीचा पाय धरून ॥ अकस्मात ओढिला ॥ १९॥ देवल म्हणे होसील सुसर ॥ गंधर्व मागे उश्शापवर ॥ गजेंद्राचा पाय धर ॥ ऋषी म्हणे उद्धरासी ॥२०॥ तैपासुनी जळी टपला ॥ दैवें झाला आजि मोकळा ॥ नमस्कार करूनि हरिपदकमळा ॥ गेला गंधर्व स्वर्लोकांतें ॥२१॥ द्विप पूर्वी इंद्रधुम्रराजा ॥ करूं बैसला मानसपूजा ॥ तंव आला अगस्त्य सहजा ॥ त्याशीं राजा न बोलिला ॥ २२॥ ऋषी कोपोनि रायावरी ॥ म्हणे भोगी योनि कौंजरीं ॥ तैंपासुनी हा काळवरी ॥ त्रिकुटपर्वतीं गज राहे ॥२३॥ पूर्वसुकृतें राहलें स्मरण॥ भोगें पापा नाशतां पूर्ण ॥ गजा होउनी भागवद्दर्शन ॥ सरूपत्ता पावला ॥२४॥ श्लोक ॥ ॥ये मां स्तुवंत्यनेनांग प्रतिबुद्वध्य निशशत्यये ॥ तेषां प्राणात्यये चाहं, ददामि विमलां मतिम् ॥२५॥ ओंवी ॥ ॥ सुरस पवित्र गजेंद्रमोक्षण॥ जे नर करिती श्रवण पठण ॥ त्याला सांगे नारायण ॥ देतों प्राणांती ॥२६॥ श्रीकृष्णर्पणमस्तु ॥ ॥आर्या॥ ६॥ ओंव्या॥ १७॥ ॥श्लोक॥३॥ एवं संख्या ॥२६

॥ इतिगजेंद्रमोक्ष समाप्त ॥

गीता १५ वा अध्याय व गीताध्यान मंत्र

ॐ पार्थाय प्रतिबोधितां भगवता नारायणेन स्वयं व्यसेन ग्रथितां पुराणमुनिना मध्येमहाभारतम् । अद्वैतामृतवर्षिणी

भगवतीमष्टदशाध्यायिनीमम्ब त्वामनुसंदधामि भगवद्गीते भवद्वेषिणाम्॥१॥ नमोऽस्तु ते व्यास विशालबुद्धे फुल्लारविन्दायतपत्रनेत्र । येन त्वया भारततैलपूर्ण : प्रज्वालितो ज्ञानमय : प्रदिप ॥२॥ प्रपन्नपारिजाताय तोत्त्रवेथैकपाणये ज्ञानमुद्राय कृष्णाय गीतामृतदुहे नमः ॥३॥ वसुदेवसुतं देव कंसचाणूरमर्दनम् ।देवकीपरमानन्दं कृष्णं वन्दे जगाद्गुरुम् ॥४॥ भीष्मद्रोणतटा जयद्रथजला गान्धारनीलोत्पला शल्यग्राहवती कृपेण वह्नी कर्णे वेलाकुला । कैवर्तक : केशव: ॥५॥ पाराशर्यवच ; सरोजममलं गीतार्थगन्धोत्कटं नानाख्यानककेसरं हरिकथासम्बोधनाबोधितम् । लोके सज्ञनषट्पदैरहरह : पेपीयमानं मुदा भूयाद्भारत पङ्कजं कलिमलप्रध्वंसि नः श्रेयसे ॥६॥ मूकं करोति वाचलं पङ्ग लङ्घयले गिरिम् । यत्कृपा तमहं वन्दे परमानन्दमेधवम् ॥७॥

अथ पञ्चदशोऽध्याय :

श्री भगवानुवाच

उर्ध्वमूलमधः शाखमश्वत्थं प्राहुख्ययम् ।
छन्दांसि यस्य पर्णानि यस्तं वेद स वेदवित् ।१।
अधाश्चोर्ध्व प्रसृतास्तस्य कर्मानुबन्धीनि विषयप्रवाला : ।
अधश्च मूलान्युसंततनि कर्मानुबन्धीनि मनुष्यालोके ।२।
न रूपमस्येह तथोपलभ्यते नान्तो न चादिर्न च संप्रातिष्ठा ।
अश्वत्थमेनं सुविरूढमूल - मसङ्गशस्त्रेण दृढेन छित्त्वा ।३।
ततः पदं तत्परिमागर्गितव्यं
यस्मिन्गतान विवर्तन्ति मुय : ।
तमवे चाद्यं पुरूषं प्रपद्ये
यतः प्रवृत्तिःप्रसृता पुराणी ।४।
निर्मानमोहा जितसङ्गदोषा
अध्यात्मनित्या विनिवृत्तकामा :।

द्वन्द्वैर्विमुक्ता : सुखदु:खसंज्ञैर्गच्छन्त्यमूढा : पदमव्ययं तत् ॥५॥
न तद्भासयते सुर्यो न शशङ्को न पावक:।
यद्गत्वा न निवर्तन्त्ते तध्दाम् परमं मम ॥६।
ममैवांशो जीवलोके जीवभूत : सनातन:।
मन: षष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षती ॥७॥
शरीरं यदवाप्नोति यच्चाप्युत्क्रामतीश्वर : ।
गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गन्धानिवाशयात् ।८।
क्षोत्रं चक्षु: स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ।
अधिष्ठाय मनश्चायं विषयानुपसेवते ।९।
उत्क्रामन्तं स्थितं वापि भुञ्जान वा गुणान्वितम् ।
विमूढा नानुपशयन्ति पशयन्ति ज्ञानचक्षुष:।१०।
यतन्तो योगिनशचैंन पशयन्त्यात्मन्यवस्थितम् ।
यतन्तोऽप्याकृतात्मानो नैनं पश्यन्त्तयचेतस : ॥११॥
यदादित्यगंत तेजो जगद्भासयतेऽखिलम्।
यच्चन्द्रमसि यच्चाग्रौ तत्तेजो विद्धि मामकम् ॥१२॥
गामाविश्य च भूतानि धारयाम्यहमोजसा ।
पुष्णामि चौषधी: सर्व: सोमो भूत्वा रसात्मक : ॥१३॥
अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रित: ।
प्राणापानसमायुक्त : पचाम्यन्नं चतुर्विधम् ।१४।
सर्वस्य चाहं हृदि संनिविष्टो
मत्त: स्मृतिर्ज्ञानमपोहनं च ।
वैदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यो
वेदान्तकृद्वेदविदेव चाहम् ॥१५॥
द्वाविमौ पुरूषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ।
क्षर: सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यंते ।१६।

उत्तम: पुरूषस्त्वन्य : पस्मात्मेत्युदाहत :।
यो लोकत्रयमाविश्य बिभर्त्यव्यय.इश्वर : ॥१७॥
यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तम: ।
अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितं पुरूषोत्तम : । ॥१८॥
यो मामेवमसंमूढो जानाति पुरूषोत्तमम् ।
स सर्वविद्भजति मां सर्वभावेन भारत ॥१९॥
इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मयानघ ।
एतदबुद्ध्वा बुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्च भारत ॥२०।
ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सू ब्रह्महविद्यायां योगशास्त्रे
श्रीकृष्णार्जुनसंवादे पुरूषोत्तमयोगो नाम पञ्चदशोऽघ्याया: ।

गीतेची अठरा नावे रोज वाचावी -

गीता, गंगा, गायात्री, सीता, सत्या, सरस्वती, ब्रह्मविद्या, ब्रह्मवल्ली, त्रिसंध्या, मुक्तगेहिनी, अर्धमात्रा, चिदानंदा, भवघ्नि, भयनाशिनी, वेदत्रयी, परा, अनंता, तत्वार्थज्ञानमंजरी ।

श्री तुकारमांचा अभंग

श्री अनंता मधुसूदना । पद्मनाभा नारायणा । जगव्यापका जनार्दना । आनंदधना अविनाशा ॥१॥ सकळ देवाधिदेवा । कृपाळुवा जी केशवा। महानंदा । महानुभवा । सदाशिवा सहजरूपा ॥२॥ चक्रधरा विश्वंभरा । गरूडध्वजा करूणाकरा। सहस्त्रपादा सहस्त्रकरा । क्षीरसागरा शेषशयना ॥३॥ कमलनयाना कमलापति । कामिनीमोहना मदनमूर्ती । भवतारका धरिल्या क्षिती । वामनमूर्ती त्रिविक्रमा ॥४॥ अगा ये सगुणा निर्गुणा । जगज्ञनित्या जगज्ञीवना । वसुदेवदेवेकीनंदना । बाळरंगणा बाळकृष्णा ॥५॥ तुका आला लोटांगणीं। मज ठाव द्यावा जी चरणीं। हेंचि करीतसे विनवणीं।

भवबंधनीं सोडवावे ॥६॥

पसायदान

आता विश्वात्मके देवें। येणे वाग्यज्ञे तोषावे। तोषोनि मज द्यावे। पसायदान हें। जे खळांची व्यंकटी सांडो। तया सत्कर्मी रती वाढो। भूतां परस्परे पडो मैत्र जीवाचे ॥ दुरितांचे तिमिर जावो। विश्व स्वधर्मसूर्ये पाहो। जो जे वांछिल तो तें लाहो। प्राणिजात ॥ वर्षत् सकळमंगळी। ईश्वरनिष्ठांची मांदियाळी। अनवरत भूतळी। भेटतूयां भूतां। चला कल्पतरूंचे आरव। चेतना चिंतामणीचे गांव। बोलते जे अर्णव। पियुषांचे ॥ चंद्रमे जे अलांछन मार्तंड जे तापहीन। ते सर्वाही सदा सज्जन। सोयरे होतू ॥ किंबहुना सर्वसूखी। पूर्ण होऊनि तिन्ही लोकी। भजिजो आदिपुरषीं। अखंडित ॥ आणि ग्रंथोपजीवियें। विशेषी लोक इये। दृष्टादृष्टविजयें होआवें जी ॥ तेथ म्हणे श्रीविश्वेशरावो। हा होईल दानपसावो। येणें वरें ज्ञानदेवो। सुखिया जाहला।

मनाचे श्लोक घ्यानमंत्र

ध्यान करू जाता मन हरपले, सगुण झाले गुणातित। जेथे पहावे तेथे राघोबाचे ठाण करी चापबाण शोभतसे। राम माझे मनी, राम माझे ध्यानी, शाभेसिंहासनी राम माझा। रामदास म्हणे विश्रांती मगणे, जीवीचे सांगणे हितुगज॥

ध्यानाचा मंत्र

क्षणं आत्मानु संधानं, पापं दहती कोटिश :।
अन्यथा पाप विध्वंसं, ग भवेत कोटी पुण्यत: ॥

इष्ट पतिप्राप्तीसूक्त

कां अथर्ववेद का. ६ अ ६ सू. ६०

ऋषी -अथर्वन देवता - अर्यमन् अर्यमा यात्यर्यमा पुरस्तादं विषितस्तुप :। अस्या इंच्छंन्नुग्रुवै पतिमुय जायामजागये।१॥ अश्रमदियमय मन्नन्यांसा समनं यती। अंगो न्वयंन्नन्यासां अन्यां : समनयामति ॥२॥ धाता दाधार पृथ्वी धाताद्यामुत सूर्यम। धातास्या अग्रवे पति दधातु अतिकाम्यम् ॥३॥ निर्देशित ऋषी व देवतांना नमस्कार करून समोर उदबत्ती लावून २२ वेळा म्हणावे

इष्ट पतिप्राप्ती सूक्त

यथर्ववेद का. २ अ. सू ३६

ऋषी - पतिवेदन: देवता - अग्नी, प्रभूती आं नो अग्ने सुमतिं सभलो गमेदिमां कुमारी संह नो भंगन। जुष्टा वरेषु समनेषू वल्गुरिषं पत्या सोभगनस्ण्वस्य ॥१॥ सोमजुष्टं ब्रह्मनुष्ममर्यम्णा संभृतं भंगम्। धातुदेवस्य सत्येन कृणोमि पति वेदनम् ॥२॥ इयमग्ने तारी पति विदेष्ट सोमो हि राजा सुभगां कृणोति। सुबाना पुत्राना महिषी भवांति गत्वा पतिं सुभगां विराजतु ॥३॥ यथा खरो मधववश्चारूरेष प्रियो मृगाणां सुषदा वभुव। एवा भागम्य जुष्टेयमस्तु नारी सम्प्रिया प्रत्यविराथयन्ती ॥४॥ भगस्य नावमों रोह पूर्णामनुप्रद स्वतीम्। तयोपप्रतारय यो वर: प्रतिकाम्य: ॥५॥ आक्रन्दय धनपने घरमामनस कृणु। सर्व प्रदिक्षणं कृणु यो वर: प्रतिकारम्य : ॥६॥ इदं हिरण्य गुल्गुल्वयमाक्षो अथो भग: एते पतिभ्यस्त्वामदु: प्रतिकामाय वेत्तवे ॥७॥ आ ते नयतु सविता पतिर्य: प्रतिकाम्य। त्वमस्मै धह्योषधे ॥८॥ ऋषी व देवता यांना नमस्कार करून रोज ११ वेळा गाईच्या तुपाने हवन करणे.

पती - पत्नी प्रेमवृध्दी सूक्त

तेन भूतेन हविषयमा प्यार्यतां पुन: । जायां यामस्या आवाक्षुस्तां रसेनाभि वर्धताम् ॥१॥ अभि वर्धता पयसाभि रोष्ट्रेण वर्धताम् । रय्या सहस्त्रवर्चसेमौ स्नामनुपक्षितौ ॥२॥ त्वष्टा जायामनयत् त्वष्टायै पतिम् । त्वष्टा सहस्त्रनावयुषि दीर्घमायुकृणोतु वाम् ॥३॥

विवाहकामना सूक्त (पुरूषासाठी)

ॠषी-भंग: देवा-इन्द्र: - आगच्छत् आगतस्य नाम गृहणाम्यायत : । इन्द्रस्य वृत्रहनो वन्वे वासवस्य शतक्रतो : ॥१॥ ये न सूर्या सावित्री माश्विनोहतु: पथा । तेन मामप्रविद् भगो जायामा वहतादिति ।२। यस्तेऽडकुशो बसुदानो वृहन्निन्द्र हिरण्यम: । तेजा जनीयते जयां मह्य धेहि शचीपते ॥३॥ उदबत्ती लावून नाडीवर रोजसकाळ /संध्याकाळ २७ वेळा म्हणावे.

॥श्री स्वामी समर्थ चरणार्पणमस्तु ॥

卐卐卐

॥श्री स्वामी समर्थ॥

तथाकथित विज्ञानाच्चा धावपळीच्या काळांत, मध्यंतरीच्या परसत्तांच्या मालखंडांत मूलत: भगवान श्रीकृष्णानी आर्यसंस्कृतीचा

सर्वांना आचरता येईल असा गीतारूपी तत्त्वज्ञानाच्या अमूल्य वारसाचा विसर पडला.

त्यामुळे समाजातील सामूहिक भावना, आणि सुसंस्कार नष्ट होऊंन समाजातील, कुटुंबातील सौहार्द्रअ हरवले आहे.

ते सर्वांना मिळवून देण्यासाठी, तसेच, आपण कोण आहोत कुठून आलो. आपण वाघ सिंहाचे छावे असून शेळ्या - मेंढ्यांसारखे हीन-दीन होऊन आणि कुत्र्यासारखी शेपटी हलवून जगण्याची आपणावर पाळी कां आली याचा अंतमुर्ख होऊन विचार करण्याची दिशा देणारा मार्ग म्हणजे श्रीस्वामीसमर्थ मार्ग. ह्या सर्वांवर अमदी प्रारब्धावरसुध्दा मात करणारे फक्त श्रीस्वामीसमर्थच आहेत.

गेली नऊशे वर्षे श्रीस्वामीसमर्थ महाराजांनी, अनेक पध्दतीने कार्य करून अनेकांना कार्यस लावले. परंतु बऱ्याच मंडळींना त्यांचा कार्यकारणभाव समजला नाही. त्यांचे धर्माचे व्यापारधंदा करण्याचे तंत्र वाढतच गेले.

त्यामुळे श्रीस्वामीसमर्थ महराजांनी स्वतंत्र गाणगापूर तीर्थक्षेत्र निर्माण करून भारताला मर्गदर्शन केले. आणखी पुढे अक्कलकोट तीर्थक्षेत्र करून सर्व विश्वातील मानवाला मार्गदर्शन केले व अनुभूती दिली.

ह्याच मार्गाने आज गेले असता विज्ञान महाविज्ञानाचे सर्वकष, सर्वअर्थाने पूणे असलेल्या भारतीय तत्त्वज्ञानाचा आधार घेऊन आपण जीवनाची वाटचाल यशस्वी करू शक्तो. अणि आपले जीवनाचे ध्येय आपल्याला समजून जगांत श्रेष्ठ ठरलेल्या भारतीय तत्वज्ञानाचे व्यवहारी. राजकीय, अशा सर्व स्तारांवर किती सूक्ष्मपणे विवेचन यशस्वीपणे मिळू शकते याचा अनुभव येतो.

भाविक सज्जनहो. ह्या सर्व साहित्याचा व्यापारधंदा बाजार न करता हे अमूल्य भांडार आपले संसारातील सुखदु:खांवर मात करून इतरांनाही

सुखी करू शकतो, ह्याची प्रचीती श्रीस्वामीसमर्थ महाराज देतातच हे निर्विवाद सत्य आहे हे. निर्विवाद सत्य आहे !

प.पू. अण्णासाहेब व श्री स्वामी समर्थ मार्गातून श्रीक्षेत्र त्र्यंबकेश्वर प्रकल्पाच्या कार्याची वाटचाल

ब्र. पा. पू. दादांचे नंतर त्यांच्या पावलावर पाऊल ठेवून आम्हा सर्व सेवेकऱ्यांचे श्रध्दास्थान प.पू. अण्णासाहेब या कार्याचे मार्गदर्शक आहेत. या कार्याचे अधिक शास्त्रोक्त व अभ्यासपूर्ण संशोधन व्हावे म्हणून अखील भारतातील सेवेकऱ्यांच्या आर्थिक योगदानाने श्रीक्षेत्र त्र्यंबकेश्वर येथे १२ एकर जामिन संपादली गेली आहे.

प. पू. अण्णासाहेब यांचे मार्गदर्शनाने रविवार दि. १.११.१९९२ रोजी श्रीक्षेत्र त्र्यंबकेश्वर येथे श्री स्वामी समर्थ आध्यात्मिक केंद्राचे भूमिपूजन झाले. त्यात सीता माईच्या फोटोचे पुजन करण्यात आले (भगवान राम यांच्या पत्नी सीतामाई भूमितून प्रकट झाल्या व भूमितच विलीन झाल्यात म्हणून या मार्गात भूमिस '' सीतामाई'' मानले आहे) भूमिपूजन समई शेतकऱ्यांनीसुध्दा सीतामाईचे पूजन करावे तसेच आपली शेती पेरतांना सुध्दा सीतामाईचे पूजन करावे असे अभिप्रेत आहे

त्र्यंबकेश्वर प्रकल्पाची प्रमुख वैशिष्टे

१) भगवान श्री स्वामी समर्थांचा दरबार २) होम, हवन विभाग ३) गौशाळा ४) ग्रंथालय ५) वेद अध्यायन पाठशाळा ६) आध्यात्मिक शेती संशोधन व मर्गदर्शन ७) वनस्पती शास्त्र संशोधन (दुर्मिळ वनस्पतीची लागवड) ८) अतिंद्रीय शक्तिबाबत मार्गदर्शन ९) ज्योतीश शास्त्र व संख्या शास्त्र मार्गदर्शन १०) विवाह संस्कार मार्गदर्शन (हुंडाबंदी व सामुदायीक विवाह)

११) मृत्यूनंतरचे संस्कार मार्गदर्शन १२) सामुदायीक सहजीवन व सर्वधर्म समभाव तत्वासंबंधी मार्गादर्शन १३) व्यसनमुक्ती १४) योगशास्त्र मार्गदर्शन १५) अस्पृश्यता निवारण १६) राष्ट्रीय एकात्मता मार्गदर्शन.

वरील सर्व मार्गदर्शन श्री स्वामी समर्थ मार्गाद्वारा होत असून त्यासाठी विनामुल्य सेवा उपलब्ध करण्याचे कार्य प. पू. अण्णासाहेब हे अविश्रांतपणे करीत आहेत. या श्री स्वामी समर्थ प्रकल्पाद्वारा राष्ट्रबांधणीसाठी सुसंस्कारित, प्रगल्भ, सुदृढ, नागरिक तयार करून भारत हे विश्वात बलशाली राष्ट्र निर्माण करण्याचा हा प्रयत्न आहे.

॥ श्री स्वामी समर्थ ॥

श्री स्वामी समर्थ मार्ग

१. '' भिऊ नकोस, मी तुझ्या पाठीशी आहे''
२. रोज श्री स्वामी समर्थ पोथीचे ३ अध्याय अथवा अवतरणिका वाचावी.
३. रोज ११ माळी श्रीस्वामीसमर्थमंत्राचा जप करणे.
४. जे जे आपण जेवू, खाऊ ते ते त्यांना प्रथम मनोभावे अर्पण करून मग आपण ग्रहण करावे.
५. प्रात: काली उठतांना, रात्री झोपतांना व एरवीही महाराजांचे स्मरण करावे.
६. महाराजांना रोज नैवेद्य आरती करावी.
७. आपले आचार विचार धर्मसंस्कृतीप्रमाणे असावीत. मद्य-मांस वर्ज्य.
८. माता-पिता यांच्याबद्दल आदर व त्यांना संतोष होईल असे वागावे. थोरांचा मान ठेवावा. सर्वांशी नम्रभावाने वागावे.

९. सद्गुरूप्रणित मार्गावर अनन्य श्रध्दा ठेवून इतरांनाही ह्या फलदायी व अमूल्य मार्गावर जास्तीत जास्त संख्येने सामील होण्यास उत्तेजन द्यावे.
१०. कुलदेवतेचे रोज स्मरण/नमन करावे. कुलाचार पाळवेत.
११. रोजघरी पंचमहायज्ञ करीत जावा.
१२. दर्शनास जातांना हार, फुले ,फळे, उदबत्ती श्रीफल प्रसाद वगैरे ठेवून यथाविधी दर्शन घ्यावे.
१३. उपास्य देवतेची आराधना ध्यानपूर्वक करावी. अधिष्ठान श्री स्वामी समर्थांचे असावे. काम्य सेवा संकल्पपूर्वक असावी.

श्री स्वामी समर्थ सेवा केंद्रांत करावयाचे वर्षातील ११ उत्सव

१.	श्री स्वामी समर्थ जयंती (मांदियाळी)	चैत्र शु ॥२
२.	श्री स्वामी समर्थ पुण्यातिथि	चैत्र वद्य १३ (सप्ताह)
३.	श्री गुरूपौर्णिमा	आषाढ शु॥ १५
४.	श्रीपाद श्रीवल्लभ जयंती	भाद्रपद शु ॥४
५.	अनंत चतुर्दशी सत्यनारायणपूजन	भाद्रपद शु॥१४
६.	श्री गायत्री मातोश्रींचा उत्सव	अश्विन शु॥९
७.	काजोगिरी पौर्णिमा (रात्री लक्ष्मी, इंद्र, कुबेर पूजन)	अश्विन शु॥ १५
८.	श्रीपाद श्रीवल्लभ पुण्यातिथि (गुरूद्वादशी)	अश्विन वद्य १२
९.	श्री दत्तात्रेय जयंती (सप्ताह)	मार्गशीष शु ॥ १५
१०.	श्री नृसिंह सरस्वती पुण्यतिथि	माघ वद्य १, गुरूप्रतिपदा
११.	श्री महाशिवरात्री	माघ वद्य १३

प्रिय सज्जन भाविकहो, गेली ४० वर्षे ज्यांनी अनेक अभागी दुःखी, आर्त पीडितांना - शाप, तळतळाट,, ऋण, वैर, हत्या, प्रारब्ध, क्रियमाण, संचित, पिशाच्चबाधा, समंधबाधा, व्यसने, ग्रहांच्या बाधा, जारणमारण उच्चाटन करणी, भानामतीसारखे दुष्ट प्रयोगांनी ग्रासलेल्या - शेती, नोकरी, विवाह, व्यापारधंदा ह्या सर्वच स्तरांतील संकटग्रस्तांना अल्पशी ईश्वरी सेवा देऊन दुःखमुक्त करून शाश्वत सुखाचा मार्ग दाखविण्याचा अट्टाहास सद्गुरूंच्या कृपेने श्रीस्वामीसमर्थ महाराजांच्या माध्यमातून चालविला आहे. आणि ही सर्व सेवा आर्त मुमुक्षुसकट सर्वांना विनामूल्य श्रमांत करता येईल, अशी सुविधा निर्माण केली. अशा सद्गुरू ब्रह्मीभूत प.पू. मोरेदादांचे स्मरण करून, त्यांच्या पश्चात् हे महान कार्य अधिकाअधिक प्रभाविपणे गेल्या ७-८ वर्षापासून पेलणाऱ्या प.पू. अण्णासाहेब मोरे यांच्या आशिर्वादाने व मार्गदर्शनाने ही सुधारित आवृत्ति चरणीं सादर प्रमाण.

प्रकाशक -
श्री स्वामी समर्थ सेवेकरी

हां ग्रंथ केवळ श्री स्वामी समर्थ सेवा केंद्रातच मिळेल

- **प्रकाशक -** श्री स्वामी समर्थ सेवा आध्यात्मीक व सांस्कृतिक केंद्र मिठ बंदर रोड, ठाणे पुर्व.
- **प्रकाशन -** **गुरु पोर्णिमा दि. २८-७-९९ रोजी हे प्रकाशन श्री स्वामी समर्थ सेवा व आध्यात्मिक विकास केंद्र, दिंडोरी नाशिक येथे प्रकाशित केले.**
- मूल्य - १५/-